

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 11

Ljubljana, torek 29. aprila 1980

Cena 25 dinarjev

Leto XXXVII

716.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o usmerjenem izobraževanju

Razglasi se zakon o usmerjenem izobraževanju, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 9. aprila 1980, na seji Zbora občin dne 9. aprila 1980, na seji Družbenopolitičnega zbora dne 9. aprila 1980 in na seji Skupščine Izobraževalne skupnosti Slovenije dne 9. aprila 1980.

Št. 0100-92/80

Ljubljana, dne 9. aprila 1980.

Predsednik

Viktor Avbelj l. r.

ZAKON

o usmerjenem izobraževanju

I. TEMELJNE IN SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Delavci, drugi delovni ljudje in občani v samoupravnih organizacijah in skupnostih uresničujejo v socialističnih samoupravnih družbenih odnosih pravico in odgovornost, da svobodno in enakopravno načrtujejo, organizirajo in izvajajo usmerjeno izobraževanje kot sestavino lastnega in celotnega družbenega razvoja.

Usmerjeno izobraževanje je del enotnega sistema vzgoje in izobraževanja v Socialistični republiki Sloveniji ter obsega celotno vzgojo in izobraževanje po osnovni šoli.

2. člen

Usmerjeno izobraževanje je izobraževanje za delo in samoupravljanje ter izhaja iz potreb združenega dela, družbenega razvoja in vsestranskega razvoja osebnosti v socialistični samoupravni družbi.

Uresničuje se kot vzgoja in izobraževanje (v nadaljnjem besedilu: izobraževanje) na posameznem področju združenega dela tako, da se prepletata in povezuje izobraževanje in delo v permanenten proces in omogoča delavcem, drugim delovnim ljudem in občanom ustvarjalno delo in življenje ter trajen osebni in strokovni razvoj.

3. člen

Temeljni družbeni smoter usmerjenega izobraževanja je oblikovati svobodno, odgovorno, ustvarjalno, vsestransko razvito osebnost v socialistični samoupravni družbi.

Na podlagi dosežkov sodobne znanosti in zlasti marksizma kot znanstvene teorije in revolucionarne

prakse delavskega razreda, samoupravljanja kot temeljnega družbenega odnosa, vsebine in metode dela, spoštovanja človekove osebnosti in potreb njenega vsestranskega razvoja ter na ustvarjalni vlogi človeka, v materialni in duhovni proizvodnji in v ustvarjanju, uresničuje usmerjeno izobraževanje temeljni družbeni smoter s tem, da zlasti:

- omogoča sistematično pridobivanje, razširjanje in poglobljanje splošne in strokovne izobrazbe ter praktičnih znanj, razvija sposobnosti in spretnosti ter pogloblja razumevanje temeljnih zakonitosti razvoja narave, družbe in človeka;

- razvija odnos do dela kot temeljne vrednote, do družbene lastnine ter delovne in druge ustvarjalne sposobnosti in navade;

- uveljavlja demokratične odnose v vzgojnoizobraževalnem in drugem delu, spodbuja in usmerja družbenopolitično aktivnost udeležencev izobraževanja ter razvija druge oblike usposabljanja za samoupravljanje;

- povezuje teorijo in prakso ter izobraževanje in delo, navaja na ustvarjalno uporabo znanja in spodbuja prenos dosežkov znanosti in tehnike v delovne procese;

- spremlja in uveljavlja dosežke sodobne znanosti, tehnike in tehnologije v vzgojnoizobraževalnem delu, v visokem izobraževanju pa tudi uvaža v raziskovalno delo, povezuje izobraževanje z raziskovanjem in razvija raziskovalno dejavnost;

- usposablja in spodbuja za samoizobraževanje, trajno poglobljanje in razširjanje znanja;

- omogoča spoznanje družbenoekonomskih odnosov in političnega sistema socialistične samoupravne družbe ter pravic in odgovornosti delavcev, delovnih ljudi in občanov v graditvi samoupravnih družbenih odnosov;

- vzgaja v duhu revolucionarnih izkušenj in pridobitev narodnoosvobodilne borbe, solidarnosti z delavskimi in drugimi naprednimi gibanji v svetu, načel neuvrščene politike in enakopravnih odnosov med narodi;

- razvija zavest o pripadnosti svojemu narodu in vzgaja v duhu bratstva, enotnosti, sodelovanja in enakopravnosti narodov in narodnosti Jugoslavije, v duhu sožitja italijanske oziroma madžarske narodnosti in slovenskega naroda, omogoča spoznavati njihov razvoj in dosežke njihovega kulturnega ustvarjanja;

- razvija in utrjuje pripravljenost za obrambo ozemeljske celovitosti, neodvisnosti, svobode in nedotakljivosti socialistične samoupravne ureditve skupnosti narodov in narodnosti Jugoslavije ter usposablja za aktivno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito;

- razvija vzajemnost in tovarištvo, vzgaja za humane in enakopravne odnose med ljudmi, za enakopravnost med spoloma ter usposablja za vrednotenje odnosov med ljudmi in moralno ravnanje;

- usposablja za doživljanje in razvijanje kulture kot trajne sestavine človekovega življenja ter razvija in spodbuja ustvarjalne sposobnosti;

- pogloblja razumevanje ter razvija in spodbuja ustvarjalne sposobnosti na področju tehnične kulture;
- omogoča skladen telesni razvoj in navaja na trajno telesnokulturno aktivnost kot osnovo človekovega zdravja, življenja in uspešnega dela;
- razvija navade zdravega življenja ter navaja na varovanje svojega zdravja in življenja ter zdravja in življenja drugih;
- vzgaja za smotrno, bogatejše in ustvarjalno življenje v prostem času;
- razvija zavest o potrebi po smotrnem gospodarjenju z naravnimi viri ter navaja na varovanje naravnih in drugih vrednot človekovega okolja;
- razvija in spodbuja kulturne, telesnokulturne in druge interesne dejavnosti ter dejavnosti na področju tehnične kulture.

4. člen

Delavci, drugi delovni ljudje in občani zadovoljujejo potrebe na področju usmerjenega izobraževanja v svoji temeljni organizaciji združenega dela (v nadaljnjem besedilu: temeljna organizacija) oziroma delovni organizaciji ali delovni skupnosti ter v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih s svobodno menjavo dela v neposrednih odnosih, v samoupravnih izobraževalnih skupnostih in po njih.

Delavci, drugi delovni ljudje in občani uresničujejo svoje pravice in odgovornosti na področju usmerjenega izobraževanja s tem, da zlasti:

- ugotavljajo in usklajujejo osebne, skupne in celotne družbene potrebe in interese po izobraževanju;
- načrtujejo vsebino, obseg in razvoj usmerjenega izobraževanja ter zagotavljajo pogoje za njegovo izvajanje;
- usmerjajo mladino in zaposlene delavce v nadaljnje izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje;
- izvajajo vzgojnoizobraževalno delo.

5. člen

Usmerjeno izobraževanje obsega izobraževanje za pridobitev strokovne izobrazbe, izpopolnjevanje strokovne izobrazbe ter usposabljanje z delom.

6. člen

Izobraževanje za pridobitev strokovne izobrazbe omogoča pridobiti zaokroženo splošno in strokovno teoretično izobrazbo, praktična znanja, sposobnosti in spretnosti za začetek dela v določeni stroki in za nadaljnje izobraževanje ter za celovit in stalen človekov razvoj in se izvaja po vzgojnoizobraževalnih programih za pridobitev strokovne izobrazbe (v nadaljnjem besedilu: programi za pridobitev izobrazbe).

V skladu z zahtevnostjo in naravo dela ter izobraževanjem, se programi za pridobitev izobrazbe oblikujejo kot programi za pridobitev izobrazbe v srednjem izobraževanju in programi za pridobitev izobrazbe v visokem izobraževanju.

Izpopolnjevanje strokovne izobrazbe omogoča stalno pridobivanje, razširjanje in poglobljanje posameznih sestavin pridobljene izobrazbe ter pridobivanje znanj in razvijanje posebnih sposobnosti in spretnosti v okviru že pridobljene izobrazbe in se izvaja po vzgojnoizobraževalnih programih za izpopolnjevanje strokovne izobrazbe (v nadaljnjem besedilu: programi za izpopolnjevanje).

Usposabljanje z delom omogoča pridobivanje posameznih strokovnih znanj ter razvijanje sposobnosti

in spretnosti za opravljanje določenih del in nalog z opravljanjem proizvodnega dela in delovne prakse neposredno v delovnem procesu.

Usposabljanje z delom je sestavni del programov za pridobitev izobrazbe oziroma programov izpopolnjevanja, lahko pa se izvaja tudi po samostojnih vzgojnoizobraževalnih programih usposabljanja z delom (v nadaljnjem besedilu: programi za usposabljanje).

7. člen

Vzgojnoizobraževalni programi določajo vsebino izobraževanja in način uresničevanja izobraževanja v okviru določene stroke oziroma področja združenega dela.

Vrste in število vzgojnoizobraževalnih programov se določa tako, da se zagotavlja izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje za delo in naloge vseh vrst in zahtevnosti v posameznih strokah oziroma področjih združenega dela.

8. člen

Vzgojnoizobraževalni programi izhajajo iz skupnih družbenih potreb in vrednot, potreb človekovega vsestranskega razvoja, razvoja socialističnih samoupravnih odnosov, splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, razvoja kulture, znanosti, tehnike in tehnologije ter razvojnih in tekočih potreb združenega dela. Oblikovati jih je treba tako, da:

- omogočajo uresničevanje družbenih smotrov in nalog usmerjenega izobraževanja;
- omogočajo pridobiti znanja trajnejše vrednosti, široko izobrazbo in usposobljenost za delo in življenje, za trajno izobraževanje in izpopolnjevanje znanja in delovnih sposobnosti ter povezovanje splošne in strokovne teoretične izobrazbe in praktičnih znanj v organsko celoto;
- zagotavljajo povezovanje vzgoje in izobraževanja z delom in samoupravljanjem;
- omogočajo mladini in odraslim, da si pridobivajo izobrazbo pod enakimi pogoji, z upoštevanjem njihovih delovnih, izobraževalnih, samoupravnih in drugih življenjskih izkušenj;
- spodbujajo razvijanje raznovrstnih oblik, metod in organizacije izobraževanja oziroma usposabljanja z delom, posodabljanja pedagoškega procesa in izobraževalne tehnologije, povečevanje kvalitete, strokovnosti in učinkovitosti dela, aktivno in enakopravno sodelovanje udeležencev izobraževanja ter razvijanje izobraževanja iz dela in ob delu.

9. člen

Vzgojnoizobraževalne programe usmerjenega izobraževanja izvajajo organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbene organizacije in društva, ki izpolnjujejo s tem zakonom določene pogoje.

Organizacije združenega dela ter delovne skupnosti, ki izvajajo vzgojnoizobraževalno dejavnost kot svojo glavno dejavnost in so vpisane v razvid vzgojnoizobraževalnih organizacij, so vzgojnoizobraževalne organizacije (v nadaljnjem besedilu: izobraževalne organizacije).

Izobraževalne organizacije so po tem zakonu tudi domovi za učenje.

Določbe tega zakona o izobraževalnih organizacijah se primerno uporabljajo tudi za domove za študente.

Izobraževalne organizacije imajo pečat, v katerem je grb Socialistične republike Slovenije, ime in sedež izobraževalne organizacije.

10. člen

Dejavnost izobraževalnih organizacij je posebnega družbenega pomena.

Posebni družbeni interes se uresničuje z določitvijo pogojev in načina opravljanja vzgojnoizobraževalne dejavnosti, z določanjem načina priprave in sprejemanja vzgojnoizobraževalnih programov, pravic, obveznosti in odgovornosti udeležencev izobraževanja ter pravic, obveznosti in odgovornosti uporabnikov, ustanoviteljev izobraževalnih organizacij ter družbenopolitičnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij pri soodločanju v organih upravljanja izobraževalnih organizacij s soglasjem organov družbenopolitičnih skupnosti k tistim določbam samoupravnih splošnih aktov, ki jih določa ta zakon, ter z drugimi oblikami družbenega vpliva v skladu s tem zakonom.

11. člen

Delavci, drugi delovni ljudje in občani si pridobivajo in izpopolnjujejo strokovno izobrazbo ali se usposabljaajo z delom z organiziranim izobraževanjem v izobraževalnih in drugih organizacijah in skupnostih oziroma s samoizobraževanjem.

Delavci, drugi delovni ljudje in občani, ki se vključujejo v organizirano izobraževanje za pridobitev in izpopolnjevanje strokovne izobrazbe ali se usposabljaajo z delom, so udeleženci izobraževanja.

Udeleženci, ki se izobražujejo po programih za pridobitev izobrazbe v srednjem izobraževanju, so učenci, udeleženci, ki se izobražujejo po programih za pridobitev izobrazbe v visokem izobraževanju, pa študenti.

Pravice in odgovornosti udeležencev, ki si izpopolnjujejo strokovno izobrazbo, ali se usposabljaajo z delom, urejajo s svojimi samoupravnimi splošnimi akti organizacije združenega dela, ki izvajajo vzgojnoizobraževalne programe.

12. člen

Osebn, skupne in celotne družbene potrebe in interese na področju usmerjenega izobraževanja ugotavljajo in načrtujejo delavci, drugi delovni ljudje in občani v planih svojih temeljnih in drugih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, ter jih usklajujejo v izobraževalnih skupnostih in družbenopolitičnih skupnostih. S plani opredeljujejo tudi materialne možnosti za zadovoljevanje teh potreb. Pri tem, opredelijo zlasti tiste potrebe in interese, ki jih bodo uresničevali v svoji temeljni organizaciji ali delovni skupnosti oziroma v okviru delovnih in sestavljenih organizacij združenega dela, združenj in skupnosti ter tiste potrebe in interese, ki jih bodo zadovoljevali s svobodno menjavo dela v neposrednih odnosih oziroma v izobraževalnih skupnostih in po njih.

S plani opredeljeni obseg zadovoljevanja potreb in interesov na področju usmerjenega izobraževanja se zagotavlja zlasti z razvijanjem materialnih, prostorskih, kadrovskih in drugih pogojev, potrebnih za uresničevanje vzgojnoizobraževalnega dela, z usmerjanjem mladine, delavcev, drugih delovnih ljudi in občanov v izobraževanje in usposabljanje oziroma v delo (v

nadaljnjem besedilu: usmerjanje) ter z drugimi ukrepi za uresničevanje planov.

13. člen

Da bi ustvarjali pogoje za povečevanje družbene produktivnosti dela in učinkovitosti gospodarjenja ter za izboljševanje pogojev dela in življenja delavcev, drugih delovnih ljudi in občanov, uporabniki in izvajalci pri planiranju usmerjenega izobraževanja upoštevajo poleg svojih tekočih in razvojnih potreb tudi potrebe, ki izhajajo iz planiranih dolgoročnih usmeritev razvoja posameznih področij združenega dela in posameznih območij ter družbe v celoti, potrebe razvoja znanosti, tehnike, tehnologije in organizacije dela ter potrebe razvoja kulture, samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov, ljudske obrambe in družbene samozaščite.

14. člen

Usmerjanje je trajan proces, v katerem se usklajujejo potrebe in interesi posameznika ter potrebe in interesi združenega dela in celotne družbe na področju usmerjenega izobraževanja.

Z usmerjanjem se spodbuja vključevanje mladine, delavcev, drugih delovnih ljudi in občanov v izobraževanje po ustreznih vzgojnoizobraževalnih programih tako, da se jim omogoča pridobivanje znanja, razvijanje interesov in sposobnosti v skladu z interesi in potrebami združenega dela in celotne družbe ter spodbuja vključevanje udeležencev izobraževanja v delo oziroma nadaljnje izobraževanje.

Usmerjanje skupaj uresničujejo in medsebojno usklajujejo samoupravne organizacije in skupnosti uporabnikov in izvajalcev usmerjenega izobraževanja, družbenopolitične skupnosti in družbenopolitične organizacije, druge družbene organizacije in društva.

Za učinkovito uresničevanje usmerjanja, organizacije in skupnosti iz prejšnjega odstavka, podeljujejo stipendije, zagotavljajo materialne in druge pogoje za razvoj izobraževanja v določenih strokah ter za izboljševanje življenjskih in študijskih pogojev udeležencev izobraževanja; samoupravne organizacije in skupnosti uporabnikov pa s tem namenom tudi zagotavljajo svojim delavcem možnosti za uspešno izobraževanje, razvijajo pogoje za izvajanje proizvodnega dela in delovne prakse ter izvajajo druge ukrepe za spodbujanje izobraževanja v skladu s plani svojih organizacij in skupnosti.

15. člen

Usmerjanje se uresničuje v skladu z načelom permanentnosti izobraževanja tako, da omogoča:

— učencem po končani osnovni šoli pridobiti strokovno izobrazbo in usposobljenost za vključevanje v delo (izobraževanje pred vstopom v delo);

— delavcem, drugim delovnim ljudem in občanom vključevanje v izobraževanje za izpopolnjevanje oziroma pridobitev strokovne izobrazbe tako, da se pri vsebini in organizaciji izobraževanja upoštevajo njihovo pridobljeno znanje, delovne in življenjske izkušnje oziroma delovne obveznosti (izobraževanje iz dela ali ob delu).

16. člen

Pri uresničevanju marksistične zasnovanosti vzgojnoizobraževalnega in raziskovalnega dela sodelujejo marksistični centri. Marksistične centre organizirajo izobraževalne organizacije same ali skupaj z drugimi izobraževalnimi, raziskovalnimi in drugimi organiza-

cijami združenega dela. Marksistični centri pri svojem delu sodelujejo med seboj, z marksističnimi centri pri družbenopolitičnih organizacijah in marksističnim centrom pri Centralnem komiteju Zveze komunistov Slovenije.

Marksistični centri iz prejšnjega odstavka zlasti:

— sodelujejo pri oblikovanju vsebinske zasnovne in izhodišča za pripravo vzgojnoizobraževalnih programov na podlagi dosežkov znanosti ter z vidika marksističnih teoretičnih izhodišč in družbenih smotrov usmerjenega izobraževanja;

— proučujejo teoretična in družbena izhodišča vzgojnoizobraževalnih in raziskovalnih programov in njihovo uresničevanje ter dajejo mnenja in predloge organom upravljanja izobraževalnih organizacij, organom ustanoviteljev izobraževalnih organizacij, izobraževalnih skupnosti in skupščin družbenopolitičnih skupnosti;

— dajejo pobude za organiziranje izobraževalnega in raziskovalnega dela iz teorije in prakse marksizma in samoupravljanja ter sodelujejo pri pripravljanju vzgojnoizobraževalnih programov in pri njihovem uresničevanju.

17. člen

Državljeni Socialistične federativne republike Jugoslavije in pripadniki slovenskega naroda v zamejstvu imajo pravico, da si v Socialistični republiki Sloveniji pod enakimi, s tem zakonom določenimi pogoji, pridobivajo in izpopolnjujejo strokovno izobrazbo.

Tuji državljani in osebe brez državljanstva si praviloma pridobivajo in izpopolnjujejo strokovno izobrazbo pod enakimi pogoji kot državljani Socialistične federativne republike Jugoslavije in v skladu s konvencijami in pogodbami Socialistične federativne republike Jugoslavije z drugimi državami ali z mednarodnimi organizacijami.

18. člen

Učni jezik v usmerjenem izobraževanju je slovenski.

Na območju, kjer živijo pripadniki slovenskega naroda in italijanske narodnosti, in so s statutom občine opredeljena kot narodnostno mešana območja, se v srednjem izobraževanju za učence italijanske narodnosti, v skladu s posebnim zakonom izvaja vzgojnoizobraževalno delo v italijanskem jeziku, po določenih vzgojnoizobraževalnih programih pa lahko tudi v italijanskem in slovenskem jeziku.

Na območjih, kjer živijo pripadniki slovenskega naroda in madžarske narodnosti, in so s statutom občine opredeljena kot narodnostno mešana območja, se v izobraževalnih organizacijah poučuje madžarski jezik. Vzgojnoizobraževalno delo po določenih vzgojnoizobraževalnih programih v srednjem izobraževanju pa se v skladu s posebnim zakonom izvaja v slovenskem in madžarskem jeziku.

19. člen

Zaradi ugotovitve pogojev za učinkovito uresničevanje in varstvo pravic narodnosti ter za razvoj dvojezičnega sporazumevanja na območjih, kjer živijo pripadniki slovenskega naroda in italijanske narodnosti, in so s statutom občine opredeljena kot narodnostno mešana območja, se v izobraževalnih organizacijah z italijanskim učnim jezikom poleg italijanskega poučuje tudi slovenski jezik; v drugih izobraževalnih organizacijah pa poleg slovenskega jezika tudi italijanski jezik.

Kadar se vključujejo učenci iz območij, ki so s statutom občine opredeljena kot narodnostno mešana območja, v srednje izobraževanje izven teh območij, se zanje omogoča tudi pouk italijanskega oziroma madžarskega jezika v skladu s posebnim zakonom.

20. člen

Varstvo posebnih pravic pripadnikov italijanske in madžarske narodnosti na področju usmerjenega izobraževanja se ureja s posebnim zakonom.

Obseg in vsebino pouka madžarskega jezika iz tretjega odstavka 18. člena in slovenskega, italijanskega oziroma madžarskega jezika iz 19. člena, določi Strokovni svet Socialistične republike Slovenije za vzgojo in izobraževanje.

21. člen

Za pripadnike drugih narodov in narodnosti Jugoslavije se lahko izvaja vzgojnoizobraževalno delo v njihovem jeziku, če se zanje pod pogoji, določenimi v skladu s tem zakonom, organizirajo posebni oddelki.

22. člen

Usmerjeno izobraževanje mladostnikov z motnjami v duševnem in telesnem razvoju in invalidnih oseb se organizira v skladu s tem zakonom in posebnimi predpisi.

23. člen

Izobraževanje za pridobitev in izpopolnjevanje strokovne izobrazbe ter usposabljanje z delom za področja dela, pri katerih so posebnega pomena varstvo človekovega zdravja in življenja, varstvo družbenega in osebnega premoženja ali drugih splošnih koristi, se izvaja v skladu s tem zakonom in posebnimi predpisi.

Z zakonom ali s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, se lahko ureja izpopolnjevanje strokovne izobrazbe ter usposabljanje z delom tudi na področjih, ki niso zajeta v prejšnjem odstavku.

II. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI DELAVCEV V ZDRUŽENEM DELU PRI URESNIČEVANJU USMERJENEGA IZOBRAŽEVANJA

24. člen

Delavci v temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih v skladu s svojo pravico in odgovornostjo, da stalno izpopolnjujejo svoje delovne in druge sposobnosti ter zagotavljajo pogoje za celovit osebni razvoj, ugotavljajo potrebe po delavcih in njihovem izobraževanju ter planirajo in izvajajo usmerjeno izobraževanje v svoji temeljni organizaciji ali delovni skupnosti oziroma v okviru delovnih in sestavljenih organizacij združenega dela, združenj in skupnosti, usmerjajo delavce v izobraževanje ter se o uresničevanju usmerjenega izobraževanja sporazumevajo in dogovarjajo z delavci drugih samoupravnih organizacij in skupnosti.

V temeljni organizaciji oziroma delovni skupnosti delavci sprejemajo in izvajajo programe za izpopolnjevanje in usposabljanje za potrebe svojih organizacij in skupnosti. Programe za izpopolnjevanje in programe za usposabljanje sprejemajo in izvajajo tudi skupaj z delavci v drugih temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih, kadar z njimi uresničujejo skupne izobraževalne potrebe.

Delavci v temeljni organizaciji oziroma delovni skupnosti si morajo pred sprejemom in izvajanjem programov za izpopolnjevanje in usposabljanje pridobiti k tem programom mnenje strokovnega sveta ustrezne posebne izobraževalne skupnosti.

Mnenje iz prejšnjega odstavka ni potrebno k programom za usposabljanje oziroma za izpopolnjevanje, ki omogočajo izpopolnjevanje in usposabljanje delavcev za pridobitev in razvijanje delovnih zmožnosti za opravljanje posameznih delovnih nalog in opravil, ki jih terjajo tekoče potrebe delovnega procesa.

Programi za pridobitev izobrazbe, programi za izpopolnjevanje in programi za usposabljanje, ki omogočajo zadovoljevanje skupnih in celotnih družbenih izobraževalnih potreb in interesov na določenem področju združenega dela oziroma v določeni stroki, sprejemajo uporabniki in izvajalci v posebnih izobraževalnih skupnostih v skladu z zakonom.

25. člen

S samoupravnimi splošnimi akti določijo samoupravne organizacije in skupnosti v skladu s tem zakonom način priprave in postopek sprejemanja programov za izpopolnjevanje in programov za usposabljanje, ki se sprejemajo v tej organizaciji ali skupnosti, način zagotavljanja pogojev za njihovo uresničevanje ter pogoji in način vključevanja delavcev v to izobraževanje.

Delavci v temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih se v okviru delovnih organizacij, sestavljenih iz organizacij združenega dela, združenj in skupnosti dogovarjajo in sporazumevajo o sprejemanju in izvajanju programov za izpopolnjevanje in programov za usposabljanje ter s samoupravnimi sporazumi in drugimi splošnimi akti določajo pogoje in način uresničevanja skupnih izobraževalnih potreb in interesov. V ta namen združujejo sredstva, razvijajo izobraževalno dejavnost ter druge oblike strokovnega dela v zvezi s skupnim planiranjem, usmerjanjem, organiziranjem in izvajanjem izobraževanja delavcev ter se za zadovoljevanje tistih potreb in interesov, ki jih ne morejo zadovoljevati v svojih organizacijah in skupnostih, povezujejo z izobraževalnimi organizacijami.

26. člen

Ob sprejemanju vzgojnoizobraževalnih programov v posebnih izobraževalnih skupnostih določajo uporabniki in izvajalci pogoje in načine uresničevanja teh programov ter sodelovanja uporabnikov pri njihovem izvajanju.

Uporabniki zagotavljajo sodelovanje pri uresničevanju vzgojnoizobraževalnih programov za pridobitev izobrazbe in programov za izpopolnjevanje, sprejetih v posebnih skupnostih s tem, da izvajajo zlasti praktični pouk, proizvodno delo in delovno prakso.

Medsebojne pravice in obveznosti pri uresničevanju vzgojnoizobraževalnih programov po prejšnjem odstavku se določajo s samoupravnim sporazumom med izobraževalnimi organizacijami in organizacijami združenega dela uporabnikov tako, da se zagotavlja kvalitetno izvajanje celotnega vzgojnoizobraževalnega programa in varstvo pravic udeležencev izobraževanja.

S samoupravnim sporazumom iz prejšnjega odstavka se določijo:

— del programa za pridobitev izobrazbe oziroma programa za izpopolnjevanje, ki se izvaja izven izobraževalne organizacije, ter pogoji za izvajanje tega

dela programa v skladu z vzgojnoizobraževalnim programom;

— način zagotavljanja materialnih, prostorskih, kadrovskih in drugih pogojev za izvajanje dela programa ter medsebojne obveznosti pri zagotavljanju teh pogojev v skladu s samoupravnim sporazumom o temeljnih plana posebne izobraževalne skupnosti;

— oblike sodelovanja in obveznosti izobraževalne organizacije in organizacije združenega dela pri izvajanju dela programa iz prve alineje tega odstavka;

— pravice in obveznosti udeležencev izobraževanja v času opravljanja praktičnega pouka, proizvodnega dela oziroma delovne prakse;

— medsebojne pravice in odgovornosti pri vključevanju udeležencev izobraževanja v samoupravne, družbenopolitične, kulturne in druge aktivnosti v temeljnih organizacijah oziroma delovnih skupnostih uporabnikov;

— druge pravice in odgovornosti pri skupnem izvajanju programov.

Z vsakoletno pogodbo se za čas šolskega leta podrobneje določata obseg in način uresničevanja medsebojnih pravic in odgovornosti iz samoupravnega sporazuma iz prejšnjega odstavka. S pogodbo se določi tudi število in razporeditev udeležencev izobraževanja pri praktičnem pouku, proizvodnem delu oziroma delovni praksi v temeljni organizaciji oziroma delovni skupnosti, pri čemer se upošteva tudi načelo, da udeleženci izobraževanja opravljajo proizvodno delo oziroma delovno prakso praviloma v tisti temeljni organizaciji oziroma delovni skupnosti, ki jih je napotila v izobraževanje.

27. člen

Udeleženci izobraževanja imajo pri praktičnem pouku ter pri opravljanju proizvodnega dela oziroma delovne prakse pravico do varstva pri delu in do zavarovanja za primer nesreče pri delu v skladu s posebnimi predpisi ter pravico do nagrade v sorazmerju s prispevkom, ki ga s svojim delom prispevajo k dohodku temeljne organizacije oziroma delovne skupnosti oziroma k prihodkom delovnih ljudi, ki samostojno opravljajo dejavnost s sredstvi v lastni občani.

Pravice udeležencev iz prejšnjega odstavka se podrobneje opredelijo s samoupravnim splošnim aktom temeljne organizacije ali delovne skupnosti oziroma s kolektivno pogodbo v skladu z zakonom o delovnih razmerjih.

28. člen

Za spodbujanje izobraževanja v skladu s potrebnimi združenega dela ter družbe v celoti, za pridobivanje ustrezno usposobljenih delavcev, za zagotavljanje materialnih možnosti in izenačevanje pogojev za izobraževanje ter za pokrivanje stroškov, povezanih z izobraževanjem, temeljne organizacije, druge samoupravne organizacije in skupnosti podeljujejo štipendije.

Štipendije se podeljujejo na podlagi razpisa, v katerem se določijo pogoji za pridobitev štipendije, število štipendij ter kriteriji in merila za izbor kandidatov za štipendije.

Medsebojne pravice in obveznosti udeleženca, ki prejema štipendijo in temeljne organizacije, druge samoupravne organizacije in skupnosti, ki daje štipendijo, se podrobneje uredijo s pogodbo o štipendiji.

Podeljevanje štipendij urejajo temeljne organizacije, druge samoupravne organizacije in skupnosti s svojimi samoupravnimi splošnimi akti.

29. člen

Uporabniki ugotavljajo in usklajujejo izobraževalne potrebe in interese na podlagi proučevanja tekočih in razvojnih potreb delovnega procesa ter na podlagi načrtovanih dolgoročnih razvojnih usmeritev na določenem področju združenega dela oziroma stroke. Pri tem upoštevajo zlasti potrebe po znanjih, ki jih ugotavljajo z analizo del in nalog ter z opisi posameznih poklicev oziroma skupin sorodnih poklicev, ter znanja, ki jih je mogoče predvideti na podlagi dolgoročnega razvoja tehnike, tehnologije in organizacije dela na določenem področju dela oziroma v stroki.

Na podlagi ugotovljenih potreb in interesov na področju usmerjenega izobraževanja uporabniki skupaj z izvajalci določajo vsebino in obseg izobraževanja po posameznih vzgojnoizobraževalnih programih ter planirajo zmogljivosti, ki jih bodo za uresničevanje izobraževanja po teh programih zagotavljali v izobraževalnih organizacijah ter v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih. V skladu s planiranimi zmogljivostmi zagotavljajo materialne, prostorske, kadrovske in druge pogoje za izvajanje izobraževalne dejavnosti.

Pogoji za izvajanje usmerjenega izobraževanja ter za njegov razvoj se zagotavljajo v skladu z materialnimi možnostmi tako, da omogočajo stalno posodabljanje vzgojnoizobraževalnega dela; izvajanje praktičnega pouka, proizvodnega dela in delovne prakse pa se zagotavlja v delovnih procesih, zasnovanih v skladu s svobodnimi spoznanji znanosti, tehnike, tehnologije in organizacije dela.

30. člen

Za uresničevanje pravic in obveznosti pri usmerjanju celotnega materialnega in družbenega razvoja ter za zagotavljanje usklajevanja odnosov v celotni družbeni reprodukciji delavci in delovni ljudje v svojih temeljnih in drugih organizacijah združenega dela in samoupravnih interesnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, v katerih upravljajo zadeve in sredstva družbene reprodukcije, načrtujejo in izvajajo usmerjanje s tem, da zlasti:

- spodbujajo in omogočajo vključevanje delavcev v izobraževanje;

- spodbujajo in pospešujejo samoizobraževanje delavcev;

- sodelujejo pri usmerjanju mladine v ustrezne vzgojnoizobraževalne programe in v delo;

- prispevajo k zagotavljanju pogojev za delo domov učencev oziroma študentov, knjižnic, laboratorijev in drugih organizacij in skupnosti, ki s svojo dejavnostjo zagotavljajo udeležencem izobraževanja pogoje za življenje in uspešno izobraževanje, ter za interesne dejavnosti;

- podeljujejo štipendije, zagotavljajo nadomestila osebnega dohodka in povračila stroškov v zvezi z izobraževanjem;

- omogočajo udeležencem izobraževanja, da v svojih organizacijah in skupnostih opravljajo praktični pouk, proizvodno delo in delovno prakso.

Delavci v temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih usklajujejo usmerjanje v izobraževalnih skupnostih, skupnostih za zaposlovanje, gospodarskih zbornicah in drugih splošnih združenjih, družbenopolitičnih skupnostih in družbenopolitičnih organizacijah ter v ta namen sodelujejo z drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi.

31. člen

Za izobraževanje iz dela se po tem zakonu šteje izobraževanje oseb, ki so jih v izobraževanje za pridobitev oziroma izpopolnjevanje strokovne izobrazbe napotile organizacije združenega dela oziroma, ki so si z delom pridobile potrebne delovne izkušnje.

Za izobraževanje ob delu se po tem zakonu šteje izobraževanje oseb, ki so v času izobraževanja za pridobitev ali izpopolnjevanje strokovne izobrazbe v delovnem razmerju oziroma samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom ter v celoti ali vsaj deloma opravljajo svoje delovne obveznosti.

32. člen

Pogoje in način uveljavljanja pravic in obveznosti delavcev do izobraževanja določijo delavci v temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih v samoupravnih splošnih aktih.

Z akti iz prejšnjega odstavka se posebej določijo pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev, ki se izobražujejo iz dela ali ob delu, zlasti pa:

- v katerih primerih in v kakšnem obsegu imajo delavci pravico do odsotnosti z dela zaradi izobraževanja;

- načela za razporejanje delovnih obveznosti delavcev, ki se izobražujejo;

- pravico do nadomestila osebnega dohodka v času odsotnosti z dela zaradi izobraževanja oziroma do štipendije oziroma do povračila stroškov v zvezi z izobraževanjem;

- pravice in obveznosti delavcev po končanem izobraževanju; razporeditev na delo, ki ustreza pridobljeni strokovni izobrazbi in obveznosti, če tega dela po končanem izobraževanju ne sprejme; obveznosti delavca v primeru, če izobraževanja v dogovorjenem roku ni uspešno končal oziroma če zapusti temeljno organizacijo oziroma delovno skupnost pred iztekom dogovorjenega roka, ki pa ne sme biti daljši, kot traja izobraževanje v skladu z vzgojnoizobraževalnim programom.

Pravice in obveznosti delavcev iz prejšnjega odstavka se podrobneje določijo s pogodbo, ki jo sklene delavec in temeljna organizacija oziroma delovna skupnost.

Temeljne organizacije oziroma delovne skupnosti na posameznih področjih združenega dela usklajujejo pogoje in način uveljavljanja pravic in obveznosti delavcev do izobraževanja s samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori. Pobudo za sklenitev takih samoupravnih sporazumov in družbenih dogovorov lahko da sindikat.

33. člen

Temeljna organizacija oziroma delovna skupnost v skladu s samoupravnim splošnim aktom najmanj enkrat letno objavi:

- vrste vzgojnoizobraževalnih programov, po katerih bo omogočala izobraževanje iz dela ali ob delu;

- pogoje, na podlagi katerih bo izbirala kandidate za izobraževanje po posameznih programih;

- pravice in obveznosti delavcev, ki se bodo izobraževali;

- število delavcev, ki jim bo omogočala izobraževanje po posameznih vzgojnoizobraževalnih programih, ter merila in postopek, po katerem bo izbrala kandidate, če je njihovo število večje od razpisnega.

34. člen

Pravice in obveznosti iz 24. do 32. člena tega zakona se za delavce v delovnem razmerju z delovnimi ljudmi, ki opravljajo samostojno dejavnost z osebnim delom, urejajo s kolektivno pogodbo v skladu z zakonom o delovnih razmerjih.

35. člen

Uporabniki in izvajalci zagotavljajo možnosti za uresničevanje skupnih in celotnih družbenih potreb in interesov v usmerjenem izobraževanju s svobodno menjavo dela v skladu s zakonom.

S svobodno menjavo dela v neposrednih odnosih z izvajalci zagotavljajo uporabniki zlasti izobraževanje po programih za izpopolnjevanje in programih za usposabljanje za potrebe svojih samoupravnih organizacij in skupnosti, s svobodno menjavo dela v izobraževalnih skupnostih in po njih pa zlasti izobraževanje po vzgojnoizobraževalnih programih sprejetih v teh skupnostih.

36. člen

Predmet svobodne menjave na področju usmerjenega izobraževanja so storitve, potrebne za izvedbo posameznega vzgojnoizobraževalnega programa (v nadaljnjem besedilu: program storitev), lahko pa tudi posamične storitve.

Program storitev obsega zlasti:

- vrste, obseg in zahtevnost vzgojnoizobraževalnega in drugega dela, potrebnega za izvajanje posameznega programa za pridobitev izobrazbe ali programa za izpopolnjevanje oziroma programa za usposabljanje;
- organizacijo vzgojnoizobraževalnega dela po letnikih, oddelkih ter delovnih oziroma učnih skupinah;
- storitve in materialne pogoje, s katerimi se zagotavlja uspešno izobraževanje in vzgoja udeležencev izobraževanja;
- program raziskovalnega dela v zvezi z razvojem strok in z uresničevanjem vzgojnoizobraževalnih programov za pridobitev višje in visoke strokovne izobrazbe.

37. člen

Delavci v izobraževalnih organizacijah pridobijo dohodek iz celotnega prihodka, ki ga ustvarijo:

- s svobodno menjavo dela;
- z udeležbo pri skupaj ustvarjenem dohodku, kadar združujejo delo in sredstva z delavci v drugih temeljnih organizacijah;
- s prodajo proizvodov in storitev na trgu oziroma v okviru organizacije združenega dela;
- na drugih podlagah, določenih z zakonom.

38. člen

Uporabniki in izvajalci v posebni izobraževalni skupnosti v skladu z zakonom in samoupravnim sporazumom o temeljih plana te skupnosti lahko določijo, da udeleženci izobraževanja prispevajo k plačilu posamičnih storitev vzgojnoizobraževalnega programa iz svojih sredstev.

Prispevka iz prejšnjega odstavka ni mogoče določiti za udeležence, ki se vključujejo v programe za usposabljanje in za vsakokratno prvo preverjanje znanja, pridobljenega s samoizobraževanjem v skladu s 35. členom tega zakona.

III. VZGOJNOIZOBRAŽEVALNI PROGRAMI IN ORGANIZACIJA VZGOJNOIZOBRAŽEVALNEGA DELA

1. Vzgojnoizobraževalni programi

39. člen

Vzgojnoizobraževalni programi, ki jih sprejmejo uporabniki in izvajalci v izobraževalni skupnosti, se oblikujejo na podlagi programske zasnove in v skladu s smernicami za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov.

40. člen

Smernice za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov določajo:

- navodila za pripravo programske zasnove za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov;
- načela za oblikovanje sestavin vzgojnoizobraževalnih programov, določenih v 45. členu tega zakona;
- načela za razporeditev skupne vzgojnoizobraževalne osnove v programih za pridobitev izobrazbe v srednjem izobraževanju;
- načela za zagotavljanje enakovrednega izobraženega standarda za vzgojnoizobraževalne programe enake zahtevnosti v vseh usmeritvah;
- načela za stalno posodabljanje vzgojnoizobraževalnih programov.

Smernice za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov sprejme Strokovni svet Socialistične republike Slovenije za vzgojo in izobraževanje.

41. člen

Programska zasnova za oblikovanje programov za pridobitev izobrazbe in programov za izpopolnjevanje določa zlasti:

- število dejavnosti oziroma strok na določenem področju združenega dela, v katerih bo zagotovljeno izobraževanje v izobraževalni skupnosti (v nadaljnjem besedilu: usmeritve izobraževanja);
- vrste in zahtevnost vzgojnoizobraževalnih programov v posamezni usmeritvi izobraževanja glede na razvrstitev poklicev, dela oziroma nalog po vrsti in zahtevnosti, ki se določa v skladu s posebnimi predpisi o razvrščanju poklicev in strokovne izobrazbe;
- povezanost vzgojnoizobraževalnih programov v posamezni usmeritvi, ki omogoča prestopanje oziroma preusmerjanje iz enega programa v drugi program enake zahtevnosti (horizontalna prehodnost) ali različne zahtevnosti (vertikalna prehodnost);
- poklice, dela oziroma naloge, za katere omogoča posamezen vzgojnoizobraževalni program pridobitev strokovne izobrazbe za začetek dela oziroma strokovni naslov, ki ga pridobi udeleženec izobraževanja po končanem izobraževanju v skladu s posebnim zakonom.

Določbe prejšnjega odstavka se primerno uporabljajo tudi za oblikovanje programov za usposabljanje.

Programsko zasnovo za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov sprejmejo uporabniki in izvajalci v skupščini posebne izobraževalne skupnosti na predlog strokovnega sveta posebne izobraževalne skupnosti.

42. člen

S programsko zasnovo za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov se določijo tudi programi,

ki jih je treba prilagoditi za izobraževanje mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju in invalidnih oseb tako, da se jim omogoči pridobivanje in izpopolnjevanje strokovne izobrazbe ter usposabljanje z delom za tiste poklice, dela oziroma naloge, ki jih take osebe lahko opravljajo glede na svoje telesne in duševne sposobnosti.

Prilaganje vzgojnoizobraževalnih programov za osebe iz prejšnjega odstavka se nanaša na vse sestavine vzgojnoizobraževalnega programa, ki jih določa 45. člen tega zakona tako, da se zagotovi zlasti prilaganje učnega načrta, predmetnika, navodil v zvezi z vsebino in uresničevanjem vzgojnoizobraževalnega dela ter vrsto izobrazbe učiteljev in drugih delavcev.

43. člen

Vzgojnoizobraževalne programe, ki jih v skladu s tem zakonom sprejemajo uporabniki in izvajalci v posebnih izobraževalnih skupnostih, pripravljajo strokovni sveti teh skupnosti. Strokovni sveti vključujejo v pripravo teh vzgojnoizobraževalnih programov ustrezne strokovne službe organizacij združenega dela in samoupravnih interesnih skupnosti, raziskovalne in izobraževalne organizacije, marksistični center ter druge samoupravne organizacije in skupnosti.

Preden uporabniki in izvajalci posebne izobraževalne skupnosti sprejmejo program za pridobitev izobrazbe, morajo dobiti mnenje Strokovnega sveta Socialistične republike Slovenije za vzgojo in izobraževanje o usklajenosti programa s smernicami iz 40. člena tega zakona.

44. člen

Postopek priprave in sprejemanje vzgojnoizobraževalnih programov v posebni izobraževalni skupnosti se podrobneje uredi s statutom te skupnosti. Statut posebne izobraževalne skupnosti lahko določi, da pripravljajo vzgojnoizobraževalne programe v visokem izobraževanju izobraževalne organizacije, ki izvajajo te programe.

45. člen

Program za pridobitev izobrazbe določa v skladu s tem zakonom zlasti:

- učni načrt, ki obsega operativne smotre vzgojnoizobraževalnega dela, njegovo vsebino po posameznih predmetih, predmetnih področjih in drugih sestavinah učnega načrta ter po zaokroženih časovnih obdobjih; seznam učbenikov oziroma literature in drugih sredstev, navodila za diferenciacijo temeljnih vsebin in vsebin, namenjenih predvsem poglobljanju in razširjanju znanja, oblike organiziranega vzgojnoizobraževalnega dela ter obvezne oblike in obdobja za preverjanje in ocenjevanje znanja;
- predmetnik, ki opredeljuje obseg vzgojnoizobraževalnega dela po posameznih predmetih, predmetnih področjih in drugih sestavinah učnega načrta ter trajanje izobraževanja po programu;
- pogoje, ki jih mora izpolniti kandidat, da se lahko vključi v izobraževanje po tem programu oziroma po njegovem izbirnem delu;
- pogoje za napredovanje;
- pogoje, ki jih mora izpolniti kandidat za pridobitev izobrazbe;
- minimalne pogoje, ki jih mora izpolnjevati izobraževalna organizacija za izvajanje izobraževanja po programu ter vrsto in stopnjo izobrazbe učiteljev in drugih delavcev za vsak predmet, predmetno področje oziroma drugo sestavino učnega načrta;

— pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija združenega dela, ki izvaja praktični pouk, proizvodno delo in delovno prakso;

— navodila, kako se program prilagaja predhodnemu znanju, delovnim in življenjskim izkušnjam, ko se po programu izobražujejo udeleženci s predhodnim znanjem, delovnimi in življenjskimi izkušnjami.

Za zagotovitev varstva posebnih pravic pripadnikov italijanske in madžarske narodnosti ter za razvoj dvojezičnega sporazumevanja je treba predmetnike in učne načrte tistih programov za pridobitev izobrazbe, ki jih izvajajo izobraževalne organizacije na narodnostno mešanih območjih, prilagoditi v skladu z zakonom.

46. člen

Za oblikovanje programov za izpopolnjevanje in programov za usposabljanje se primerno uporabljajo določbe prejšnjega člena.

47. člen

Program za pridobitev izobrazbe se objavi na način, ki ga določi posebna izobraževalna skupnost s svojim statutom.

48. člen

S programi za pridobitev izobrazbe je treba na začetku srednjega izobraževanja zagotoviti skupno vzgojnoizobražbeno osnovo.

Skupna vzgojnoizobražbena osnova zagotavlja:

- široko podlago za pridobivanje strokovno-teoretičnih in praktičnih znanj;
- tesnejšo vsebinsko povezanost programov za pridobitev izobrazbe v srednjem izobraževanju in omogoča usmerjanje ter preusmerjanje učencev.

Vsebina skupne vzgojnoizobražbene osnove omogoča učencem poglobiti spoznanja in razumevanje o razvojnih zakonitostih narave, družbe in človeka ter razširiti znanja na področju družbenega razvoja, razvoja kulture, znanosti, tehnike, proizvodnje in drugih področjih človekovega ustvarjanja. Spoznavanje tehnike in proizvodnje se v skupni vzgojnoizobražbeni osnovi uresničuje na raznovrstnih področjih dela v materialni proizvodnji in družbenih dejavnostih ter mora povezovati vsebino skupne vzgojnoizobražbene osnove z vsebino strokovnoteoretičnih in praktičnih znanj v programu.

49. člen

Programi za pridobitev izobrazbe v srednjem izobraževanju so programi srednjega izobraževanja, nadaljevalni programi srednjega izobraževanja in skrajšani programi srednjega izobraževanja.

Programi srednjega izobraževanja obsegajo skupno vzgojnoizobražbeno osnovo in druge vsebine splošne izobrazbe ter vsebine temeljnih in posebnih strokovnoteoretičnih oziroma praktičnih znanj v posamezni dejavnosti oziroma stroki, lahko pa tudi v okviru skupine strok tako, da se vsebine temeljnih strokovnoteoretičnih znanj oblikujejo s poudarkom na družbenojezikovnem ali naravoslovno-matematičnem področju.

Nadaljevalni programi srednjega izobraževanja se oblikujejo za dela na področju organizacije, kontrole priprave, operativnega in strokovnega vodenja ter spremljanja delovnih procesov na podlagi ustreznega programa srednjega izobraževanja tako, da omogočajo poglobljanje in razširjanje splošne izobrazbe ter pridobivanje ustreznih strokovnoteoretičnih in praktičnih znanj.

Skrajšani programi srednjega izobraževanja obsegajo del skupne vzgojnoizobražbene osnove ter izbrane vsebine temeljnih in posebnih strokovnoteoretičnih oziroma praktičnih znanj, potrebnih za opravljanje določenih del in nalog; učencem, ki niso uspešno končali osnovne šole, morajo omogočiti, da si ob izvajanju vsebine tega programa pridobijo oziroma obvladajo tudi manjkajoča znanja iz programa osnovne šole, ki so potrebna za uspešno obvladovanje vsebine skrajšanega programa srednjega izobraževanja.

50. člen

Vsebino in obseg skupne vzgojnoizobražbene osnove v programih iz drugega in četrtega odstavka prejšnjega člena določi Strokovni svet Socialistične republike Slovenije za vzgojo in izobraževanje.

51. člen

Programi za pridobitev izobrazbe v visokem izobraževanju so: programi za pridobitev višje strokovne izobrazbe, programi za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, programi za pridobitev magisterija in programi za pridobitev doktorata znanosti.

Programi za pridobitev višje strokovne izobrazbe obsegajo posamezne vsebine splošne izobrazbe ter vsebine temeljnih in posebnih strokovnoteoretičnih in praktičnih znanj za delo v stroki in za razvijanje sposobnosti za ustvarjalno uporabo znanstvenih spoznanj in tehnoloških dosežkov v praksi ter za razvijanje sposobnosti za raziskovalno delo.

Programi za pridobitev visoke strokovne izobrazbe obsegajo posamezne vsebine splošne izobrazbe ter strokovne vsebine, potrebne za študij posameznih znanosti, strok ali področij umetnosti, za delo v stroki in za razvijanje sposobnosti za ustvarjalno uporabo znanstvenih spoznanj in dosežkov v praksi ter za razvijanje sposobnosti za raziskovalno delo.

Programi za pridobitev magisterija in za pridobitev doktorata znanosti obsegajo vsebine za razširjanje in poglobljanje teoretičnega in praktičnega znanja na posameznih področjih znanosti, umetnosti oziroma strok ter za razvijanje sposobnosti za opravljanje raziskovalnega dela.

Programe za pridobitev doktorata znanosti sprejme na predlog kandidata in njegovega mentorja svet izobraževalne organizacije oziroma svet raziskovalne organizacije, če se opravlja doktorat pri njej, po predhodni pridobitvi mnenja ustreznega strokovnega organa izobraževalne oziroma raziskovalne organizacije.

52. člen

Posamezen program za pridobitev izobrazbe mora praviloma omogočiti izobraževanje za več sorodnih poklicev, del in nalog in obsega:

— skupni del, ki določa vsebine znanj, skupnih za vse poklice, dela in naloge, za katere je predvideno izobraževanje po tem programu;

— izbirne dele, ki določajo vsebine znanj, potrebnih za določeno skupino poklicev ali za posamezni poklic, dela in naloge, za katere je predvideno izobraževanje po tem programu.

V primeru ko razlik v vsebini izobraževanja za sorodne poklice, dela in naloge ni mogoče zagotavljati z izbirnimi deli, se oblikuje enoten vzgojnoizobraževalni program za posamezne poklice, dela oziroma naloge.

Skupni del programa z enim izbirnim delom istega programa tvori smer izobraževanja. Za smer izobraževanja po tem zakonu se šteje tudi enoten vzgojnoizobraževalni program po prejšnjem odstavku.

Vrsto in število smeri v okviru vzgojnoizobraževalnega programa določijo uporabniki in izvajalci s programsko zasnovo.

53. člen

Zaradi racionalne organizacije izobraževanja se lahko deli programov za pridobitev oziroma izpopolnjevanje izobrazbe istih ali različnih usmeritev združujejo v interdisciplinarni program v srednjem izobraževanju ali interdisciplinarni program za pridobitev višje strokovne izobrazbe ali interdisciplinarni program za pridobitev visoke strokovne izobrazbe.

O oblikovanju interdisciplinarnih programov se sporazumevajo uporabniki in izvajalci v posebnih izobraževalnih skupnostih v skladu z zakonom.

54. člen

Programi za pridobitev izobrazbe morajo biti med seboj vertikalno povezani po naslednjih načelih:

— programi za pridobitev višje oziroma visoke strokovne izobrazbe se oblikujejo na podlagi ustreznih programov srednjega izobraževanja;

— interdisciplinarni programi za pridobitev višje ali visoke strokovne izobrazbe se oblikujejo na podlagi več ustreznih programov srednjega izobraževanja v isti ali različnih usmeritvah;

— programi za pridobitev visoke strokovne izobrazbe se lahko oblikujejo po načelu stopnjevanja kot nadaljevanje ustreznih programov za pridobitev višje strokovne izobrazbe;

— programi za pridobitev magisterija se oblikujejo na podlagi ustreznih programov za pridobitev visoke strokovne izobrazbe v okviru iste ali različnih usmeritev.

S programsko zasnovo za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov uporabniki in izvajalci določijo, kateri programi so ustrezni predhodni programi v smislu prejšnjega odstavka ter kateri programi za pridobitev visoke strokovne izobrazbe se oblikujejo po načelu stopnjevanja kot nadaljevanje ustreznih programov za pridobitev višje strokovne izobrazbe.

55. člen

Vsak program za pridobitev izobrazbe mora določiti trajanje izobraževanja, in sicer tako, da traja izobraževanje:

— po skrajšanem programu srednjega izobraževanja največ dve leti;

— po programu srednjega izobraževanja najmanj dve leti in največ štiri leta;

— po nadaljevalnem programu srednjega izobraževanja največ dve leti;

— po programu za pridobitev višje strokovne izobrazbe največ dve leti;

— po programu za pridobitev visoke strokovne izobrazbe največ štiri leta;

— po programu za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, ki je oblikovan kot nadaljevanje programa za pridobitev višje strokovne izobrazbe, največ dve leti;

— po programu za pridobitev magisterija največ dve leti.

56. člen

Izjemoma lahko uporabniki in izvajalci v posebni izobraževalni skupnosti določijo s programom za pri-

dobitev izobrazbe tudi daljše trajanje izobraževanja, kot je določeno v prejšnjem členu, če je to potrebno zaradi obsega vsebine znanj, potrebnih za začetek dela, in sicer največ še za eno leto.

57. člen

Izobraževanje za izpopolnjevanje strokovne izobrazbe se izvaja po programih za izpopolnjevanje, ki omogočajo razširjanje, poglobljanje, posodabljanje in dopolnjevanje splošnih, strokovnoteoretičnih in praktičnih znanj.

Izobraževanje za izpopolnjevanje strokovne izobrazbe se lahko izvaja tudi po delih programov za pridobitev izobrazbe tako, da omogoča udeležencem izobraževanje, ne glede na doseženo predhodno izobrazbo, pridobivanje ustreznih strokovno-teoretičnih in praktičnih znanj iz ene ali več sestavin vzgojnoizobraževalnega programa.

58. člen

Programi za izpopolnjevanje se oblikujejo kot:

- programi za sistematično in permanentno izpopolnjevanje v okviru stroke oziroma področja dela;
- programi za izpopolnjevanje na zahtevnejša dela v okviru pridobljenega poklica oziroma za delo v sorodnih dejavnostih ali strokah ter za specializacijo;
- programi za stalno izobraževanje na področju kulture, samoupravljanja, družbenopolitičnega dela, ljudske obrambe in družbene samozaščite ter na drugih področjih človekovega družbenega delovanja in osebnega življenja.

59. člen

S programom za izpopolnjevanje, ki omogoča specializacijo, se lahko določi, da udeleženec po končanem izobraževanju pridobi naslov specialist.

Programi iz prejšnjega odstavka, ki omogočajo pridobiti naslov specialist, se oblikujejo in sprejemajo po postopku in na način, ki ga ta zakon določa za oblikovanje in sprejemanje programov za pridobitev izobrazbe.

Trajanje izobraževanja za pridobitev naslova specialist se določi s programom tako, da traja:

- po pridobljeni srednji strokovni izobrazbi najmanj tri mesece,
- po pridobljeni višji strokovni izobrazbi najmanj eno leto,
- po pridobljeni visoki strokovni izobrazbi najmanj eno leto in pol.

60. člen

Kadar se s programi za izpopolnjevanje iz tretje alineje 58. člena zagotavljajo skupni interesi in potrebe po stalnem izobraževanju občanov na območju krajevnih skupnosti oziroma občin, lahko sprejemajo te programe tudi uporabniki in izvajalci v občinski izobraževalni skupnosti.

Postopek in način oblikovanja oziroma sprejemanja programov iz prejšnjega odstavka se določita v skladu s tem zakonom in statutom občinske izobraževalne skupnosti.

61. člen

Sestavni del vseh programov za pridobitev izobrazbe je tudi usposabljanje z delom in se izvaja kot proizvodno delo oziroma delovna praksa. Usposabljanje z delom obsega vsebine in aktivnosti, ki omogočajo uporabo teoretičnih in praktičnih znanj neposredno v delovnem procesu, vključevanje učencev oziroma študentov v samoupravljanje ter pridobivanje praktičnih znanj, razvijanje sposobnosti, spretnosti in delovnih

navad v obsegu, ki je potreben za začetek dela v določenem poklicu oziroma stroki.

Usposabljanje z delom je lahko tudi sestavni del programa za izpopolnjevanje.

62. člen

Programi za usposabljanje omogočajo sistematično uvajanje v delo, pridobivanje posameznih strokovnih znanj, spretnosti in delovnih navad, potrebnih za opravljanje določenih del in nalog, pridobivanje osnovnih in posebnih znanj iz varstva pri delu, vključevanje v samoupravljanje ter spoznavanje organizacije dela, poslovanja, tehnologije, tehnike in proizvodnih procesov v organizaciji združenega dela.

63. člen

Programi za usposabljanje se oblikujejo za:

- usposabljanje oseb, ki so si pridobile strokovno izobrazbo;
- usposabljanje oseb, ki so izpolnile osnovnošolsko obveznost.

Programi za usposabljanje oseb, ki so si pridobile strokovno izobrazbo in prvič sklepajo delovno razmerje, se praviloma izvajajo v času pripravništva v skladu z zakonom.

Programi za usposabljanje oseb, ki so izpolnile osnovnošolsko obveznost in niso uspešno končale osnovne šole, se lahko dopolnijo tako, da omogočajo hkrati pridobitev osnovnošolske izobrazbe.

64. člen

Za usposabljanje mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ter invalidnih oseb se programi za usposabljanje prilagajajo njihovim psihofizičnim sposobnostim.

Program za usposabljanje mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju po uspešno končani osnovni šoli se lahko dopolni tako, da obsega tudi vsebine, ki omogočajo razširjanje splošne izobrazbe na podlagi prilagojenega programa osnovne šole in prispevajo k doseganju njihove telesne oziroma duševne zrelosti.

Pri izvajanju programov za usposabljanje mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ter invalidnih oseb lahko sodelujejo izobraževalne organizacije, ki izvajajo osnovno izobraževanje otrok oziroma usposabljanje mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ter invalidnih oseb.

2. Pogoji za vključitev v izobraževanje

65. člen

Pogoje, ki jih mora izpolnjevati kandidat, da se lahko vključi v izobraževanje po določenem vzgojnoizobraževalnem programu in pogoje, ki jih mora izpolnjevati učenec oziroma študent za vključitev v izobraževanje po določenem izbirnem delu programa, določajo v skladu s tem zakonom uporabniki in izvajalci v vzgojnoizobraževalnim programom.

Pri tem določijo zlasti, kateri vzgojnoizobraževalni programi so ustrezni za nadaljnje izobraževanje oziroma vrsto in obseg splošnih, posebnih in praktičnih znanj, potrebnih za vključitev v izobraževanje po določenem vzgojnoizobraževalnem programu; glede na naravo izobraževanja oziroma posebnosti dela v določeni dejavnosti ali stroki pa lahko določijo kot pogoje za vključitev v izobraževanje po določenem vzgojno-

izobraževalnem programu tudi vrsto in obseg delovnih izkušenj.

66. člen

V izobraževanje po skrajšanih programih srednjega izobraževanja se lahko vključi, kdor je izpolnil osnovnošolsko obveznost.

67. člen

V izobraževanje po programih srednjega izobraževanja se lahko vključi, kdor je uspešno končal osnovno šolo ali je s preizkusom znanja dokazal, da obvlada program osnovne šole, ter izpolnjuje druge pogoje, določene z vzgojnoizobraževalnim programom v skladu s tem zakonom. S posameznim vzgojnoizobraževalnim programom srednjega izobraževanja se lahko določi, da je pogoj za vključitev v izobraževanje tudi pozitivna ocena iz tujega jezika po programu osnovne šole.

V izobraževanje po programih srednjega izobraževanja se lahko vključi tudi kdor je uspešno končal skrajšani program srednjega izobraževanja.

68. člen

V izobraževanje po nadaljevalnih programih srednjega izobraževanja se lahko vključi, kdor je uspešno končal izobraževanje po ustreznem predhodnem programu ali je s preizkusom znanja dokazal, da obvlada znanja, ki so potrebna za vključitev v izobraževanje po določenem programu, in ima delovne izkušnje. S posameznim programom za pridobitev izobrazbe se določi, kateri predhodni vzgojnoizobraževalni program je ustrezen, ter vrsto in obseg delovnih izkušenj.

69. člen

V izobraževanje po programih za pridobitev višje oziroma visoke strokovne izobrazbe se lahko vključi, kdor je uspešno končal izobraževanje po ustreznem predhodnem programu ali je s preizkusom znanja dokazal, da obvlada znanja, ki so potrebna za vključitev v izobraževanje po določenem programu, in ima delovne izkušnje, kadar jih zahteva vzgojnoizobraževalni program.

S posameznim programom za pridobitev višje oziroma visoke strokovne izobrazbe se določi, kateri vzgojnoizobraževalni program v srednjem izobraževanju je ustrezen ter vrsto in obseg delovnih izkušenj, če se zahtevajo za vključitev v izobraževanje.

Z vzgojnoizobraževalnim programom za pridobitev višje ali visoke strokovne izobrazbe se lahko določi, da morajo tudi kandidati, ki so končali izobraževanje po ustreznem predhodnem programu, s preizkusom znanja dokazati, da obvladajo znanja iz posameznih predmetov ali skupin predmetov.

70. člen

Preizkus znanja, ki ga opravljajo kandidati zaradi vključitve v določen vzgojnoizobraževalni program, vsebuje:

— obseg in vrsto splošnih znanj, ki so nujno potrebna zaradi zahtevnosti vzgojnoizobraževalnih programov za pridobitev višje ali visoke strokovne izobrazbe, in jih določi strokovni svet Socialistične republike Slovenije za vzgojo in izobraževanje;

— obseg in vrsto posebnih znanj in praktičnih znanj, ki so potrebna za začetek izobraževanja po posameznem nadaljevalnem programu srednjega izobraževanja in posameznem programu za pridobitev višje

ali visoke strokovne izobrazbe, in jih določi strokovni svet ustrezne posebne izobraževalne skupnosti.

71. člen

Preizkus znanja se opravlja pri vzgojnoizobraževalni organizaciji, ki izvaja program, v katerega se kandidat vključuje. Preizkus znanja se opravlja pred komisijo. Sestav komisije določijo uporabniki in izvajalci v posebni izobraževalni skupnosti na predlog strokovnega sveta. Komisijo sestavljajo učitelji izobraževalnih organizacij, ki izvajajo predhodni program, učitelji izobraževalne organizacije, ki izvaja program, v katerega se kandidati vključujejo, in uporabniki.

72. člen

V izobraževanje po programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, ki so oblikovani po načelu stopnjevanja kot nadaljevanja ustreznega predhodnega programa za pridobitev višje strokovne izobrazbe, se lahko vključi, kdor je uspešno končal predhodni program. Kateri predhodni program je ustrezen, se določi s programom za pridobitev visoke strokovne izobrazbe.

73. člen

V izobraževanje za pridobitev magisterija se lahko vključi, kdor je uspešno končal program za pridobitev visoke strokovne izobrazbe in ima delovne izkušnje.

S programom za pridobitev magisterija se določi, kateri predhodni program je ustrezen, ter vrsta in obseg delovnih izkušenj.

74. člen

Kot pogoj za vključitev v izobraževanje za pridobitev strokovne izobrazbe se lahko z vzgojnoizobraževalnim programom določijo tudi posebne nadarjenosti oziroma psihofizične sposobnosti, kadar so te potrebne za uspešno izobraževanje in opravljanje dela v določeni dejavnosti oziroma stroki.

75. člen

Pogoji za vključitev v izobraževanje po programih za izpopolnjevanje oziroma po programih za usposabljanje se določijo tako, da se v teh programih določi potrebna predhodna izobrazba, v programih za izpopolnjevanje pa tudi vrsta in obseg delovnih izkušenj.

3. Organizacija vzgojnoizobraževalnega dela

76. člen

Vzgojnoizobraževalno delo organizirajo in izvajajo izobraževalne in druge temeljne organizacije tako, da zlasti:

— omogočajo ustvarjalno sodelovanje udeležencev izobraževanja, učiteljev in sodelavcev v vzgojnoizobraževalnem delu;

— razvijajo in upoštevajo individualne lastnosti, sposobnosti, interese in nadarjenosti udeležencev ter upoštevajo različne oblike individualizacije dela;

— posodablajo vzgojnoizobraževalni proces, razvijajo in izpopolnjujejo tehnologijo vzgojnoizobraževalnega dela;

— pospešujejo razvoj različnih oblik izobraževanja iz dela in ob delu ter samoizobraževanja;

— povezujejo vzgojnoizobraževalno delo s proizvodnim in raziskovalnim delom v enoten proces;

— omogočajo udeležencem izobraževanja sistematično pridobivanje in preverjanje znanja, razvoj psiho-

fizičnih sposobnosti ter usmerjanje v ustrezne vzgojnoizobraževalne programe oziroma smeri izobraževanja v skladu z interesi, sposobnostmi in doseženimi rezultati;

— povezujejo teorijo s prakso, usposabljaajo za razumevanje in spremljanje spoznanj oziroma dosežkov kulture, znanosti, tehnike in tehnologije ter za prenašanje in uporabo teh spoznanj in dosežkov v življenje in delo.

77. člen

V primerih, ko se izobražujejo po določenem vzgojnoizobraževalnem programu udeleženci s predhodnim znanjem, delovnimi in življenjskimi izkušnjami, prilagodi izobraževalna organizacija temu znanju in izkušnjam vzgojnoizobraževalni program, vendar tako, da je zagotovljena enakovrednost pridobljene strokovne izobrazbe.

Za udeležence izobraževanja iz dela ali ob delu lahko izvajajo izobraževalne organizacije v srednjem oziroma visokem izobraževanju vzgojnoizobraževalne programe tudi po delih.

78. člen

Izobraževalna organizacija lahko udeleženca izobraževanja zaradi zdravstvenih razlogov ali invalidnosti oprosti sodelovanja pri pouku posameznih predmetov ali pa prilagodi izvajanje pouka teh predmetov njegovim psihofizičnim sposobnostim tako, da udeležencem izobraževanja zagotovi enakovredno usposobitev za delo.

79. člen

Izobraževanje po interdisciplinarnem programu organizirajo in izvajajo skupaj tiste izobraževalne organizacije, ki izvajajo izobraževanje po vzgojnoizobraževalnih programih, katerih deli sestavljajo interdisciplinarni program.

Izobraževalne organizacije omogočajo učencem oziroma študentom vključevanje v izobraževanje po več vzgojnoizobraževalnih programih (v nadaljnjem besedilu: multidisciplinarno izobraževanje) pod pogoji, ki so določeni s statuti izobraževalnih organizacij v skladu z vzgojnoizobraževalnim programom in v skladu s tem zakonom.

Izobraževalne organizacije s samoupravnimi sporazumi ali pogodbami uredijo medsebojne obveznosti pri izvajanju interdisciplinarnih vzgojnoizobraževalnih programov in multidisciplinarnega izobraževanja ter pravice in obveznosti učencev oziroma študentov.

80. člen

Oblike organiziranega vzgojnoizobraževalnega dela so zlasti: teoretični in praktični pouk ter proizvodno delo in delovna praksa preverjanje in ocenjevanje znanja, raznovrstne oblike pomoči pri samoizobraževanju, seminarsko delo in druge oblike individualnega oziroma skupinskega dela z udeleženci izobraževanja, organizirane dejavnosti za udeležence izobraževanja na področju samoupravljanja, kulture, znanosti, tehnične in telesne kulture, splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ter druge oblike organiziranega uvažanja v praktično in drugo strokovno delo, v visokem izobraževanju pa tudi raziskovalno delo.

81. člen

Praktični pouk se izvaja zlasti kot pouk oziroma vaje v delavnicah, laboratorijih, specializiranih in drugih učilnicah, na vadiščih, posestvih in drugih delovnih mestih.

Proizvodno delo in delovna praksa se izvajata neposredno v delovnem oziroma proizvodnem procesu. Praktični pouk se izvaja v izobraževalnih oziroma drugih organizacijah združenega dela oziroma pri delovnih ljudeh, samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom z delovnimi sredstvi v lasti občanov.

Izobraževalna organizacija mora sodelovati pri izvajanju proizvodnega dela in delovne prakse ter praktičnega pouka, ki ga ne izvaja sama, zlasti pri organizaciji, načrtovanju vsebine dejavnosti in dela učencev oziroma študentov in pri razporejanju učencev oziroma študentov pri tem delu ter pri vrednotenju rezultatov praktičnega pouka, proizvodnega dela in delovne prakse.

Obveznosti udeležencev izobraževanja se podrobneje določijo s statuti izobraževalnih organizacij v skladu s sodobnimi pedagoškimi, andragošskimi in psihološkimi spoznanji tako, da je mogoče obvladati vzgojnoizobraževalni program v za to določenih rokih.

Tedenski in letni obseg organiziranega vzgojnoizobraževalnega dela ter sodelovanja učencev oziroma študentov v tem delu se določita tako, da se upošteva potreben obseg samostojne priprave učencev oziroma študentov za sprotno obvladovanje programa.

82. člen

Obseg dela in sodelovanja učencev oziroma študentov v organiziranem vzgojnoizobraževalnem delu ne sme preseči 42 ur tedensko in ne 44 tednov letno.

Obseg dela in sodelovanja učencev v teoretičnem in praktičnem pouku ter seminarskem delu, potrebnem za uresničevanje vzgojnoizobraževalnega programa, ne sme preseči 32 ur na teden in ne 1200 ur na leto.

Obseg dela in sodelovanja študentov pri teoretičnem in praktičnem pouku ter seminarskem delu, potrebnem za uresničevanje vzgojnoizobraževalnega programa, ne sme preseči 30 ur na teden in ne 900 ur na leto.

Ko se izvaja organizirano vzgojnoizobraževalno delo samo kot proizvodno delo in delovna praksa, lahko trajata delo in sodelovanje učencev oziroma študentov največ 42 ur tedensko.

83. člen

Organizirano vzgojnoizobraževalno delo se izvaja v šolskem letu, ki se začne s 1. septembrom in konča z 31. avgustom.

Razporeditev organiziranega vzgojnoizobraževalnega dela in individualnih priprav v šolskem letu mora omogočiti učencem oziroma študentom najmanj 8 tednov počitnic.

Časovno razporeditev vzgojnoizobraževalnega dela in trajanje šolskih počitnic v šolskem letu določi izobraževalna organizacija z letnim delovnim načrtom. Izobraževalne organizacije v srednjem izobraževanju morajo razporeditev in trajanje šolskih počitnic predhodno uskladiti s pristojno občinsko skupščino, v visokem izobraževanju pa v okviru univerze.

84. člen

Za udeležence izobraževanja, ki se izobražujejo ob delu, izobraževalna organizacija po dogovoru z njimi oziroma njihovimi temeljnimi organizacijami oziroma delovnimi skupnostmi, upošteva njihove delovne obveznosti in druge okoliščine, ki vplivajo na izobraževanje (delovne razmere, oddaljenost, delovne izkušnje

itd.), z letnim delovnim načrtom določi razporeditev izvajanja vzgojnoizobraževalnega programa, ustrezne organizacijske oblike vzgojnoizobraževalnega dela ter z udeleženci izobraževanja uskladi roke za preverjanje in ocenjevanje znanja ne glede na določbe o šolskem letu.

85. člen

Vzgojnoizobraževalno delo se izvaja po letnem delovnem načrtu, ki ga za vsako šolsko leto sprejme svet izobraževalne organizacije.

Letni delovni načrt obsega zlasti:

— obseg in razporeditev organiziranega vzgojnoizobraževalnega in drugega dela, potrebnega za izvedbo vzgojnoizobraževalnih programov ter fakultativnih predmetov, v visokem izobraževanju pa tudi programe raziskovalnega dela;

— obseg dela in sodelovanja učencev oziroma študentov v organiziranem vzgojnoizobraževalnem in drugem delu ter obseg organiziranega vzgojnoizobraževalnega dela in drugega dela za delavce; za študente oziroma delavce v visokem izobraževanju pa tudi obseg dela oziroma sodelovanja v raziskovalnem delu;

— program in organizacijo dejavnosti izobraževalne organizacije na samoupravnem, družbenopolitičnem, kulturnem, tehničnem in telesnokulturnem področju;

— načrt usmerjanja in vpisa;

— način zagotavljanja pogojev za uspešno izobraževanje udeležencev;

— razporeditev počitnic;

— razporeditev učencev oziroma študentov v oddelke in učne skupine;

— strokovno izpopolnjevanje delavcev;

— sodelovanje izobraževalne organizacije z drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi, strokovnimi in drugimi društvi ter sodelovanje zunanjih sodelavcev v vzgojnoizobraževalnem in drugem delu;

— druge naloge, povezane z vzgojnoizobraževalnim delom, v visokem izobraževanju pa tudi z raziskovalnim delom ali umetniško dejavnostjo

86. člen

Za smotno in učinkovito organizacijo vzgojnoizobraževalnega dela razporeja izobraževalna organizacija udeležence izobraževanja v delovne oziroma učne skupine, oddelke in letnike v skladu z normativi, ki jih ob upoštevanju pedagoških načel in posebnosti organiziranega vzgojnoizobraževalnega dela določijo uporabniki in izvajalci v posebni izobraževalni skupnosti s samoupravnim sporazumom v skladu z enotnimi osnovami standardov in normativov, sprejetimi v Izobraževalni skupnosti Slovenije.

Pri izvajanju posameznih vzgojnoizobraževalnih programov lahko izobraževalna organizacija, v skladu s pedagoškimi načeli, doseženimi učnimi uspehi, sposobnostmi in interesi učencev oziroma študentov, razporeja učence oziroma študente istih ali različnih letnikov v delovne oziroma učne skupine pri posameznih predmetih in drugih sestavinah programa.

4. Organizacija izobraževanja za pridobitev magisterija in doktorata znanosti

87. člen

Izobraževanje za pridobitev magisterija in za pridobitev doktorata znanosti lahko organizirajo izobraževalne organizacije, ki izvajajo programe za pridobitev visoke strokovne izobrazbe.

Izobraževalne organizacije iz prejšnjega odstavka lahko organizirajo izobraževanje za pridobitev magisterija in doktorata znanosti na tistih področjih in iz tistih znanstvenih disciplin, na katerih v skladu s svojim statutom opravljajo raziskovalno dejavnost. Pri izvajanju tega izobraževanja sodelujejo izobraževalne organizacije med seboj in z raziskovalnimi organizacijami.

88. člen

Izobraževanje za pridobitev magisterija in za pridobitev doktorata znanosti lahko organizirajo tudi raziskovalne organizacije, ki izpolnjujejo pogoje za izvajanje tega izobraževanja, določene s tem zakonom.

Izobraževanje po prejšnjem odstavku lahko organizirajo raziskovalne organizacije na tistih področjih, na katerih opravljajo raziskovalno in vzgojnoizobraževalno delo delavci, ki so si pridobili naziv visokošolskega učitelja ali znanstvenega delavca po tem zakonu.

89. člen

Doktorat znanosti si pridobijo kandidati, ki imajo magisterij, če uspešno zagovarjajo ugodno ocenjeno doktorsko disertacijo.

Doktorat znanosti si pridobijo tudi kandidati z visoko strokovno izobrazbo, ki imajo opravljena znanstvena dela ali pomembna izvirna strokovna dela oziroma stvaritve, če opravijo ustni doktorski izpit in uspešno zagovarjajo ugodno ocenjeno doktorsko disertacijo.

Kandidati iz prejšnjega odstavka, ki so si pridobili naslov specialista po programih za izpopolnjevanje visoke strokovne izobrazbe, ne opravljajo ustnega doktorskega izpita.

90. člen

Doktorska disertacija mora biti samostojen in izviran prispevek k znanstveni disciplini, iz katere želi kandidat pridobiti doktorat znanosti.

Temo doktorske disertacije sprejme svet izobraževalne organizacije oziroma raziskovalne organizacije, ki organizira izobraževanje za pridobitev doktorata znanosti, po tem ko dobi mnenje ustreznega strokovnega organa te organizacije, določenega z njenim statutom.

Za doktorsko disertacijo se lahko šteje tudi znanstveno delo ali več takih del, ki pomenijo zaokroženo celoto.

Doktorska disertacija se javno zagovarja pred komisijo, ki jo sestavljajo visokošolski učitelji in znanstveni delavci.

91. člen

Doktorat znanosti se odvzame, če se ugotovi, da doktorska disertacija ni rezultat kandidatove lastne ustvarjalnosti in lastnih dosežkov.

92. člen

Znanstvene discipline oziroma področja, na katerih izobraževalne oziroma raziskovalne organizacije organizirajo izobraževanje za pridobitev magisterija in doktorata znanosti ter postopek za pridobitev magisterija in doktorata znanosti, način objave doktorske disertacije in postopek za odvzem doktorata znanosti se določijo s statutom izobraževalne oziroma raziskovalne organizacije in statutom univerze v skladu s tem zakonom in samoupravnim sporazumom, ki ga sklenejo izobraževalne in raziskovalne organizacije, ki izvajajo to izobraževanje, in univerze.

93. člen

Doktorska disertacija je lahko sestavni del skupinskega dela, pri katerem pa mora biti razviden samostojen prispevek kandidata.

94. člen

Priznanemu znanstvenemu in družbenemu delavcu, ki je s svojim delom pomembno prispeval k razvoju znanosti ter kulturnemu in družbenemu razvoju, se lahko podeli častni doktorat.

Častni doktorat podeljuje univerza na predlog izobraževalne oziroma raziskovalne organizacije, na kateri se lahko pridobi doktorat znanosti.

5. Preverjanje in ocenjevanje znanja ter napredovanje

95. člen

S preverjanjem oziroma ocenjevanjem znanja se ugotavlja oziroma izraža uspešnost udeležencev izobraževanja pri izpolnjevanju obveznosti po vzgojnoizobraževalnem programu.

Znanje se preverja in ocenjuje po posameznih predmetih, predmetnih področjih in drugih sestavinah učnega načrta. Ob koncu pouka v šolskem letu se v srednjem izobraževanju v skladu s tem zakonom ocenjuje tudi dosežen splošni učni uspeh.

96. člen

Preverjanje in ocenjevanje znanja sta sestavna dela vzgojnoizobraževalnega dela. Opravljata se sproti oziroma v pedagoško utemeljenih časovnih obdobjih v skladu z vzgojnoizobraževalnim programom.

Preverjanje in ocenjevanje znanja se izvaja v skladu s sodobnimi pedagoškimi in psihološkimi dognanji in na način, ki ustreza predmetu oziroma predmetnemu področju in drugim sestavinam učnega načrta tako, da zagotavlja objektivnost in omogočata celovit pregled nad obvladovanjem vsebine. Pri tem se upoštevajo sposobnosti, znanje, napredek ter delo in sodelovanje učencev oziroma študentov v vzgojnoizobraževalnem delu, za študente pa tudi v raziskovalnem delu.

Preverjanje in ocenjevanje znanja je javno. Z ustreznimi oblikami in metodami pedagoškega dela je potrebno zagotoviti tvorno in odgovorno sodelovanje učencev oziroma študentov pri preverjanju in ocenjevanju znanja.

97. člen

Udeleženec izobraževanja lahko predloži obrazložen ugovor zoper oceno, vpisano v indeks. Ugovor mora predložiti najkasneje v treh dneh.

Ravnatelj oziroma dekan najpozneje v treh dneh po prejemu ugovora imenuje komisijo, ki se prepriča o znanju udeleženca izobraževanja in ga oceni. Ocena komisije je dokončna.

S statuti izobraževalnih organizacij se v skladu s tem zakonom in v skladu z vzgojnoizobraževalnimi programi podrobneje določijo oblike in načini preverjanja oziroma ocenjevanja znanja, postopek za ugotavljanje upravičenosti ugovora udeležencev na oceno in sestav komisije iz prejšnjega odstavka.

98. člen

O rezultatih preverjanja in ocenjevanja znanja posameznih učencev oziroma študentov vodi izobraževalna organizacija dokumentacijo.

Sestavni del dokumentacije je izkaz o doseženih rezultatih izobraževanja učenca oziroma študenta po posameznih predmetih, predmetnih področjih oziroma drugih sestavinah učnega načrta (v nadaljnjem besedilu: indeks).

Indeks je javna lista.

99. člen

Preverjanje in ocenjevanje znanja je podlaga za napredovanje in usmerjanje učencev oziroma študentov.

Z vzgojnoizobraževalnim programom se določi, katere obveznosti iz posameznega letnika mora opraviti učenec oziroma študent, da napreduje v naslednji letnik.

Z vzgojnoizobraževalnim programom se lahko tudi določi v katerih rokih in s kakšnim uspehom mora učenec oziroma študent obvladati posamezne predmete ali predmetna področja iz določenega letnika za napredovanje v določeni smeri izobraževanja.

Učenec oziroma študent, ki ni opravil obveznosti ali jih ni opravil na ustrezni ravni uspešnosti, ima pravico, da naknadno oziroma ponovno opravi te obveznosti do konca šolskega leta.

S statutom izobraževalne organizacije se v skladu s tem zakonom določijo roki, pogoji in način za naknadno oziroma ponovno izpolnitev obveznosti.

100. člen

Izobraževalne organizacije omogočajo učencem oziroma študentom, da obvladujejo vsebine posameznih predmetov iz enega ali več letnikov oziroma celotnega vzgojnoizobraževalnega programa tudi v krajšem času, kot je predvideno s programom, kadar je to pedagoško utemeljeno.

Pogoji, načini in postopek za uveljavljanje pravice učencev oziroma študentov iz prejšnjega odstavka se določijo s statutom izobraževalne organizacije v skladu s tem zakonom.

101. člen

Učenec oziroma študent, ki želi prestopiti v drugo smer izobraževanja, mora obvladati znanja, ki so potrebna za uspešno nadaljevanje izobraževanja v izbrani smeri. Izobraževalna organizacija ugotovi in svetuje učencu oziroma študentu, v katerih smereh lahko nadaljuje izobraževanje na podlagi doseženih rezultatov.

Izobraževalna organizacija lahko določi, da učenec oziroma študent doseže potrebna znanja iz prejšnjega odstavka tudi po prestopu v drugo smer.

Vsebinsko in obseg znanj iz prvega odstavka tega člena določi v skladu z vzgojnoizobraževalnim programom izobraževalna organizacija, v kateri želi učenec oziroma študent nadaljevati izobraževanje.

Na podlagi sprotnega preverjanja in ocenjevanja znanja, izobraževalne organizacije svetujejo in omogočajo učencem oziroma študentom, da prestopijo v drugo smer izobraževanja tudi med šolskim letom.

102. člen

Učenci oziroma študenti, ki niso izpolnili z vzgojnoizobraževalnim programom določenih obveznosti za napredovanje v naslednji letnik, lahko v skladu s tem zakonom ponavljajo letnik ali pa nadaljujejo izobraževanje v okviru druge smeri pod pogoji, ki jih določa ta zakon za prestopanje v drugo smer izobraževanja.

Učenec oziroma študent lahko ponavlja letnik samo enkrat v srednjem in enkrat v visokem izobraževanju; pri tem se študentu dovoli ponavljanje letnika, če je izpolnil del obveznosti, določen s statutom izobraževalne organizacije v skladu z vzgojnoizobraževalnim programom. Za ponavljanje se šteje tudi sprememba smeri oziroma vzgojnoizobraževalnega programa zaradi neizpolnitve obveznosti v prejšnji smeri ali vzgojnoizobraževalnem programu.

Ne glede na to, ali je učenec oziroma študent že izkoristil pravice iz prejšnjega odstavka tega člena, se lahko ponovno vključi ali nadaljuje izobraževanje kot udeleženec izobraževanja iz dela ali ob delu.

Učencem oziroma študentom, ki ne ponavljajo ali ne morejo ponavljati letnika, ali ne nadaljujejo izobraževanja, izobraževalna organizacija svetuje in pomaga pri vključevanju v delo oziroma v usposabljanje z delom.

103. člen

Ne glede na določbe drugega odstavka prejšnjega člena sme učenec oziroma študent večkrat obiskovati isti letnik, ko zaradi bolezni in drugih utemeljenih razlogov (materinstvo, vojaške obveznosti, izjemne socialne in družinske okoliščine in podobno) ni izpolnil obveznosti po vzgojnoizobraževalnem programu.

V primerih iz prejšnjega odstavka lahko učenec oziroma študent tudi napreduje v naslednji letnik pod pogoji, ki jih v skladu s statutom določi izobraževalna organizacija, s tem, da mora neizpolnjene obveznosti iz prejšnjega letnika naknadno izpolniti v rokih, ki jih določi izobraževalna organizacija.

104. člen

Učencu oziroma študentu, ki je za več kot dve leti prekinil izobraževanje, izobraževalna organizacija določi pogoje za nadaljevanje izobraževanja, če se je bistveno spremenil vzgojnoizobraževalni program. S statutom izobraževalne organizacije se določi, od kdaj se šteje, da je učenec oziroma študent prekinil izobraževanje.

105. člen

Občani, ki želijo dokazati, da obvladajo posamezen program za pridobitev izobrazbe oziroma program za izpopolnjevanje ali posamezne predmete iz takega programa, imajo pravico zahtevati, da izobraževalna organizacija, ki izvaja tak program, preveri in oceni njihovo znanje.

Izobraževalna organizacija s statutom določi in najmanj enkrat letno objavi način, oblike in roke za preverjanje znanja po prejšnjem odstavku.

106. člen

Po uspešno končanem srednjem oziroma visokem izobraževanju dobi učenec oziroma študent diplomu. V diplomu se navede smer izobraževanja oziroma vrsta in stopnja strokovne izobrazbe, lahko pa tudi poklic, za katerega se je usposobil oziroma strokovni naslov v skladu z zakonom.

Po uspešno končanem izpopolnjevanju strokovne izobrazbe dobi udeleženec izobraževanja potrdilo, v katerem se navedeta naziv programa in trajanje izobraževanja, lahko pa tudi dela in naloge, za katere se je usposobil. Po uspešno končanem programu za izpopolnjevanje, ki omogoča pridobiti naslov specialista, dobi udeleženec izobraževanja diplomu, v kateri se navede vrsta specializacije.

Po končanem usposabljanju z delom dobi delavec potrdilo, ki navaja vrsto znanj, ki jih je pridobil, oziroma dela in naloge, za katere se je usposobil.

107. člen

Dokumenti o uspešno končanem izobraževanju za pridobitev strokovne izobrazbe so javne listine. Javne listine so tudi dokumenti o uspešno končanem izpopolnjevanju strokovne izobrazbe oziroma usposabljanju z delom po vzgojnoizobraževalnih programih, sprejetih v posebnih izobraževalnih skupnostih.

Usposobljenost, ki jo je udeleženec pridobil z izobraževanjem po programu za izpopolnjevanje oziroma po programu za usposabljanje, ki ga je sprejela temeljna organizacija, se priznava v tej organizaciji in v organizacijah, ki so se za tak program dogovorile.

Dokumenti o uspešno končanem izobraževanju iz prejšnjega odstavka postanejo javne listine, če temeljna organizacija k programu za izpopolnjevanje oziroma programu za usposabljanje, ki ga je sprejela, pridobi soglasje posebne izobraževalne skupnosti.

108. člen

Za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ predpiše podrobnejše določbe o preverjanju in o ocenjevanju znanja ter določi vsebino in obliko evidence in dokumentacije, ki jo vodijo izobraževalne organizacije o učencih oziroma študentih, o vzgojnoizobraževalnem delu in o preverjanju in ocenjevanju znanja ter vsebino in obliko dokumentov o končanem izobraževanju oziroma usposabljanju z delom.

IV. SAMOUPRAVNO ORGANIZIRANJE IZOBRAŽEVALNIH ORGANIZACIJ

1. Izobraževalne organizacije

109. člen

Izobraževalne organizacije se organizirajo:

— kot izobraževalna temeljna organizacija združenega dela v sestavi izobraževalne ali druge delovne organizacije (v nadaljnjem besedilu: izobraževalna temeljna organizacija);

— kot izobraževalna delovna organizacija, ki v svoji sestavi nima temeljnih organizacij;

— kot delovna skupnost za strokovno izobraževanje kadrov za delovno organizacijo, sestavljeno organizacijo združenega dela, poslovno skupnost, organe družbenopolitične skupnosti, družbenopolitično organizacijo, drugo družbeno organizacijo ali društvo;

— kot izobraževalna enota v sestavi temeljne ali druge organizacije združenega dela oziroma delovne skupnosti.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se izobraževalna organizacija, ki izvaja visoko izobraževanje (v nadaljnjem besedilu: visokošolska organizacija), organizira lahko samo kot visokošolska temeljna organizacija v sestavi visokošolske delovne organizacije ali v sestavi druge delovne organizacije oziroma kot visokošolska delovna organizacija, ki v svoji sestavi nima visokošolskih temeljnih organizacij.

110. člen

Kot delovna celota se pri organiziranju izobraževalne temeljne organizacije šteje del izobraževalne

oziroma druge delovne organizacije, ki izpolnjuje pogoje, določene v 125. in 128. členu tega zakona za izvajanje vzgojnoizobraževalnih programov v okviru iste usmeritve.

111. člen

Izobraževalne organizacije so srednje šole, višje in visoke šole, delavske univerze in izobraževalni centri v organizacijah združenega dela in njihovih združenjih, družbenih organizacijah, društvih in organih družbenopolitičnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: izobraževalni centri) ter domovi za učence.

112. člen

Srednje šole so izobraževalne organizacije, ki izvajajo programe za pridobitev izobrazbe v srednjem izobraževanju in programe za izpopolnjevanje srednje strokovne izobrazbe.

Višje in visoke šole so izobraževalne organizacije, ki izvajajo programe za pridobitev in programe za izpopolnjevanje višje oziroma visoke strokovne izobrazbe ter opravljajo raziskovalno delo, povezano z vzgojnoizobraževalnim delom. Visoke šole opravljajo tudi drugo raziskovalno delo, višje šole pa le, če je tako določeno z aktom o ustanovitvi.

113. člen

Delavske univerze so izobraževalne organizacije, ki organizirajo in izvajajo izobraževanje odraslih. Delavske univerze izvajajo različne programe za izpopolnjevanje, zlasti za potrebe dela, samoupravnega in političnega delovanja delavcev, drugih delovnih ljudi in občanov, za njihovo delovanje na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ter za uresničevanje njihovih izobraževalnih, kulturnih in drugih potreb.

Delavske univerze razvijajo in izvajajo tudi različne oblike organizirane pomoči delavcem, drugim delovnim ljudem in občanom, ki s samoizobraževanjem pridobivajo strokovno izobrazbo v skladu s tem zakonom.

Delavske univerze lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, izvajajo programe ali dele programov za pridobitev izobrazbe v srednjem izobraževanju, če so se tako sporazumeli uporabniki in izvajalci v posebni izobraževalni skupnosti.

V zvezi z opravljanjem nalog iz prvega, drugega, in tretjega odstavka tega člena, delavske univerze sodelujejo z uporabniki pri ugotavljanju izobraževalnih interesov in potreb, pri planiranju izobraževanja odraslih, pri pripravi vzgojnoizobraževalnih programov ter pri usmerjanju.

114. člen

Izobraževalni centri samostojno ali v sodelovanju z drugimi izobraževalnimi organizacijami organizirajo in izvajajo programe za izpopolnjevanje in programe za usposabljanje zlasti za potrebe dela in razvoja organizacij združenega dela, delovnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter družbenopolitičnih in drugih družbenih organizacij in društev.

Izobraževalni centri tudi sodelujejo pri:

— ugotavljanju izobraževalnih potreb samoupravnih organizacij in skupnosti;

— usmerjanju delavcev v izobraževanje in izpopolnjevanje oziroma v usposabljanje z delom ter pri usmerjanju učencev oziroma študentov v delo;

— zagotavljanju pogojev za uspešno izobraževanje delavcev, ki se v izobraževanje vključujejo iz dela ali ob delu;

— izvajanju skupnih nalog izobraževalnih in drugih organizacij združenega dela v zvezi z uresničevanjem vzgojnoizobraževalnih programov;

— organiziranju in izvajanju proizvodnega dela in delovne prakse učencev oziroma študentov;

— opravljanju drugih nalog organizacij združenega dela v zvezi z izobraževanjem in izpopolnjevanjem oziroma usposabljanjem z delom njihovih delavcev.

Izobraževalni centri lahko izvajajo izobraževanje za pridobitev srednje strokovne izobrazbe, če izpolnjujejo s tem zakonom in z vzgojnoizobraževalnim programom določene pogoje in če so se tako sporazumeli uporabniki in izvajalci v posebni izobraževalni skupnosti.

Za izvajanje nalog iz prvega in drugega odstavka tega člena razvijajo organizacije združenega dela kadrovske-izobraževalne službe in druge strokovne službe za uresničevanje potreb in interesov na področju izobraževanja.

115. člen

Zaradi približevanja izobraževanja delavcem, drugim delovnim ljudem in občanom lahko izobraževalne organizacije, ki izvajajo programe za pridobitev izobrazbe, same ali v sodelovanju z drugimi izobraževalnimi organizacijami, organizirajo izobraževanje po teh programih tudi izven svojega sedeža, če imajo za organizacijo tega izobraževanja verifikacijo in izpolnjujejo pogoje, določene v 128. členu tega zakona.

116. člen

Domovi za učence oziroma domovi za študente z oskrbo, vzgojnoizobraževalno in drugo dejavnostjo zagotavljajo udeležencem izobraževanja pogoje za življenje in uspešno izobraževanje ter s svojim delom prispevajo k uresničevanju družbenih smotrov in nalog usmerjenega izobraževanja.

Domovi za učence načrtujejo in izvajajo vzgojo učencev, organizirano pomoč pri učenju ter celotno življenje in delo doma v skladu z okvirnim vzgojnim programom za domove učencev, ki ga sprejme Strokovni svet Socialistične republike Slovenije za vzgojo in izobraževanje.

Domovi za študente opravljajo svojo dejavnost na podlagi programa, ki ga sprejme svet doma po predhodni uskladitvi v svetu univerze.

Domovi za učence oziroma domovi za študente pri svojem delu sodelujejo z izobraževalnimi organizacijami in z uporabniki, s krajevnimi skupnostmi, s starši, z družbenopolitičnimi in drugimi družbenimi organizacijami ter z društvami; domovi za študente pa tudi z univerzami.

Domovi za učence, ki sprejemajo učence osnovnih šol, sodelujejo tudi z ustreznimi osnovnimi šolami.

117. člen

Izobraževalne organizacije, ki izvajajo vzgojnoizobraževalne programe istih oziroma sorodnih usmeritev, usklajujejo izvajanje vzgojnoizobraževalnih programov in usmerjanje udeležencev izobraževanja, pospešujejo razvoj stroke in uporabo znanstvenih dosežkov v izobraževalni praksi, organizirajo stalno izpopolnjevanje učiteljev in se sporazumevajo o izvajanju

drugih skupnih nalog. V ta namen sodelujejo med seboj in se združujejo.

Izobraževalne organizacije sodelujejo s temeljnimi organizacijami uporabnikov zaradi skupnega načrtovanja vsebine, obsega in oblik izobraževanja, izvajanja praktičnega pouka, proizvodnega dela in delovne prakse, stalnega preverjanja ustreznosti vzgojnoizobraževalnih programov, usmerjanja v delo in v nadaljnje izobraževanje ter zaradi drugih skupnih nalog in interesov. V ta namen sklepajo samoupravne sporazume po 26. členu tega zakona in druge samoupravne sporazume in pogodbe, lahko pa se tudi združujejo s temeljnimi oziroma delovnimi organizacijami uporabnikov v delovne oziroma sestavljene organizacije združenega dela ali druge oblike združevanja dela in sredstev.

Višje in visoke šole sodelujejo z raziskovalnimi organizacijami pri povezovanju vzgojnoizobraževalnega in raziskovalnega dela, pri pospeševanju razvoja raziskovalne dejavnosti in prenosu dosežkov znanosti in tehnike v prakso ter pri skupnem izkoriščanju raziskovalne opreme, visoke šole pa tudi pri organiziranju in izvajanju izobraževanja za pridobitev magistrskega in doktorata znanosti.

118. člen

Visokošolske delovne organizacije, visokošolske temeljne organizacije v sestavi drugih delovnih organizacij in raziskovalne organizacije, ki izvajajo izobraževanje za pridobitev magistrskega oziroma doktorata znanosti, se za izpolnjevanje s tem zakonom določenih nalog, ki zahtevajo enotnost sistema, obvezno združujejo v univerze.

V univerze se lahko združujejo tudi organizacije združenega dela, ki s svojo dejavnostjo zagotavljajo pogoje za uresničevanje visokega izobraževanja (domovi za študente, knjižnice, inštituti).

Univerze so skupnosti in so pravne osebe.

119. člen

Univerze:

- sodelujejo pri načrtovanju razvoja usmerjenega izobraževanja v Socialistični republiki Sloveniji;
- usklajujejo merila in postopke za volitve v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev;
- spodbujajo organiziranje stalnega izpopolnjevanja visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev;
- spodbujajo organiziranje marksističnega izobraževanja in ustanavljanja marksističnih centrov ter pri tem sodelujejo;
- usklajujejo časovno razporeditev organiziranega vzgojnoizobraževalnega dela in trajanje šolskih počitnic;
- usklajujejo načrtovanje in izvajanje izobraževanja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter načrte obrambnih priprav pri članicah univerze;
- spodbujajo organiziranje interdisciplinarnega izobraževanja;
- sodelujejo pri usmerjanju;
- promovirajo doktorje znanosti in podeljujejo častni doktorat;
- dajejo soglasje k podelitvi naslova zaslužni profesor;

— spodbujajo in sodelujejo pri organizaciji visokošolskega informacijsko-dokumentacijskega sistema;

— ustanavljajo organizacije, katerih dejavnost omogoča uresničevanje nalog univerz oziroma njihovih članic;

— spodbujajo in pospešujejo interesne dejavnosti študentov in skrbijo za urejanje stanovanjskih, zdravstvenih in drugih vprašanj njihovega življenja in dela;

— opravljajo druge naloge, ki jih določa zakon in samoupravni sporazum o združitvi.

120. člen

Delavske univerze se lahko združujejo v zvezo delavskih univerz.

Zveza delavskih univerz je skupnost, v kateri članice uresničujejo svoje skupne in širše družbene interese in naloge pri načrtovanju, programiranju, razvijanju in organizaciji izobraževanja odraslih ter sodelujejo pri proučevanju vprašanj izobraževanja odraslih in razvoja delavskih univerz ter uresničujejo skupne naloge in interese v skladu z zakonom in samoupravnim sporazumom.

Zveza delavskih univerz je pravna oseba

121. člen

Izobraževalne organizacije na svojem področju dela skrbijo za razvoj stroke in stalno posodabljanje vzgojnoizobraževalnih programov, informirajo javnost o svojem delu in skrbijo za pomoč občanom, ki si pridobivajo znanja in strokovno izobrazbo s samoizobraževanjem, ter sodelujejo v delu družbenopolitičnih in drugih družbenih organizacij in društev.

Srednje, višje in visoke šole ter domovi za učence in domovi za študente poleg nalog iz prejšnjega odstavka skrbijo še zlasti za šolsko prehrano, zagotavljanje primernih življenjskih razmer za učence in študente ter za drugo mladino v svojem okolju, skrbijo za razvoj interesnih dejavnosti učencev in študentov ter za njihovo vključevanje v družbeno življenje v svojem okolju, sodelujejo pri načrtovanju razvoja organizacij združenega dela uporabnikov in sredine, v kateri delujejo, zlasti še pri usmerjanju mladine in delavcev v izobraževanje.

Izobraževalne organizacije, ki delujejo na istem območju, sodelujejo med seboj, da bi izboljševale pogoje in možnosti za življenje in delo mladine in drugih udeležencev izobraževanja, zagotavljale racionalno izkoriščanje prostora in opreme, izobraževalne tehnologije in drugih materialnih sredstev, z medsebojnim sodelovanjem in skupnim zaposlovanjem učiteljev in drugih strokovnih delavcev.

Izobraževalne organizacije so odgovorne za strokovno in kvalitetno izvajanje vzgojnoizobraževalnega dela in drugih nalog, ki izhajajo iz tega zakona. Za povečevanje strokovnosti in kvalitete dela sodelujejo med seboj, z raziskovalnimi in drugimi organizacijami združenega dela; srednje šole pa tudi spodbujajo vključevanje pedagogov, psihologov, socialnih in drugih delavcev v opravljanje strokovnih nalog v zvezi z vzgojnoizobraževalnim delom in usmerjanjem učencev.

122. člen

Za izpolnjevanje svojih strokovnih nalog, za razširjanje in poglobljanje znanja učencev oziroma stu-

dentov in za njihovo usposabljanje za samostojno delo, organizira izobraževalna organizacija knjižnico.

S statutom izobraževalne organizacije se podrobneje določijo naloge knjižnice in njena vloga pri izvajanju vzgojnoizobraževalnega dela.

123. člen

Izobraževalni centri in organizacije združenega dela, ki imajo druge organizacijske oblike za uresničevanje nalog in interesov na področju izobraževanja, se lahko povezujejo med seboj v skupnost izobraževalnih centrov v okviru gospodarskih zbornic in drugih splošnih združenj.

Skupnost izobraževalnih centrov je pravna oseba.

124. člen

Izobraževalna organizacija ima ime, iz katerega je razvidna usmeritev oziroma smer izobraževanja, ki jo izvaja, ter vrsta izobraževalne organizacije iz 111. člena tega zakona.

Izobraževalna organizacija, ki izvaja visoko izobraževanje, ima lahko v imenu naziv višja šola, pedagoška akademija, visoka šola, fakulteta ali akademija.

Ime izobraževalne organizacije se lahko spremeni samo v soglasju z ustanoviteljem.

2. Ustanavljanje izobraževalnih delovnih organizacij

125. člen

Izobraževalno delovno organizacijo lahko ustanovi organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti, krajevne skupnosti, družbenopolitične skupnosti in druge družbene pravne osebe, če so izpolnjeni pogoji, določeni s tem zakonom.

Izobraževalna delovna organizacija se lahko ustanovi, če so poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, izpolnjeni še naslednji pogoji:

— če je ustanovitev take organizacije v skladu s planom posebne izobraževalne skupnosti oziroma s planom ustrezne družbenopolitične skupnosti;

— če so ugotovljene dolgoročne potrebe po izobraževanju delavcev, drugih delovnih ljudi in občanov za opravljanje določene vrste oziroma določene zahtevnosti dela oziroma dolgoročne potrebe po drugi izobraževalni dejavnosti po tem zakonu in teh potreb ne morejo zadovoljiti obstoječe izobraževalne organizacije ob racionalni organizaciji dela;

— če so sprejeti vzgojnoizobraževalni programi, na podlagi katerih bo izobraževalna organizacija izvajala vzgojnoizobraževalno delo.

Določba tretje alineje prejšnjega odstavka ne velja za domove za učence oziroma za domove za študente, določba prve alineje prejšnjega odstavka pa ne velja za izobraževalne centre.

126. člen

Ustanovitelj začne postopek za ustanovitev izobraževalne delovne organizacije s sprejetjem elaborata o družbeni in ekonomski upravičenosti njene ustanovitve.

Preden sprejme elaborat iz prejšnjega odstavka mora ustanovitelj dobiti soglasje o upravičenosti ustanovitve:

— od posebne izobraževalne skupnosti, kadar ustanovitelj ni posebna izobraževalna skupnost;

— za ustanovitev srednje šole, doma za učence oziroma doma za študente, delavske univerze in izobra-

ževalnega centra od skupščine občine, na območju katere je sedež te izobraževalne delovne organizacije;

— za ustanovitev višje ali visoke šole od Skupščine Socialistične republike Slovenije.

Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi v primeru, če se izobraževalna organizacija organizira kot izobraževalna temeljna organizacija v sestavi delovne organizacije.

127. člen

Po sprejetju elaborata o družbeni in ekonomski upravičenosti ustanovitve izobraževalne delovne organizacije izda ustanovitelj akt o ustanovitvi.

Akt o ustanovitvi mora poleg sestavin, ki jih določa zakon, navajati tudi usmeritev in vzgojnoizobraževalne programe, ki jih bo izvajala izobraževalna delovna organizacija.

128. člen

Izobraževalna organizacija sme začeti z vzgojnoizobraževalnim delom po tem, ko za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ v postopku verifikacije ugotovi:

— da so izpolnjeni pogoji za ustanovitev izobraževalne organizacije, določeni v 125. členu tega zakona;

— da je v vzgojnoizobraževalne programe, ki jih izobraževalna organizacija izvaja, vključeno minimalno število udeležencev izobraževanja, ki ga določi posebna izobraževalna skupnost;

— da je zagotovljeno zadostno število ustrezno vsposobljenih delavcev, ki bodo opravljali vzgojnoizobraževalno oziroma raziskovalno ter drugo strokovno delo;

— da so zagotovljena materialna sredstva in izpolnjeni drugi pogoji za izvajanje programa, ki jih določa ustrezen vzgojnoizobraževalni program;

— da so zagotovljeni pogoji za izvajanje vzgojnoizobraževalnih programov najmanj za čas izobraževanja prve vpisane generacije udeležencev izobraževanja;

— da so izpolnjeni drugi pogoji, določeni z zakonom, družbenim dogovorom in vzgojnoizobraževalnim programom.

Izpolnjevanje pogojev za opravljanje raziskovalnega dela na višjih in visokih šolah, ugotavlja za raziskovalno dejavnost pristojni republiški upravni organ v skladu s posebnim zakonom.

129. člen

Izobraževalna organizacija lahko uvede nove programe za pridobitev izobrazbe in programa za izpopolnjevanje, ali spremeni svojo dejavnost, če za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena.

130. člen

Zahtevek za verifikacijo izobraževalne organizacije oziroma za uvedbo posameznega vzgojnoizobraževalnega programa predloži izobraževalna organizacija ali njen ustanovitelj za vzgojo in izobraževanje pristojnemu republiškem upravnemu organu.

Po opravljenem verifikacijskem postopku in ko izobraževalna organizacija izpolni pogoje za ustanovitev in začetek dela po tem zakonu, se izobraževalna organizacija vpiše v razvid izobraževalnih organizacij, ki ga vodi za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ. Z vpisom v razvid pridobi izobraževalna organizacija pravico opravljati vzgoj-

noizobraževalno delo in izdajati diplome in druge javne listine.

V razvid izobraževalnih organizacij se vpiše tudi raziskovalna organizacija, ki izvaja izobraževanje za pridobitev magisterija oziroma doktorata znanosti po tem, ko za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ ugotovi, da izpolnjuje pogoje za izvajanje tega izobraževanja.

Izobraževalna organizacija, ki ne izpolnjuje več pogojev za izvajanje vzgojnoizobraževalnih programov, se izbriše iz razvida izobraževalnih organizacij.

131. člen

Republiški upravni organ, pristojen za vzgojo in izobraževanje, podrobneje določi postopek verifikacije ter vsebino in način vodenja razvida izobraževalnih organizacij.

132. člen

Ce republiški upravni organ, pristojen za vzgojo in izobraževanje, ugotovi, da izobraževalna organizacija ne izpolnjuje več pogojev za delo, ki jih določa ta zakon, zahteva od izobraževalne organizacije, da v določenem roku odpravi pomanjkljivosti.

Ce izobraževalna organizacija v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti, začasno preneha z delom.

133. člen

Sklep o začasnem prenehanju dela izobraževalne organizacije izda za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ. S sklepom določi tudi rok, v katerem je treba izpolniti pogoje za nemoteno delo izobraževalne organizacije.

134. člen

Ce v roku, določenem s sklepom o začasnem prenehanju dela izobraževalne organizacije, niso izpolnjeni pogoji za nemoteno delo izobraževalne organizacije, sproži za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ postopek za prenehanje dela izobraževalne organizacije. Sklep o prenehanju dela sprejme skupaj s posebno izobraževalno skupnostjo pristojna občinska skupščina za srednjo šolo ali dom za učence oziroma dom za študente, delavsko univerzo oziroma izobraževalni center, Skupščina Socialistične republike Slovenije pa za višjo ali visoko šolo.

Izobraževalna organizacija sme prenehati izvajati določen vzgojnoizobraževalni program v soglasju z ustanoviteljem ter posebno izobraževalno skupnostjo.

135. člen

V primerih iz prejšnjega člena morata ustanovitelj in posebna izobraževalna skupnost omogočiti udeležencem izobraževanja, da nadaljujejo in končajo izobraževanje po istem programu v skladu s sklepom o prenehanju dela izobraževalne organizacije.

136. člen

K statusnim spremembam izobraževalne organizacije daje soglasje njen ustanovitelj in posebna izobraževalna skupnost.

Izobraževalna organizacija, ki v skladu s tem zakonom preneha izvajati posamezne vzgojnoizobraževalne programe, oziroma njen ustanovitelj mora najkasneje v 30 dneh po sprejemu takšne odločitve obvestiti za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ zaradi vpisa v razvid.

137. člen

Kadar izobraževalna organizacija nima ustanovitelja, opravlja zanjo naloge ustanovitelja pri visokošolskih organizacijah Skupščina Socialistične republike Slovenije, pri drugih izobraževalnih organizacijah pa pristojna občinska skupščina.

138. člen

Na območju Socialistične republike Slovenije lahko začasno organizira in izvaja usmerjeno izobraževanje tudi izobraževalna organizacija, ki ima sedež na območju druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine, v skladu z zakonom socialistične republike oziroma socialistične avtonomne pokrajine na območju, katere ima sedež, če je izpolnjen pogoj iz druge alineje drugega odstavka 125. člena tega zakona.

Izobraževalna organizacija mora v primeru iz prejšnjega odstavka dobiti soglasje za vzgojo in izobraževanje pristojnega upravnega organa Socialistične republike Slovenije.

3. Samoupravljanje

139. člen

Izobraževalno organizacijo upravljajo delavci te organizacije skupaj z učenci oziroma študenti.

O medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu in delitvi sredstev za osebno in skupno porabo odločajo delavci izobraževalne organizacije sami v skladu z zakonom.

V zadevah posebnega družbenega pomena, določenih s tem zakonom, enakopravno sodelujejo tudi delegati ustanovitelja družbenopolitične skupnosti iz družbenopolitičnih organizacij in uporabnikov (v nadaljnjem besedilu: delegati družbene skupnosti) v skladu z zakonom, samoupravnim sporazumom in statutom izobraževalne organizacije.

140. člen

Delavci in učenci oziroma študenti uresničujejo svoje samoupravne pravice v izobraževalnih organizacijah z odločanjem na svojih zborih, z referendumom in v drugih oblikah osebnega izjavljanja, z odločanjem po delegatih v svetu izobraževalne organizacije in z nadzorom nad delom organov in služb v izobraževalni organizaciji, kot tudi po delegacijah in delegatih v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti in v skupščinah izobraževalnih skupnosti, delavci pa tudi v skupščinah drugih samoupravnih interesnih skupnostih.

141. člen

Organ upravljanja izobraževalne organizacije je svet izobraževalne organizacije, ki ga sestavljajo delegati delavcev, delegati učencev oziroma delegati študentov in delegati družbene skupnosti.

Delegati delavcev in delegati učencev oziroma delegati študentov volijo in odpokličejo ti neposredno, delegati družbene skupnosti pa ustanovitelj, organi pristojne družbenopolitične skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, ter zbor uporabnikov ustrezne posebne izobraževalne skupnosti oziroma njene enote na način, ki ga sam določi.

142. člen

Delegati družbene skupnosti v svetu izobraževalne organizacije sodelujejo:

— pri sprejemanju sklepov, s katerimi se uresničujejo skupni smotri izobraževalne organizacije, uporabnikov in širše družbene skupnosti;

— pri določanju politike vzgojnoizobraževalnega oziroma raziskovalnega in umetniškega dela;

— o spremembi dejavnosti, o statusnih spremembah in o spremembi imena izobraževalne organizacije;

— pri določanju razvojnih programov in odločanju o razširjeni reprodukciji;

— pri določanju cen storitev;

— pri določanju predloga statuta in sprejemanju drugih samoupravnih splošnih aktov, razen tistih, s katerimi se urejajo delitev tistega dela dohodka, ki je namenjen osebni in skupni porabi, in medsebojna delovna razmerja;

— pri določanju smernic za plan in elementov za sklepanje samoupravnih sporazumov o temeljih planov samoupravnih organizacij in skupnosti ter temeljev plana družbenopolitične skupnosti;

— pri sprejemanju planov izobraževalne organizacije;

— pri določanju razpisa za vpis;

— pri sprejemanju letnega delovnega načrta in analize učinkovitosti dela;

— pri sprejemanju finančnega načrta, periodičnih obračunov in zaključnega računa;

— pri uresničevanju načel in meril kadrovske politike in njihovem izvajanju;

— pri volitvah in odpoklicu izvršilnih organov in imenovanjih oziroma razrešitvah poslovnega organa ter njihovih članov in delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi;

— pri volitvah v nazive učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev ter pri preverjanju pogojev, ki jih morajo le-ti izpolnjevati;

— pri drugih vprašanih, določenih s samoupravnim sporazumom, statutom ali drugim splošnim samoupravnim aktom izobraževalne organizacije.

143. člen

Delegati družbene skupnosti v svetu izobraževalne organizacije lahko samostojno:

— sprožijo postopek za preverjanje skladnosti vzgojnoizobraževalnih programov z ugotovljenimi izobraževalnimi potrebami organizacij združenega dela;

— sprožijo postopek za preverjanje, če učitelji in sodelavci izpolnjujejo predpisane pogoje, in predlagajo ukrepe svetu izobraževalne organizacije;

— predlagajo, naj izobraževalna organizacija preneha, če ne izpolnjuje več z zakonom določenih pogojev, ali če ni več potrebe po njenem delu;

— dajejo pobude za sprejem ali za spremembo sklepa o omejitvi vpisa.

144. člen

Odločitve v svetu so sprejete, če jih je v enakem besedilu sprejela večina delegatov delavcev in večina delegatov učencev oziroma delegatov študentov, v zadevah iz 142. člena tega zakona pa tudi večina delegatov družbene skupnosti.

Če odločitve niso bile sprejete v enakem besedilu, se izvede postopek usklajevanja.

S statutom izobraževalne organizacije se podrobneje določijo zadeve, ki jih opravlja svet, način dela sveta, postopek pri sprejemanju samoupravnih sploš-

nih aktov in drugih odločitev ter postopek usklajevanja.

145. člen

S statutom temeljne ali druge organizacije združenega dela oziroma delovne skupnosti, ki ima organizirano enoto kot izobraževalno organizacijo, se uredi soodločanje delegatov družbene skupnosti v svetu te organizacije združenega dela, kadar sklepa o razvojnem načrtu enote, letnem delovnem načrtu, o poročilu o izvrševanju tega načrta ter o uresničevanju načel in meril kadrovske politike izobraževalne enote.

146. člen

Svet izobraževalne organizacije ima lahko izvršilne organe. Člane izvršilnih organov izvoli svet izobraževalne organizacije izmed delavcev izobraževalne organizacije, učencev oziroma študentov in delegatov družbene skupnosti.

Izvršilni organi dajejo svetu mnenja in predloge ter izvršujejo sklepe sveta, določene s statutom izobraževalne organizacije.

147. člen

Izobraževalna organizacija ima individualni ali kolegijski poslovodni organ.

Poslovodni organ izobraževalne organizacije imenuje svet izobraževalne organizacije po javnem razpisu na predlog razpisne komisije.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka imenuje individualni poslovodni organ ali predsednika kolegijskega poslovnega organa višje in visoke šole svet te šole iz vrst njenih učiteljev, člane kolegijskega poslovnega organa pa lahko tudi iz vrst drugih delavcev in študentov na predlog Socialistične zveze delovnega ljudstva.

Za individualni poslovodni organ ali predsednika kolegijskega poslovnega organa srednje šole oz. doma za učence je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za učitelja, vzgojitelja ali sodelavca srednje šole oziroma doma za učence, določene s tem zakonom in statutom izobraževalne organizacije in ima pedagoško izobrazbo ter najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgojnoizobraževalnem delu.

148. člen

Razpisno komisijo za imenovanje poslovnega organa izobraževalne organizacije iz drugega odstavka prejšnjega člena sestavlja enako število predstavnikov izobraževalne organizacije in sindikata ter predstavnikov družbene skupnosti.

Predstavnike družbene skupnosti imenuje oziroma izvoli na predlog Socialistične zveze delovnega ljudstva skupščina občine, na območju katere ima sedež izobraževalna organizacija.

149. člen

Individualni poslovodni organ ali predsednik kolegijskega poslovnega organa srednje šole oziroma doma za učence je ravnatelj, višje oziroma visoke šole pa dekan.

150. člen

Za uresničevanje družbenih vzgojnoizobraževalnih smotrov ter za organizacijo vzgojnoizobraževalnega dela, izobraževalna organizacija s statutom ali drugim samoupravnim splošnim aktom podrobneje uredi opravljanje nalog pedagoškega vodstva in naloge individualnega poslovnega organa ali predsed-

nika kolegijskega poslovnega organa v zvezi s pedagoškim vodstvom.

Ravnatelj je pedagoški vodja in je odgovoren za uresničevanje družbenih vzgojnoizobraževalnih smotrov in za organizacijo vzgojnoizobraževalnega dela, ter s tem namenom:

— vodi delo učiteljskega oziroma vzgojiteljskega zbora;

— načrtno prisostvuje pri vzgojnoizobraževalnem delu posameznih učiteljev oziroma vzgojiteljev, analizira vsebino, oblike in metode njihovega dela, jim pomaga in svetuje ter ocenjuje njihovo delo;

— skrbi za odpravljanje strokovnih in pedagoških pomanjkljivosti pri vzgojnoizobraževalnem delu in za skladnost tega dela z družbenimi smotri usmerjenega izobraževanja;

— skrbi za razvijanje oblik, metod in tehnologije vzgojnoizobraževalnega dela;

— skrbi za povezovanje srednje šole oziroma doma za učence z okoljem, zlasti z organizacijami združenega dela, ki sodelujejo pri uresničevanju vzgojnoizobraževalnih programov;

— skrbi za zagotavljanje mentorstva pripravnikom;

— skrbi za družbenopolitično, pedagoško in drugo izpopolnjevanje učiteljev, vzgojiteljev in sodelavcev;

— opravlja druge naloge v skladu s samoupravnimi splošnimi akti.

Ravnatelj o svojih ugotovitvah v zvezi s pedagoškim vodstvom obvešča samoupravne in strokovne organe srednje šole oziroma doma za učence ter jim predlaga ukrepe za odpravo pomanjkljivosti in napredek vzgojnoizobraževalnega dela.

151. člen

Izobraževalna enota ima vodjo enote, ki ga imenuje organ upravljanja temeljne ali druge organizacije združenega dela oziroma delovne skupnosti, v katere sestavi je ta enota.

Vodja izobraževalne enote, ki izvaja srednje izobraževanje oziroma dejavnost doma za učence, opravlja naloge pedagoškega vodje in zanj veljajo določbe četrtega odstavka 147. člena tega zakona in določbe prejšnjega člena.

152. člen

Za obravnavo vprašanj s področja vzgojnoizobraževalnega dela imajo izobraževalne organizacije strokovne organe.

Strokovni organi obravnavajo vprašanja v zvezi z uresničevanjem vzgojnoizobraževalnega programa in dajejo mnenja in predloge svetu, poslovnemu organu in izvršilnim organom.

153. člen

Strokovni organi srednje šole so učiteljski zbor, učiteljski zbori oddelkov in razredniki.

Učiteljski zbor srednje šole sestavljajo učitelji in sodelavci, ki opravljajo vzgojnoizobraževalno delo; učiteljski zbor oddelka pa sestavljajo učitelji in sodelavci, ki opravljajo vzgojnoizobraževalno delo v posameznem oddelku.

Doma za učence ima vzgojiteljski zbor, ki ga sestavljajo vzgojitelji in sodelavci, ki opravljajo vzgojnoizobraževalno delo z učenci.

Učiteljski oziroma vzgojiteljski zbor obravnava strokovna in druga vprašanja v zvezi z organizacijo

vzgojnoizobraževalnega dela in uresničevanjem vzgojnoizobraževalnih programov in družbenih vzgojnoizobraževalnih smotrov in opravlja druge naloge v skladu z zakonom in statutom srednje šole oziroma doma za učence.

Učiteljski zbor oddelka obravnava vprašanja, ki zadevajo vzgojnoizobraževalno delo v oddelku oziroma učni skupini in opravlja druge naloge v skladu z zakonom in statutom srednje šole.

Razrednik vodi delo učiteljskega zbora oddelka in je mentor zboru učencev oddelka oziroma letnika.

Srednje šole imajo lahko tudi druge strokovne organe za obravnavanje vprašanj vzgojnoizobraževalnega dela. Strokovni organi dajejo mnenja in predloge svetu in izvršilnim organom.

154. člen

Višja oziroma visoka šola ima pedagoško-znanstveni zbor ali drug ustrezen strokovni organ, ki obravnava strokovna vprašanja v zvezi z vzgojnoizobraževalnim in raziskovalnim delom ter daje mnenja in predloge svetu, izvršilnim organom in poslovnemu organu.

S statutom višje oziroma visoke šole se podrobneje določijo naloge strokovnega organa iz prejšnjega odstavka.

155. člen

Izobraževalna organizacija ima statut.

Skupščina občine, na katere območju je sedež izobraževalne organizacije, daje soglasje k statutu izobraževalne organizacije.

K statutu višje in visoke šole daje soglasje Skupščina Socialistične republike Slovenije.

156. člen

Organ upravljanja univerze je svet.

Svet univerze sestavljajo delegati delavcev in delegati študentov ter delegati družbene skupnosti, ki jih delegirajo sveti visokošolskih delovnih organizacij in sveti visokošolskih temeljnih organizacij, ki so v sestavi drugih delovnih organizacij, v skladu s samoupravnim sporazumom o združitvi v univerzo in njenim statutom.

S statutom univerze se določijo zadeve, ki jih opravlja svet, ter način in postopek sprejemanja odločitev.

Univerzo predstavlja in zastopa rektor.

157. člen

Za organizacijo, samoupravljanje in delo organizacij združenega dela, ki s svojo dejavnostjo neposredno omogočajo uresničevanje nalog in smotrov izobraževalnih organizacij, se primerno uporabljajo določbe tega zakona, če za posamezne vrste teh organizacij ne veljajo posebni predpisi.

V. UDELEŽENCI IZOBRAŽEVANJA

1. Pravice in odgovornosti

158. člen

Udeleženci izobraževanja imajo pravico in dolžnost, da s samostojnim sprotnim učenjem in z aktivnim sodelovanjem v vzgojnoizobraževalnem procesu in samoupravljanju prispevajo k uresničevanju smotrov in nalog usmerjenega izobraževanja in razvijanju sa-

moupravnih družbenoekonomskih odnosov ter da si pridobivajo znanje, razvijajo ustvarjalne in druge delovne sposobnosti.

159. člen

Udeleženci izobraževanja imajo naslednje pravice in dolžnosti:

— do strokovno organiziranega vzgojnoizobraževalnega dela;

— do samoupravljanja v skladu z zakonom in samoupravnimi splošnimi akti;

— redno sodelovati v organiziranem vzgojnoizobraževalnem delu in sproti izpolnjevati druge obveznosti, določene z vzgojnoizobraževalnim programom in statutom izobraževalne organizacije, študenti pa tudi sodelovati v raziskovalnem delu, ki je povezano z vzgojnoizobraževalnim delom;

— varovati družbena sredstva izobraževalne organizacije;

— sodelovati v kulturnih, telesnokulturnih in drugih interesnih dejavnostih;

— do zdravstvenega varstva v skladu s posebnimi predpisi;

— druge pravice in dolžnosti, določene s tem zakonom in statutom izobraževalne organizacije.

Udeleženci izobraževanja imajo pravico, da se hkrati izobražujejo po več vzgojnoizobraževalnih programih.

Izobraževalne in druge organizacije, ki izvajajo vzgojnoizobraževalne programe, s statutom in drugimi splošnimi akti podrobneje določijo pravice in obveznosti iz prvega in drugega odstavka tega člena.

160. člen

Učenci in študenti organizirano sodelujejo v družbenopolitičnem delu, kulturnih, telesnokulturnih, tehničnih in drugih interesnih dejavnostih in se vključujejo v družbenopolitične in druge družbene organizacije in društva, lahko pa tudi sami organizirajo ustrezne organizacije in društva za zadovoljevanje svojih potreb po teh dejavnostih. Izobraževalne organizacije pospešujejo in omogočajo dejavnosti organizacij učencev in študentov ter jim v skladu z možnostmi zagotavljajo prostorske in druge materialne pogoje za delo ter strokovno pomoč pri razvijanju posameznih dejavnosti.

V srednjih in visokih šolah ter domovih za učence in študente so organizacije učencev in študentov sestavni del življenja in dela šole oziroma doma.

Učitelji in vzgojitelji sodelujejo pri delu organizacij učencev in učencem pomagajo pri organiziranju in razvijanju ustreznih oblik in vsebine dela tako, da pri tem upoštevajo načela prostovoljnosti, samouprave učencev in samostojnosti njihovih organizacij.

161. člen

Udeleženci izobraževanja imajo pravico zahtevati varstvo svojih pravic pri samoupravnih organih izobraževalne organizacije.

S statutom izobraževalne organizacije se določi postopek za uveljavljanje varstva pravic udeležencev izobraževanja.

Udeleženci izobraževanja imajo pravico zahtevati pred sodiščem združenega dela sodno varstvo pravic, ki se nanašajo na pridobitev in izgubo statusa udeleženca izobraževanja oziroma na sprejem in izključitev iz vzgojnoizobraževalne organizacije.

162. člen

Izobraževalna organizacija s statutom določi postopek in merila za podeljevanje priznanj učencem in študentom, ki so pokazali posebno aktivnost in dosegli pomembne uspehe pri izobraževanju, proizvodnem delu ali raziskovalnem delu, pri samoupravljanju ter v družbenopolitičnih in interesnih dejavnostih.

Za kršitev dolžnosti in za neizpolnjevanje obveznosti po določbah tega zakona, statuta in drugih samoupravnih aktov izobraževalne organizacije, so udeleženci izobraževanja odgovorni v skladu s statutom izobraževalne organizacije.

Študentje so za kršitev dolžnosti in neizpolnjevanje obveznosti odgovorni pred disciplinskimi sodišči za študente, študenti, ki bivajo v domovih, pa tudi pred disciplinskimi sodišči v domovih.

Ukrepi v primeru kršitve dolžnosti in neizpolnjevanja obveznosti so: opomin, ukor in izključitev iz izobraževalne organizacije.

Ukrep izključitve iz izobraževalne organizacije se lahko izreče za najtežje kršitve dolžnosti oziroma za ponavljajoče se neizpolnjevanje obveznosti, vendar največ za dobo dveh let.

Pri določanju in izrekanju ukrepov učencem je potrebno upoštevati osebnostno razvitost učenca ter vzgojno vrednost ukrepa za spodbujanje učenca k aktivnemu delu in izpolnjevanju dolžnosti oziroma obveznosti.

Natančnejše določbe o odgovornosti udeležencev izobraževanja, o postopku in načinu izrekanja ukrepov in o disciplinskih sodiščih se predpišejo s statutom izobraževalne organizacije.

2. Vpis

163. člen

Učenec oziroma študent postane, kdor se vpiše v srednjo oziroma višjo ali visoko šolo in se izobražuje po programu za pridobitev izobrazbe.

Učenci oziroma študenti se vpišejo v posamezen letnik.

164. člen

Delavci v organizacijah združenega dela zagotavljajo z usmerjanjem v izobraževanje skladnost vpisa v izobraževanje s potrebami svojega in celotnega družbenega razvoja.

Za usklajevanje vpisa v izobraževanje s potrebami združenega dela in družbe kot celote, ter s sposobnostmi, interesi in nagnjenji mladine, delavcev, drugih delovnih ljudi in občanov, izobraževalne organizacije skupaj z organizacijami združenega dela, uporabniki, osnovnimi šolami, drugimi izobraževalnimi organizacijami, družbenopolitičnimi skupnostmi, in samoupravnimi interesnimi skupnostmi, zlasti pa z izobraževalnimi skupnostmi organizirajo in izvajajo usmerjanje s tem, da:

— seznanjajo javnost z razpisnimi pogoji za vpis in drugimi potrebnimi podatki ter v ta namen zagotavljajo tudi skupno objavo razpisa za vpis;

— seznanjajo javnost o poklicih oziroma delih, za katere izobražujejo in o možnostih zaposlitve;

— svetujejo kandidatom, ki ne izpolnjujejo vpisnih pogojev, in jih usmerjajo v ustrezne vzgojnoizobraževalne programe;

— ugotavljajo možnosti in pogoje za preusmerjanje, kadar se na razpis prijavi več kandidatov, kot je predvideno z razpisom za vpis;

— svetujejo kandidatom, ki želijo preveriti znanje, pridobljeno s samoizobraževanjem;

— svetujejo učencem oziroma študentom pri izbiri izbirnih delov vzgojnoizobraževalnih programov in fakultativnih predmetov ter jih usmerjajo v delo oziroma v nadaljnje izobraževanje;

— svetujejo učencem oziroma študentom, ki niso izpolnili pogojev za napredovanje, ter jih usmerjajo;

— opravljajo druge naloge v skladu z zakonom in statutom izobraževalne organizacije.

165. člen

Vpis v začetni letnik izobraževanja po posameznem programu za pridobitev izobrazbe se opravi na podlagi razpisa.

Z razpisom se objavijo pogoji za vpis v skladu s tem zakonom, vzgojnoizobraževalnim programom in statutom izobraževalne organizacije ter predvideno število učencev oziroma študentov, ki jih bo izobraževalna organizacija lahko vpisala za izobraževanje po posameznem vzgojnoizobraževalnem programu.

Predvideno število iz prejšnjega odstavka se določa na podlagi ugotovljenih izobraževalnih in kadrovskih potreb ter v skladu z obsegom izobraževanja po posameznih vzgojnoizobraževalnih programih, dogovorjenih v samoupravnih sporazumih o temeljnih plana posebnih izobraževalnih skupnosti.

Razpis za vpis po prvem odstavku tega člena mora biti objavljen najmanj šest mesecev pred začetkom šolskega leta.

Na podlagi razpisa se opravi tudi vpis v izobraževanje po programih za izpopolnjevanje, sprejetih v posebni izobraževalni skupnosti.

166. člen

Svet izobraževalne organizacije sprejema načrt akcije vpisa, usmerja in spremlja delo izvršilnih, strokovnih in poslovnih organov pri izvedbi vpisa, določa smernice za usmerjanje kandidatov za vpis oziroma za usmerjanje udeležencev med izobraževanjem.

Za opravljanje posameznih nalog v zvezi s pripravo in izvedbo vpisa ter usmerjanjem lahko svet imenuje poseben izvršilni organ (komisija za usmerjanje).

167. člen

Število učencev oziroma študentov, ki jih bo vpisala izobraževalna organizacija v začetni letnik izobraževanja po posameznem programu za pridobitev izobrazbe, se lahko za posamezno šolsko leto omeji, kadar je število kandidatov bistveno večje, kot so potrebe za izobraževanje po posameznih vzgojnoizobraževalnih programih, določene v samoupravnih sporazumih o temeljnih plana ustrezne posebne izobraževalne skupnosti, ali kadar je število kandidatov bistveno večje, kot so zmogljivosti izobraževalne organizacije.

Sklep o omejitvi vpisa sprejme svet izobraževalne organizacije v soglasju s posebno izobraževalno skupnostjo. K sklepu o omejitvi vpisa v višje in visoke šole je potrebno tudi soglasje Izvršnega sveta Skupščine Socialistične republike Slovenije.

Sklep o omejitvi vpisa mora biti sprejet najkasneje tri mesece pred začetkom šolskega leta.

V primeru, ko je število kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje za vpis, večje kot število, ki ga določa sklep o omejitvi vpisa, in tega z usmerjanjem ni bilo mogoče uskladiti, izobraževalna organizacija izbere kandidate za izobraževanje.

Pri izbiri kandidatov upošteva izobraževalna organizacija zlasti njihove učne uspehe v predhodnem izobraževanju ter znanja oziroma sposobnosti, ki so pomembne za uspešno izobraževanje oziroma opravljanje dela v določeni dejavnosti oziroma poklicu. To se ugotavlja z dokumenti o doseženih izobraževalnih rezultatih kandidatov, preizkusom znanja, zdravniškim pregledom in z drugimi oblikami preverjanja primernosti kandidatov za izobraževanje po določenem vzgojnoizobraževalnem programu. Pismeni preizkus znanja oziroma sposobnosti mora biti anonimen. Podrobnejša merila, kriterije in postopek za izbiro kandidatov se določijo s sklepom o omejitvi vpisa.

168. člen

Podrobnejše določbe o razpisu in izvedbi vpisa medpiše za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ.

169. člen

Status učenca oziroma študenta preneha:

— ko izpolni obveznosti, določene z vzgojnoizobraževalnim programom oziroma za študente najkasneje po preteku šestih mesecev od konca zadnjega letnika izobraževanja;

— če se med izobraževanjem ne vpiše v naslednji letnik v rokih, ki so določeni s statutom izobraževalne organizacije;

— če se izpiše iz izobraževalne organizacije;

— če mu je bil izrečen ukrep izključitve.

Ne glede na določbo prve in druge alineje prejšnjega odstavka lahko izobraževalna organizacija za študente multidisciplinarnega izobraževanja, vrhunske športnike ter zaradi drugih opravičenih razlogov iz 103. člena tega zakona, ki jih določijo s statutom, odloči, da učenca oziroma študentu, ki ni izpolnil obveznosti po vzgojnoizobraževalnem programu, ne preneha status učenca oziroma študenta, vendar največ za dobo dveh let.

V času, ko učenci oziroma študenti v skladu s tem zakonom ponavljajo letnik, imajo status učenca oziroma študenta.

170. člen

Domovi za učence sprejemajo učence na podlagi pogojev in meril za sprejem, ki jih določajo posebne izobraževalne skupnosti, potem ko so jih uskladile v Izobraževalni skupnosti Slovenije.

Domovi za študente sprejemajo študente na podlagi pogojev in meril za sprejem, ki jih določijo Izobraževalna skupnost Slovenije po predhodni uskladitvi v univerzah.

O sprejemu učencev oziroma študentov v dom odloča komisija za sprejem, ki jo imenuje svet doma.

Podrobnejše določbe o postopku za sprejem in načinu imenovanja članov komisije za sprejem določa statut doma za učence oziroma doma za študente.

VI. DELAVCI V USMERJENEM IZOBRAŽEVANJU

1. Splošne določbe

171. člen

Delavci v usmerjenem izobraževanju so učitelji, znanstveni delavci, sodelavci in drugi strokovni delavci, ki izvajajo oziroma sodelujejo pri izvajanju vzgojnoizobraževalnega in raziskovalnega dela v izobraževalnih organizacijah, vzgojitelji v domovih za učence (v nadaljnjem besedilu: vzgojitelji) ter delavci,

ki izvajajo vzgojnoizobraževalno delo v drugih organizacijah združenega dela.

172. člen

Učitelji opravljajo in organizirajo vzgojnoizobraževalno in drugo delo, visokošolski učitelji pa tudi raziskovalno delo ter so odgovorni, da skupaj z učenci oziroma študenti uresničujejo smotre in naloge usmerjenega izobraževanja.

Znanstveni delavci opravljajo na višjih in visokih šolah zlasti raziskovalno delo v skladu z letnim delovnim načrtom ter sodelujejo pri izvajanju oziroma izvajajo vzgojnoizobraževalno delo.

Sodelavci sodelujejo z učitelji pri izvajanju vzgojnoizobraževalnega dela ter izvajajo in opravljajo druge naloge, potrebne za uspešno izvajanje vzgojnoizobraževalnega dela.

Drugi strokovni delavci opravljajo naloge v zvezi z organiziranjem in izvajanjem izobraževanja za pridobitev in izpopolnjevanje strokovne izobrazbe oziroma usposabljanja z delom.

Vzgojitelji organizirajo vzgojnoizobraževalno delo po vzgojnem programu ter skupaj z učenci prispevajo k uresničevanju vzgojnoizobraževalnih smotrov in nalog usmerjenega izobraževanja.

Delavci, ki opravljajo vzgojnoizobraževalno delo v drugih organizacijah združenega dela, organizirajo in izvajajo praktični pouk, proizvodno delo in delovno prakso udeležencev izobraževanja.

173. člen

Delavec v usmerjenem izobraževanju je lahko, kdor ima ustrezno strokovno izobrazbo, delovne izkušnje in pedagoško andragoško izobrazbo v skladu s tem zakonom, vzgojnoizobraževalnim programom in samoupravnim splošnim aktom izobraževalne ali druge organizacije, ter s celotno svojo poklicno in družbeno aktivnostjo uveljavlja humane medsebojne odnose in socialistično samoupravljanje.

Učitelji, znanstveni delavci in sodelavci v višjih in visokih šolah morajo imeti naziv v skladu s tem zakonom.

174. člen

Delavci v usmerjenem izobraževanju se sprejemajo na delo na podlagi javnega razpisa.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se delavci v proizvodnih in drugih organizacijah združenega dela, ki organizirajo in izvajajo oziroma sodelujejo pri izvajanju praktičnega pouka ter proizvodnega dela in delovne prakse, izberejo na način, ki ga določi samoupravni splošni akt temeljne organizacije oziroma delovne skupnosti, ki izvaja ta pouk oziroma proizvodno delo in delovno prakso.

2. Delavci v srednjih šolah, delavskih univerzah in izobraževalnih centrih

175. člen

Učitelj v srednji šoli je lahko, kdor ima ustrezno strokovno izobrazbo, in sicer:

— učitelj splošnoizobraževalnih in strokovno-teoričnih predmetov mora imeti visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri;

— učitelj praktičnega pouka mora imeti najmanj višjo strokovno izobrazbo ustrezne smeri in tri leta ustreznih delovnih izkušenj.

Če si v določeni smeri ni mogoče pridobiti strokovne izobrazbe v skladu s prvo in drugo alineo prejšnjega odstavka, se šteje kot ustrezna najvišja stopnja strokovne izobrazbe, ki jo je mogoče doseči v tej smeri.

Z vzgojnoizobraževalnim programom se v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena določi, katero smer in stopnjo strokovne izobrazbe ter vrsto in obseg delovnih izkušenj mora imeti učitelj za poučevanje posameznega predmeta.

176. člen

Sodelavec v srednji šoli je lahko, kdor ima ustrezno strokovno izobrazbo, in sicer:

— pedagog oziroma psiholog visoko strokovno izobrazbo v svoji stroki;

— socialni delavec oziroma knjižničar najmanj višjo strokovno izobrazbo v svoji stroki;

— laborant oziroma inštruktor najmanj srednjo strokovno izobrazbo ustrezne smeri.

Z vzgojnoizobraževalnim programom se v skladu s tretjo alineo prejšnjega odstavka določi, katero smer in stopnjo strokovne izobrazbe mora imeti laborant oziroma inštruktor.

177. člen

Vzgojitelj je lahko, kdor ima najmanj višjo strokovno izobrazbo.

178. člen

Učitelj in sodelavec, ki opravlja vzgojnoizobraževalno delo v delavski univerzi in izobraževalnem centru, je lahko, kdor ima ustrezno strokovno izobrazbo, in sicer:

— učitelj splošnoizobraževalnih in strokovno-teoričnih predmetov mora imeti najmanj višjo strokovno izobrazbo ustrezne smeri;

— učitelj praktičnega pouka oziroma inštruktor mora imeti najmanj srednjo strokovno izobrazbo ustrezne smeri.

S statutom delavske univerze oziroma izobraževalnega centra se v skladu s tem zakonom podrobneje določi vrsta in stopnja strokovne izobrazbe za učitelje in sodelavce iz prejšnjega odstavka.

Drugi strokovni delavci (vodja izobraževanja, programer, analitik), ki v izobraževalnih organizacijah iz prvega odstavka tega člena opravljajo naloge v zvezi z načrtovanjem in organizacijo izobraževanja za pridobitev in izpopolnjevanje strokovne izobrazbe oziroma usposabljanja z delom, morajo imeti najmanj višjo strokovno izobrazbo.

Kadar izobraževalne organizacije iz prvega odstavka tega člena sodelujejo pri izvajanju vzgojnoizobraževalnih programov v srednjem izobraževanju oziroma programov za izpopolnjevanje srednje strokovne izobrazbe morajo učitelji in sodelavci, ki izvajajo oziroma sodelujejo pri izvajanju vzgojnoizobraževalnega dela, izpolnjevati pogoje za učitelja oziroma sodelavca v srednji šoli, določene s tem zakonom in vzgojnoizobraževalnim programom.

179. člen

Učitelji, sodelavci, vzgojitelji in drugi strokovni delavci morajo imeti tudi pedagoško-andragoško izobrazbo.

Program za pridobitev pedagoško-andragoške izobrazbe iz prejšnjega odstavka določi posebna izobraževalna skupnost za področje vzgoje in izobraževanja.

Vzgojnoizobraževalno delo lahko prično opravljati tudi osebe, ki nimajo pedagoško-andragoške izobrazbe,

izpolnjujejo pa druge pogoje za učitelja, sodelavca ali vzgojitelja in drugega strokovnega delavca, določene s tem zakonom in vzgojnoizobraževalnim programom, če jim izobraževalna organizacija določi mentorja in omogoči pridobitev pedagoško-andragoške izobrazbe.

Učitelj, sodelavec ali vzgojitelj in drug strokovni delavec iz prejšnjega odstavka mora pridobiti pedagoško-andragoško izobrazbo najpozneje v treh letih po pričetku dela v izobraževalni organizaciji. Če si v tem roku ne pridobi pedagoško-andragoške izobrazbe, ne more več opravljati vzgojnoizobraževalnega dela.

3. Delavci v višjih in visokih šolah

180. člen

V višjih in visokih šolah opravljajo vzgojnoizobraževalno, raziskovalno in umetniško delo visokošolski učitelji, znanstveni delavci in sodelavci, ki so v skladu s tem zakonom pridobili ustrezen naziv.

Višja in visoka šola lahko za določen čas povabi k sodelovanju za izvajanje posameznih delov predmeta oziroma predmetnega področja priznanega znanstvenika, strokovnjaka ali umetnika ne glede na pogoje, ki jih za izvolitev v nazive določa ta zakon.

181. člen

Nazivi visokošolskih učiteljev so: redni profesor, izredni profesor in docent, za izvajanje programa za pridobitev višje strokovne izobrazbe pa tudi višji predavatelj.

Visokošolski učitelji so tudi učitelji, ki izvajajo praktični pouk, proizvodno delo in delovno prakso, veščine, obštedijske in druge interesne dejavnosti ter tiste predmete, pri katerih so pomembnejša posebna strokovna znanja kot pa znanstvena ali umetniška usposobljenost. Ti učitelji si morajo pridobiti naziv, ki ga določi statut višje ali visoke šole (v nadaljnjem besedilu: učitelji praktičnega pouka in veščin).

Nazivi znanstvenih delavcev so: znanstveni svetnik, višji znanstveni sodelavec in znanstveni sodelavec.

Nazivi visokošolskih sodelavcev so: asistent, lektor in strokovni sodelavec s posebnim nazivom, ki ga določi statut višje oziroma visoke šole.

182. člen

V nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev so lahko izvoljeni oziroma ponovno izvoljeni kandidati, ki poleg drugih pogojev, določenih s tem zakonom, s svojim družbenim in strokovnim delom ter rezultati dela:

- dosega strokovno, znanstveno ali umetniško ustvarjalnost ter imajo praktične izkušnje v stroki;
- dokazujejo pedagoško usposobljenost;
- prispevajo k razvoju socialističnega samoupravljanja in v tem še posebej humanih odnosov.

Podrobnejše pogoje v skladu s merili iz prejšnjega odstavka in v skladu s 183., 184. in 189. členom tega zakona določi statut višje in visoke šole. Pogoje za izvolitev v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev morajo višje in visoke šole uskladiti v univerzi in med univerzami.

Pri ponovnih volitvah v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev se upošteva zlasti uspešnost njihovega dela po zadnji izvolitvi.

183. člen

Ob upoštevanju meril in ob izpolnjevanju pogojev, ki so določeni v prejšnjem členu, se lahko izvoli v naziv:

— rednega profesorja, izrednega profesorja, docenta, znanstvenega svetnika, višjega znanstvenega sodelavca in znanstvenega sodelavca, kdor ima doktorat znanosti;

— rednega profesorja, izrednega profesorja in docenta umetniških disciplin na umetniški akademiji, kdor ima visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri in pomembna umetniška dela;

— rednega profesorja, izrednega profesorja in docenta znanstvenih disciplin na umetniški akademiji, kdor ima doktorat znanosti; te znanstvene discipline morajo biti v statutu umetniške akademije posebej določene;

— višjega predavatelja, kdor si je pridobil magistririj oziroma kdor je opravil specializacijo po programu izpolnjevanja visoke strokovne izobrazbe;

— učitelja praktičnega pouka in veščin, kdor ima visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri in najmanj pet let ustrezne prakse; če si v določeni smeri ni mogoče pridobiti visoke strokovne izobrazbe, se šteje kot ustrezna, najvišja stopnja strokovne izobrazbe, ki jo je mogoče pridobiti v tej smeri;

— asistenta, kdor ima visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri in najmanj eno leto ustrezne prakse;

— lektorja, kdor ima visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri in najmanj tri leta ustrezne prakse;

— strokovnega sodelavca, kdor ima visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri, v višji šoli pa tudi, kdor ima višjo strokovno izobrazbo ustrezne smeri.

Ne glede na določbo prve alineje prejšnjega odstavka se v naziv izrednega profesorja in docenta vojaških strokovnih disciplin lahko izvoli tudi oseba, ki ima visoko vojaško strokovno izobrazbo in končano komando štabno akademijo, vojaško visoko politično šolo Jugoslovanske ljudske armade ali šolo za ljudsko obrambo.

Merila za priznavanje pomembnih umetniških del določijo umetniške akademije s posebnim samoupravnim sporazumom.

Določba druge alineje prvega odstavka tega člena se primerno uporablja tudi za učitelje drugih višjih in visokih šol za pouk predmetov, pri katerih je za usposobljenost učitelja pomembnejše merilo umetniška kot znanstvena usposobljenost.

Z vzgojnoizobraževalnim programom se določijo predmeti oziroma predmetna področja, za katere so lahko učitelji izvoljeni v nazive po drugem odstavku 181. člena in predmeti iz prejšnjega odstavka.

184. člen

V naziv izrednega profesorja in docenta oziroma višjega predavatelja se lahko izvoli tudi oseba z visoko strokovno izobrazbo, ki se je posebej uveljavila s strokovnim, raziskovalnim oziroma umetniškim delom v gospodarskih ali družbenih dejavnostih, pa nima doktorata znanosti oziroma magistrerija.

Za ponovno izvolitev mora oseba iz prejšnjega odstavka imeti doktorat znanosti oziroma magistrerij.

V naziv rednega profesorja se lahko v izjemnih primerih izvoli priznan znanstvenik, ki nima doktorata znanosti.

185. člen

V nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev voli svet visokošolske temeljne organizacije.

Postopek za izvolitev se začne na predlog visokošolske temeljne organizacije ali na prošnjo kandidata. Visokošolska temeljna organizacija mora začeti postopek za ponovno izvolitev delavca v ustrezen naziv najkasneje šest mesecev pred potekom dobe, za katero je bil delavec izvoljen v naziv.

S statutom visokošolske temeljne organizacije se določi postopek za izvolitev v naziv visokošolskega učitelja, znanstvenega delavca in sodelavca.

Predno izvoli svet visokošolske temeljne organizacije kandidata v naziv, si mora priskrbeti mnenje habilitacijske komisije pri univerzi.

Proti odločitvi sveta visokošolske temeljne organizacije glede izvolitve v naziv je možno zahtevati sodno varstvo pred sodiščem združenega dela. Sodišče združenega dela presodi, ali je bil postopek za izvolitev v naziv izveden v skladu z zakonom in samoupravnimi splošnimi akti in ali so dejstva, na katerih temelji ocena o izpolnjevanju pogojev iz 182. člena tega zakona, pravilno ugotovljena.

186. člen

Dela in naloge visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev se razpišejo odvisno od naziva, ki je potreben za opravljanje takih del in nalog vsakih pet oziroma tri leta.

187. člen

Pred izvolitvijo v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev daje mnenje o tem, ali so izpolnjena s tem zakonom določena merila za izvolitev v naziv, habilitacijska komisija pri univerzi.

S samoupravnim sporazumom o združitvi v univerzo se določi število članov habilitacijske komisije.

Polovico članov habilitacijske komisije voli svet univerze iz vrst visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev ter študentov, drugo polovico članov pa voli iz vrst družbenopolitičnih in drugih javnih delavcev Skupščina Socialistične republike Slovenije na predlog Republiške konference Socialistične zveze delovnega ljudstva.

Habilitacijska komisija sprejema mnenja iz prvega odstavka tega člena z enakopravnim odločanjem članov komisije, ki jih voli Svet univerze, in članov, ki jih voli Skupščina Socialistične republike Slovenije.

Če v habilitacijski komisiji ni bilo doseženo soglasje, lahko člani komisije, ki jih je izvolila Skupščina Socialistične republike Slovenije, predlagajo, naj Skupščina Socialistične republike Slovenije sprejme stališče o tem, ali so izpolnjena s tem zakonom določena merila za izvolitev v naziv. Tako stališče lahko zahteva tudi habilitacijska komisija, kadar svet visokošolske temeljne organizacije pri izvolitvi v naziv ne upošteva njenega mnenja.

Podrobnejše določbe o delu habilitacijske komisije se določijo s poslovníkom, ki ga sprejme komisija.

188. člen

Visokošolski učitelji in znanstveni delavci so voljeni v naziv za pet let in so lahko po enakem postopku znova izvoljeni.

189. člen

Asistenti so voljeni v naziv za tri leta. V naziv je lahko asistent ponovno izvoljen, če je pokazal sposobnost za pedagoško in raziskovalno delo. Asistent je lahko tretjič izvoljen, če ima magisterij oziroma če je opravil specializacijo po programu za izpopolnjevanje visoke strokovne izobrazbe, za nadaljnje izvolitve pa je potreben doktorat znanosti.

Lektorji in strokovni sodelavci s posebnim nazivom, ki jih podrobneje opredeli statut, se volijo v nazive za dobo določeno s statutom, največ pa za pet let, in so lahko znova izvoljeni.

190. člen

Če svet izobraževalne organizacije oceni, da delavec, ki ima naziv visokošolskega učitelja, znanstvenega delavca ali sodelavca, ne izpolnjuje več vseh za izvolitev določenih pogojev, prične postopek za odvzem naziva.

Predlog za odvzem naziva lahko da tudi habilitacijska komisija pri univerzi.

Pri postopku za odvzem naziva se primerno uporabljajo določbe 185. in 187. člena tega zakona. V tem postopku je treba zagotoviti pravico visokošolskega učitelja, znanstvenega delavca in sodelavca, da pojasni svoje stališče.

191. člen

Visokošolski učitelj, znanstveni delavec ali sodelavec, ki ni ponovno izvoljen v naziv, ali pa mu je naziv odvzet, ne more več opravljati vzgojnoizobraževalnega dela v višji oziroma visoki šoli.

192. člen

Višje in visoke šole lahko v soglasju z univerzo podeljujejo v znak družbenega priznanja zaslužnim upokojenim rednim profesorjem naziv »zaslužni profesor«.

Naziv »zaslužni profesor« se podeljuje za izredne dosežke v vzgojnoizobraževalnem in mentorskem delu, za pomemben prispevek k znanosti in širjenju naprednega pogleda na svet, za proučevanje družbene stvarnosti in za reševanje nalog gospodarskega in družbenega razvoja.

»Zaslužni profesorji« imajo pravico opravljati v višji oziroma visoki šoli raziskovalno oziroma umetniško dejavnost in občasno sodelovati v pedagoškem procesu.

193. člen

Visokošolskim učiteljem in znanstvenim delavcem, ki izpolnijo za upokožitev predpisane pogoje, in dosežejo 70 let starosti, preneha delovno razmerje.

4. Obveznosti in odgovornosti delavcev

194. člen

V delovno obveznost delavcev v usmerjenem izobraževanju se šteje poleg neposrednega vzgojnoizobraževalnega dela z učenci oziroma študenti tudi priprava na vzgojnoizobraževalno delo in drugo delo, ki ga mora delavec opraviti v zvezi s svojim vzgojnoizobraževalnim delom.

Glede na naravo, pogoje in zahtevnost vzgojnoizobraževalnega dela se delavcu omogoča v skladu s samoupravnim splošnim aktom izobraževalne organizacije, da opravlja pripravo na vzgojnoizobraževalno in drugo delo tudi zunaj izobraževalne organizacije.

V delovno obveznost visokošolskih učiteljev in sodelavcev se šteje tudi raziskovalno delo v skladu s programom raziskovalnega dela višje ali visoke šole.

195. člen

V okviru 42-urne delovne obveznosti tedenski delovni čas neposrednega vzgojnoizobraževalnega dela z učenci oziroma študenti ne sme preseči:

a) v srednjem izobraževanju

- 23 ur tedensko za učitelje splošnoizobraževalnih in strokovno-teoretičnih predmetov;
- 30 ur tedensko za učitelje praktičnega pouka;
- 35 ur tedensko za delavce, ki organizirajo proizvodno delo in delovno prakso;

b) v visokem izobraževanju

- 11 ur tedensko za učitelje in asistente splošnoizobraževalnih in strokovno-teoretičnih predmetov; oziroma 16 ur tedensko za učitelje in asistente, ki nimajo obveznega raziskovalnega oziroma umetniškega dela po letnem delovnem načrtu visokošolske organizacije;

- 25 ur tedensko za delavce pri praktičnem pouku in za delavce, ki organizirajo proizvodno delo in delovno prakso;

c) v domovih za učence

- 30 ur tedensko vzgojnega dela vzgojiteljev.

196. člen

Obseg neposrednega vzgojnoizobraževalnega dela z učenci oziroma študenti ter razmerje med posameznimi sestavinami delovne obveznosti iz 194. člena tega zakona določijo za učitelje, sodelavce in vzgojitelje, izobraževalne organizacije s samoupravnim splošnim aktom v skladu z enotnimi osnovami standardov in normativov za opravljanje vzgojnoizobraževalne dejavnosti, določenimi v Izobraževalni skupnosti Slovenije in v skladu s tem zakonom.

Obseg in razporeditev vzgojnoizobraževalnega dela v šolskem letu določi, za posameznega delavca, izobraževalna organizacija z letnim delovnim načrtom.

197. člen

Svet izobraževalne organizacije sproti, zlasti pa ob vsakoletni analizi učinkovitosti dela izobraževalne organizacije, ugotavlja uspešnost opravljanja vzgojnoizobraževalnega oziroma drugega dela posameznih delavcev iz 171. člena tega zakona in ali opravljajo svoje delo v skladu s tem zakonom.

Svet izobraževalne organizacije sproži postopek za ugotovitev, ali delavec iz prejšnjega odstavka še izpolnjuje vse pogoje za opravljanje vzgojnoizobraževalnega oziroma drugega dela, če sodi, da ne izpolnjuje več vseh pogojev, ki jih določa ta zakon oziroma vzgojnoizobraževalni program za opravljanje tega dela.

198. člen

Delavec v usmerjenem izobraževanju, ki ne izpolnjuje več s tem zakonom določenih pogojev, se razporedi na dela oziroma naloge zunaj vzgojnoizobraževalnega dela, ki ustrezajo njegovi strokovni izobrazbi oziroma z delom pridobljenim delovnim zmoglostim.

Če delavca iz prejšnjega odstavka ni mogoče razporediti na delo zunaj vzgojnoizobraževalnega dela, ker takih del oziroma nalog v izobraževalni organizaciji ni, mu preneha delovno razmerje.

5. Pripravnništvo, strokovni izpit in izpopolnjevanje

199. člen

Učitelji, sodelavci in drugi strokovni delavci v srednjih šolah, delavskih univerzah in izobraževalnih centrih ter vzgojitelji v domovih za učence opravljajo strokovni izpit, s katerim dokažejo sposobnost za samostojno opravljanje vzgojnoizobraževalnega in drugega dela.

Strokovnega izpita ni treba opravljati delavcem, ki so opravili strokovni izpit v skladu z zakonom o vzgoji in varstvu predšolskih otrok in v skladu z zakonom o osnovni šoli.

200. člen

Delavec, ki prvič sklepa delovno razmerje in začne opravljati dela in naloge učitelja, sodelavca, drugega strokovnega delavca ali vzgojitelja v izobraževalnih organizacijah iz prvega odstavka prejšnjega člena, sklone delovno razmerje kot pripravnik.

Pripravniška doba traja eno leto. Po končani pripravniki dobi opravlja pripravnik strokovni izpit.

Ne glede na določbo iz prejšnjega odstavka, lahko pripravnik, ki uspešno opravlja vzgojnoizobraževalno delo, na predlog izobraževalne organizacije opravlja strokovni izpit že po šestih mesecih.

201. člen

Delavci, ki so dolžni opravljati strokovni izpit po tem zakonu, in ga ne opravijo najkasneje v dveh letih po začetku dela v izobraževalni organizaciji, ne morejo več opravljati vzgojnoizobraževalnega dela.

202. člen

Potek in vsebino pripravnništva ter način in postopek opravljanja strokovnega izpita za učitelje, sodelavce in druge strokovne delavce ter vzgojitelje določi za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ.

203. člen

Izobraževalna organizacija določi program dela pripravnika tako, da mu omogoča pridobitev ustreznih strokovnih znanj in delovnih izkušenj, potrebnih za samostojno opravljanje vzgojnoizobraževalnega dela ter mentorja iz vrst izkušenih učiteljev, vzgojiteljev oziroma sodelavcev, ki je dolžan spremljati uspešnost dela pripravnika ter usmerjati njegovo delo.

204. člen

S samoupravnim splošnim aktom izobraževalne organizacije se v skladu z zakonom podrobneje določi organizacija in potek pripravniške dobe, trajanja pripravnništva, mentorsko vodstvo ter način preizkušanja pridobljenih strokovnih znanj in delovnih izkušenj med trajanjem pripravnništva.

205. člen

Delavci v usmerjenem izobraževanju imajo pravico in dolžnost, da stalno razširjajo, poglobljajo, posodablajo in dopolnjujejo svoja splošna, družbenopolitična, pedagoška, andragoška in strokovna znanja zato, da bi stalno izpopolnjevali svoje delovne in druge sposobnosti in delovne zmoglosti in, da bi lahko uresničevali svojo odgovornost za stalen razvoj kvalitete in strokovnosti dela v svojih temeljnih organizacijah. V ta namen oblikujejo in sprejemajo programe za izpopolnjevanje in programe za usposabljanje ter organizirajo in izvajajo izobraževanje po teh programih.

S samoupravnimi splošnimi akti izobraževalne organizacije delavci podrobneje urejajo pravice in dolžnosti iz prejšnjega odstavka.

206. člen

Programi za izpopolnjevanje ter programi za usposabljanje iz prejšnjega člena se oblikujejo tako, da omogočajo zlasti:

— izpopolnjevanje in usposabljanje v stroki ter na pedagoškem, andragoškem, psihološkem, didaktičnem in metodičnem področju;

— usposabljanje z delom za sprotno spremljanje, ustvarjalno razvijanje in uvajanje novih vsebin, organizacije, oblik, sredstev in metod vzgojnoizobraževalnega dela.

207. člen

S programom za pridobitev izobrazbe se lahko določi, da morajo delavci za izvajanje tega programa uspešno končati tudi določen program za izpopolnjevanje oziroma program za usposabljanje.

Pri izvajanju sprememb v vsebini programov za pridobitev izobrazbe oziroma uvajanju novih programov ter pri uvajanju inovacij v organizaciji, oblikah, sredstvih in metodah vzgojnoizobraževalnega dela mora biti sestavni del načrta uvajanja inovacij tudi načrt izpopolnjevanja oziroma usposabljanja delavcev, ki bodo inovacije uvajali v vzgojnoizobraževalno delo.

V primeru iz prejšnjega odstavka sprejema programe za izpopolnjevanje oziroma programe za usposabljanje posebna izobraževalna skupnost za področje vzgoje in izobraževanja na predlog nosilca inovacije.

208. člen

Programe za izpopolnjevanje izvajajo višje in visoke šole ter druge izobraževalne organizacije, ki izobražujejo delavce v usmerjenem izobraževanju. Pri tem sodelujejo z drugimi izobraževalnimi organizacijami, z raziskovalnimi organizacijami, marksističnimi centri ter s pedagoško službo. Skupaj z njimi lahko ustanavljajo centre za izpopolnjevanje in usposabljanje pedagoških delavcev.

VII. ANALIZA UČINKOVITOSTI DELA

209. člen

Delavci in udeleženci izobraževanja so odgovorni za učinkovitost in sodobno organizirano vzgojnoizobraževalno in drugo delo, ki ga v skladu s tem zakonom izvajajo z uresničevanjem dogovorjenega programa storitev in letnega delovnega načrta, ter za družbeno in ekonomsko smotno uporabo družbenih sredstev.

210. člen

Za sistematično spremljanje učinkovitosti dela in uresničevanje vzgojnoizobraževalnih programov, za ugotavljanje rezultatov dela posameznih delavcev in poslovanja izobraževalne organizacije, za ugotavljanje uspešnosti dela strokovnih in samoupravnih organov, učencev oziroma študentov ter dela izobraževalne organizacije kot celote svet izobraževalne organizacije najmanj enkrat letno obravnava analizo učinkovitosti dela in poslovanja.

Svet izobraževalne organizacije analizira učinkovitost dela in poslovanja skupaj s svojimi stališči, mnenji in predlogi ukrepov po obravnavi posreduje posebni izobraževalni skupnosti in ustanovitelju.

211. člen

Analiza učinkovitosti dela po prejšnjem členu obsega zlasti: podatke o uresničevanju programa storitev, oceno učinkovitosti dela in poslovanja, oceno kvalitete vzgojnoizobraževalnega dela, prikaz in oceno obsega in oblik vzgojnoizobraževalnega dela, posebej še strokovnega izpopolnjevanja, praktičnega pouka in usposabljanja z delom ter sodelovanja s temeljnimi organizacijami pri njenem uresničevanju, oceno uvajanja sodobnih oblik in metod vzgojnoizobraževalnega dela ter oceno doseženih izobrazbenih rezultatov skupaj s prikazom akcij za usmerjanje in podatkov o napredovanju učencev oziroma študentov, prikaz samoupravne in druge družbene aktivnosti pri uveljavljanju socialističnih samoupravnih odnosov, pregled in oceno raziskovalnega dela in sodelovanja študentov pri tem delu, prikaz celotnega življenja in dela izobraževalne organizacije z interesnimi dejavnostmi učencev oziroma študentov ter druge za oceno učinkovitosti dela in poslovanja pomembne podatke.

212. člen

S statutom izobraževalne organizacije se v skladu z zakonom podrobneje določijo vsebina, način priprave in roki vsakoletne obravnave analize učinkovitosti.

O enotnih merilih za pripravo analize učinkovitosti dela se uporabniki in izvajalci dogovorijo v posebni izobraževalni skupnosti po predhodni uskladitvi v Izobraževalni skupnosti Slovenije.

VIII. NADZOR

213. člen

Nadzor po tem zakonu obsega nadzor nad izvajanjem programov za pridobitev izobrazbe, programov za izpopolnjevanje in programov za usposabljanje ter nadzor zakonitosti dela izobraževalnih organizacij.

214. člen

Izobraževalne organizacije urejajo samoupravni nadzor in druge oblike nadzora nad delom in poslovanjem s samoupravnimi splošnimi akti v skladu z zakonom.

215. člen

Zakonitost dela srednjih šol, delavskih univerz, izobraževalnih centrov in domov za učence nadzoruje za zadeve vzgoje in izobraževanja pristojni upravni organ občine, v kateri je sedež organizacije. Zakonitost dela višjih in visokih šol nadzoruje za zadeve vzgoje in izobraževanja pristojni republiški upravni organ.

216. člen

Nadzor nad izvajanjem programov za pridobitev izobrazbe oziroma programov za izpopolnjevanje v srednjem izobraževanju ter nadzor nad izvajanjem vzgojnega programa v domovih za učence opravlja pedagoška služba v skladu s posebnimi predpisi.

IX. KAZENSKKE DOLOČBE

217. člen

Z denarno kaznijo od 5000 do 50.000 dinarjev se kaznuje za prekršek izobraževalna organizacija:

1. če ne izvaja vzgojnoizobraževalnega dela po predmetnih področjih oziroma predmetih v obsegu, ki ga določa veljavni vzgojnoizobraževalni program;

2. če prekorači z zakonom določen obseg dela učencev oziroma študentov (82. člen);

3. če razporedi vzgojnoizobraževalno delo v šolskem letu v nasprotju s 83. členom tega zakona;

4. če ne zagotovi javnosti preverjanja in ocenjevanja znanja učencev oziroma študentov v skladu s 96. členom tega zakona, ali ne vodi predpisane dokumentacije v skladu s 108. členom tega zakona;

5. če spremeni dejavnost oziroma uvede nove vzgojnoizobraževalne programe v nasprotju s 129. oziroma 136. členom tega zakona;

6. če začne z delom oziroma začne izvajati nove vzgojnoizobraževalne programe v nasprotju s 125. in 128. členom tega zakona;

7. če ne objavi razpisa za vpis učencev oziroma študentov ali če vpiše učence oziroma študente v nasprotju z objavljenim razpisom (164. in 167. člen);

8. če izvaja vzgojnoizobraževalno delo z delavci, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih s tem zakonom (od 173. do 185. člena).

Z denarno kaznijo od 500 do 5.000 dinarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba izobraževalne organizacije, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

218. člen

Z denarno kaznijo od 5000 do 50.000 dinarjev se kaznuje za prekršek izobraževalna oziroma druga temeljna organizacija ali delovna skupnost:

1. če ne izvaja praktičnega pouka, proizvodnega dela in delovne prakse v skladu s tem zakonom, samoupravnim sporazumom in pogodbo (26. člen);

2. če udeležencem izobraževanja pri izvajanju praktičnega pouka, proizvodnega dela in delovne prakse ne zagotovi varstva pri delu, zavarovanja za primer nesreče pri delu ter nagrade (27. člen);

3. če ne objavi razpisa za izobraževanje delavcev iz dela ali ob delu v skladu s 33. členom tega zakona;

4. če uvede za udeležence izobraževanja prispevek v nasprotju z 38. členom tega zakona.

Z denarno kaznijo od 500 do 5000 dinarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije oziroma skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo od 1000 do 10.000 dinarjev se kaznuje tudi delovni ljudje, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti storijo prekršek iz 1., 2. ali 4. točke prvega odstavka tega člena.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

219. člen

Posebne in občinske izobraževalne skupnosti v srednjeročnem obdobju do leta 1985 v postopku kontinuiranega planiranja usklajujejo v Izobraževalni skupnosti Slovenije razvoj izobraževalnih zmogljivosti in njihovo razmestitev tako, da zagotovijo nemoteno nadaljevanje izobraževanja vpisanih učencev oziroma študentov in uvajanje novih vzgojnoizobraževalnih programov v skladu s tem zakonom in z zakonom o svobodni menjavi dela na področju vzgoje in izobraževanja.

220. člen

Programi za pridobitev strokovne izobrazbe po tem zakonu se uvajajo postopoma, in sicer:

— v šolskem letu 1981/82 za vse učence, ki se vključijo v prvi letnik srednjega izobraževanja;

— v šolskem letu 1985/86 za vse študente, ki se vključijo v prvi letnik visokega izobraževanja.

Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se lahko začne uvajanje programov za pridobitev stro-

kovne izobrazbe v posameznih usmeritvah po tem zakonu tudi pred roki, ki jih določa prvi odstavek tega člena, če so izpolnjeni s tem zakonom določeni pogoji.

Izobraževalne organizacije, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje vzgojnoizobraževalnega dela po dosedanjih predpisih, lahko začno izvajati programe za pridobitev strokovne izobrazbe po prvem in drugem odstavku tega člena, če so izpolnjeni ti pogoji: sprejeti morajo biti vsi programi za pridobitev strokovne izobrazbe v posamezni usmeritvi v srednjem oziroma visokem izobraževanju, usklajene morajo biti njihove zmogljivosti in razmestitve ter zagotovljeno potrebno število učiteljev, ki izpolnjujejo pogoje v skladu s tem zakonom.

221. člen

Določa tretjega odstavka 24. člena se začne uporabljati leto dni po uveljavitvi tega zakona.

222. člen

Učenci oziroma študenti, ki so se do dneva uveljavitve tega zakona vpisali v šole po zakonu o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij (Uradni list SRS, št. 26/70), v srednje šole po zakonu o srednjem šolstvu (Uradni list SRS, št. 18/67, 20/70, 31/72, 18/74), v visokošolske organizacije po zakonu o visokem šolstvu (Uradni list SRS, št. 13/75), ter delavci in občani, ki se izobražujejo v organizacijah za izobraževanje odraslih po zakonu o organizacijah za izobraževanje odraslih (Uradni list SRS, št. 16/77), lahko nadaljujejo in končajo izobraževanje po dosedanjih predpisih, vendar najpozneje do 31. avgusta 1986.

Osebe, ki se bodo vključile v srednje oziroma v visoko izobraževanje pred uvedbo novih programov za pridobitev strokovne izobrazbe, se vpišejo, izobražujejo in končajo izobraževanje pod pogoji, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, vendar najdalj štiri leta po vpisu v srednjem izobraževanju in najdalj šest let po vpisu v visokem izobraževanju.

Učenci oziroma študenti iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki imajo pravico do ponavljanja po sedanjih predpisih in zaradi postopnega uvajanja vzgojnoizobraževalnih programov po tem zakonu ne morejo ponavljati razreda oziroma letnika po dosedanjih programih, nadaljujejo in končajo izobraževanje po tem zakonu. Učenci imajo v tem primeru pravico ponavljati letnik v programu za pridobitev izobrazbe iste oziroma sorodne stroke.

223. člen

Izobrazba, ki so jo pridobili občani po predpisih, ki so veljali, preden je začel veljati ta zakon, ustreza strokovni izobrazbi iste vrste in enakovredne zahtevnosti po tem zakonu. V primerih, ko ta zakon ne pozna določenih vrst šol iz dosedaj veljavnih predpisov, se za presojo, kateri strokovni izobrazbi po tem zakonu ustreza izobrazba, ki so jo pridobili občani pred uveljavitvijo tega zakona, uporabljajo naslednja načela:

— končano izobraževanje na šoli po zakonu o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij, ustreza strokovni izobrazbi, pridobljeni po skrajšanem programu srednjega izobraževanja;

— končano izobraževanje v poklicni šoli, tehniški, delovodski, poslovodski ali drugi šoli za gospodarstvo ali družbene službe in za javno upravo ter umetniški šoli in gimnaziji po zakonu o srednjem šolstvu, v kateri je izobraževanje trajalo dve, tri, štiri ali pet let,

ustreza strokovni izobrazbi, pridobljeni po programu srednjega izobraževanja za dela in naloge iste vrste oziroma iste ali sorodne stroke.

Opčani, ki so si pridobili akademsko stopnjo specialista po dosedanjih predpisih, lahko pridobijo doktorat znanosti na način in pod pogoji, ki jih ta zakon določa za kandidate, ki imajo magisterij.

224. člen

S posameznim programom za pridobitev izobrazbe se določi, katere šole po dosedanjih predpisih so dajale ustrezno vrsto in obseg znanj, potrebnih za vključitev v izobraževanje po tem programu.

225. člen

Delavci v usmerjenem izobraževanju, ki na dan, ko začne veljati ta zakon, nimajo strokovne izobrazbe, predpisane s tem zakonom, si morajo pridobiti zahtevano strokovno izobrazbo najpozneje v petih letih od uveljavitve zakona. Če si v tem roku ne pridobijo predpisane izobrazbe, ne smejo več opravljati vzgojno-izobraževalnega dela.

226. člen

Ne glede na določbo prejšnjega člena lahko učitelji v srednjih šolah, v izobraževalnih centrih in delavskih univerzah ter vzgojitelji v domovih za učence, ki so do dneva uveljavitve tega zakona najmanj 15 let opravljali vzgojnoizobraževalno delo, še naprej opravljajo vzgojnoizobraževalno delo, čeprav nimajo zahtevane stopnje strokovne izobrazbe, če so si pridobili pedagoško-andragoško izobrazbo.

Prav tako lahko še naprej opravljajo vzgojnoizobraževalno delo v srednjih šolah učitelji, ki so izpolnjevali pogoje za poučevanje strokovno-teoretičnih predmetov in praktičnega pouka po zakonu o srednjem šolstvu, če so do dneva uveljavitve tega zakona najmanj tri leta opravljali vzgojnoizobraževalno delo in so si pridobili pedagoško-andragoško izobrazbo.

Vzgojnoizobraževalno delo za izvajanje skrajšanih programov srednjega izobraževanja lahko še naprej opravljajo učitelji, ki so izpolnjevali pogoje za poučevanje strokovno-teoretičnih predmetov in praktičnega pouka po zakonu o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij, če so do dneva uveljavitve tega zakona najmanj pet let opravljali vzgojnoizobraževalno delo in so si pridobili pedagoško-andragoško izobrazbo.

Delavci iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, ki si niso pridobili pedagoško-andragoške izobrazbe, lahko opravljajo vzgojnoizobraževalno delo, če v petih letih od uveljavitve tega zakona pridobijo pedagoško-andragoško izobrazbo v skladu s 179. členom tega zakona.

227. člen

Delavci iz prvega odstavka 199. člena tega zakona, ki so sklenili delovno razmerje v izobraževalnih organizacijah pred uveljavitvijo tega zakona in še niso opravili strokovnega izpita, ga morajo opraviti najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

228. člen

Visokošolski učitelji, znanstveni delavci in sodelavci, ki so si pridobili naziv v skladu z zakonom o visokem šolstvu, obdržijo ta naziv do izteka dobe, za katero so bili izvoljeni.

Visokošolskim učiteljem, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona naziv profesor višje šole oziroma

predavatelj višje šole, se spremeni ta naziv v naziv višji predavatelj.

Visokošolski učitelji iz prejšnjega odstavka so lahko po uveljavitvi tega zakona še enkrat izvoljeni v naziv višjega predavatelja, čeprav nimajo magisterija oziroma specializacije po programih izpopolnjevanja visoke strokovne izobrazbe v skladu s tem zakonom. Za nadaljnje izvolitve morajo izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom.

229. člen

Izobraževalne organizacije, ki začno izvajati programe za pridobitev strokovne izobrazbe po 220. členu tega zakona, morajo najkasneje v dveh letih po uvedbi teh programov predložiti za vzgojo in izobraževanje pristojnemu republiškem upravnemu organu dokazilo, da izpolnjujejo s tem zakonom določene pogoje za vpis v razvid izobraževalnih organizacij.

Izobraževalna organizacija, ki se v roku iz prejšnjega odstavka ne vpiše v razvid izobraževalnih organizacij, ne sme več opravljati vzgojnoizobraževalnega dela, izdajati diplom in drugih listin z javno veljavnostjo. V takem primeru je treba omogočiti udeležencem izobraževanja, da nadaljujejo izobraževanje po istem programu v drugi izobraževalni organizaciji.

230. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na razvid izobraževalnih organizacij, se primerno uporabljajo tudi za dejavnost usmerjenega izobraževanja, ki ga na območju Socialistične republike Slovenije izvajajo izobraževalne organizacije s sedežem v drugih socialističnih republikah in socialističnih avtonomnih pokrajinah.

231. člen

Izobraževalne in druge organizacije, ki izvajajo programe za pridobitev izobrazbe, programe za izpopolnjevanje ter programe za usposabljanje, in domovi za učence in domovi za študente, morajo uskladiti svoje samoupravne splošne akte z določbami tega zakona v enem letu od dneva uveljavitve tega zakona.

232. člen

Določbe 26. člena ter tretjega odstavka 159. člena tega zakona, ki se nanašajo na pravice in obveznosti temeljnih organizacij uporabnikov v zvezi z izvajanjem delov vzgojnoizobraževalnih programov, veljajo tudi za delovne ljudi, ki samostojno opravljajo dejavnost s sredstvi v lasti občanov, ter jih podrobneje uredijo s pogodbo z izobraževalno organizacijo.

233. člen

Strokovni svet Socialistične republike Slovenije za vzgojo in izobraževanje sprejme smernice za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov na podlagi 40. člena tega zakona najpozneje do 30. junija 1980.

Dokler ne bodo sprejete smernice iz prejšnjega odstavka, se vzgojnoizobraževalni programi pripravljajo na podlagi začasnih smernic, ki jih je sprejel strokovni svet za vzgojo in izobraževanje.

234. člen

Za vzgojo in izobraževanje pristojni republiški upravni organ izda izvršilne predpise na podlagi tega zakona najpozneje do 31. decembra 1980.

Dokler ne bodo izdani izvršilni predpisi iz prejšnjega odstavka, se uporabljajo dosednji izvršilni predpisi, če niso v nasprotju s tem zakonom.

235. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

1. zakon o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij (Uradni list SRS, št. 26/70);
2. zakon o srednjem šolstvu (Uradni list SRS, št. 18/67, 20/70, 31/72 in 18/74);
3. zakon o visokem šolstvu (Uradni list SRS, št. 13/75);
4. zakon o organizacijah za izobraževanje odraslih (Uradni list SRS, št. 16/77);
5. zakon o štipendijah in posojilih za izobraževanje (Uradni list SRS, št. 26/67).

236. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 61-62/80

Ljubljana, dne 9. aprila 1980.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Milan Kučan l. r.

717.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o dodatnem prispevku solidarnosti v letih 1980 in 1981

Razglašajo se zakon o dodatnem prispevku solidarnosti v letih 1980 in 1981, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 25. aprila 1980 in na seji Zbora občin dne 25. aprila 1980

St. 0100-93/80

Ljubljana, dne 25. aprila 1980.

Predsednik
Viktor Avbelj l. r.

ZAKON

o dodatnem prispevku solidarnosti v letih 1980 in 1981

1. člen

S tem zakonom se zagotavljajo sredstva za plačilo dela prispevka SR Slovenije v letih 1980 in 1981 za odpravo posledic potresa, ki je prizadel območje SR Črne gore v letu 1979, v skladu z zakonom o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic katastrofalnega potresa, ki je prizadel območje Socialistične republike Črne gore v letu 1979 (Uradni list SFRJ, št. 36/79) in zakonom o sredstvih za odpravo posledic katastrofal-

nega potresa, ki je prizadel območje SR Črne gore v letu 1979 (Uradni list SFRJ, št. 15-282/80).

2. člen

Sredstva za izpolnitev obveznosti SR Slovenije po tem zakonu se oblikujejo iz dodatnega prispevka solidarnosti, ki ga plačujejo:

1. delavci — iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja po predpisih o delovnih razmerjih, razen od izplačil iz sredstev skupne porabe;
2. delovni ljudje, ki samostojno z osebnim delom opravljajo dejavnost z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov, in delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno opravljajo poklicno dejavnost, in se jim ugotavlja dohodek — iz osebnega dohodka po 10. členu zakona o davkih občanov;
3. kmetje in drugi občani, ki so zavezanci za davek iz kmetijske dejavnosti in se jim ne ugotavlja dohodek, razen tistih, ki so oproščeni plačevanja davka iz kmetijske dejavnosti oziroma katerih katastrski dohodek ne presega 10.000 dinarjev, — in sicer od osnove, od katere plačujejo davek iz kmetijske dejavnosti;
4. občani — iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, in sicer od osnove za davek iz avtorskih pravic;
5. občani — od posameznega dohoda, doseženega s priložnostnim opravljanjem gospodarske in negospodarske dejavnosti (od katerega se obračuna davek po odbitku);
6. občani — od posameznih dohodkov od iger na srečo, razen od dobitkov, od katerih se ne plačuje davek od iger na srečo;
7. upokojenci — od starostnih, družinskih in invalidskih pokojnin, razen od pokojnin z varstvenim dodatkom.

3. člen

Dodatni prispevek solidarnosti se obračunava v letu 1980 po stopnji 1% in v letu 1981 po stopnji 0,8 odstotka od osnove iz prejšnjega člena, in sicer hkrati z davki in drugimi prispevki iz osebnega dohodka oziroma od pokojnin.

Dodatni prispevek solidarnosti obračunavajo, odtegujejo in neposredno vplačujejo izplačevalci osebnih dohodkov in drugih dohodkov oziroma izplačevalci pokojnin.

4. člen

Sredstva dodatnega prispevka solidarnosti, ki ga obračunajo in odtegujejo izplačevalci — uporabniki družbenih sredstev, razen prispevka iz 6. točke 2. člena tega zakona, se evidentirajo in vodijo na posebnih računih pri teh izplačevalcih.

5. člen

Dodatni prispevek solidarnosti se vplačuje na poseben račun pri Službi družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji.

6. člen

Sredstva dodatnega prispevka solidarnosti iz 4. člena tega zakona vplačujejo izplačevalci — uporabniki družbenih sredstev med 5. in 10. dnem v mesecu po vplačilni stopnji s katero se določa, kolikšen del obračunanih in še nevplačanih sredstev do konca preteklega meseca se vplača v tekočem mesecu.

Vplačilno stopnjo določi republiški sekretar za finance. Vplačilna stopnja mora biti objavljena v Uradnem listu SRS, in sicer pred začetkom meseca, v katerem se vplačujejo sredstva dodatnega prispevka solidarnosti.

Če vplačilna stopnja za tekoči mesec ni objavljena v roku iz prejšnjega odstavka, vplačajo izplačevalci — uporabniki družbenih sredstev sredstva dodatnega prispevka solidarnosti po vplačilni stopnji za pretekli mesec.

7. člen

Sredstva dodatnega prispevka solidarnosti, ki ga obračuna in odtegne nosilec samostojnega osebnega dela, ter sredstva dodatnega prispevka solidarnosti iz 6. točke 2. člena tega zakona, se vplačujejo v rokih in na način, kot je določeno za pobiranje davkov občanov.

8. člen

Dodatni prispevek solidarnosti iz 2. in 3. točke 2. člena tega zakona se odmerja in pobira po predpisih o davkih občanov ter se vplačuje v rokih, ki so določeni za praznike zbirnih prehodnih računov davkov občanov.

9. člen

Služba družbenega knjigovodstva opravlja nadzor nad obračunavanjem dodatnega prispevka solidarnosti pri izplačevalcih — uporabnikih družbenih sredstev ter vodi evidenco o vplačanih sredstvih.

10. člen

Podrobnejše predpise o vplačevanju in evidentiranju dodatnega prispevka solidarnosti izda republiški sekretar za finance.

11. člen

Obračunana in še nevplačana sredstva dodatnega prispevka solidarnosti na dan 31. januarja 1982 se uporabijo za izpolnjevanje obveznosti SR Slovenije v letu 1982 po zakonu o sredstvih za odpravo posledic katastrofalnega potresa, ki je prizadel območje SR Črne gore v letu 1979.

12. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. maja 1980.

Št. 422-29/80

Ljubljana, dne 25. aprila 1980.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik
Milan Kučan l. r.

718.

Na podlagi 335. člena in 5. alinee 344. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 9. alinee drugega razdelka 70. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina SR Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 25. aprila 1980 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 9. aprila 1980 sprejela

ODLOK

o sestavi republiških komitejev

1. člen

S tem odlokom se določajo republiški upravni organi in republiške organizacije, samoupravne interesne skupnosti za območje republike, organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti (v nadaljnjem besedilu: organi, organizacije in skupnosti), ki delegirajo svoje predstavnike v posamezen republiški komitej.

2. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije ugotovi, koga so v skladu s tem odlokom v republiške komiteje delegirali organi, organizacije in skupnosti, in imenuje v posamezni republiški komitej s tem odlokom določeno število članov.

3. člen

Glede na skupen pomen upravnih zadev na področju, za katerega je ustanovljen republiški komitej, zagotavljajo organi, organizacije in skupnosti prek svojih predstavnikov v ustreznem republiškem komiteju stalno in organizirano sodelovanje in usklajevanje dela pri opravljanju upravnih zadev z delovnega področja republiškega komiteja.

4. člen

Predsednik republiškega komiteja glede na vprašanja, ki se obravnavajo na seji republiškega komiteja, povabi na sejo tudi predstavnike drugih republiških upravnih organov in republiških organizacij, samoupravnih organizacij in skupnosti ter družbenopolitičnih in družbenih organizacij, ki lahko prispevajo k reševanju vprašanj iz pristojnosti republiškega komiteja. Ti lahko sodelujejo v razpravi o vprašanjih, ki so na dnevnem redu, nimajo pa pravice odločati.

5. člen

Republiški komitej mora na seji obravnavati vse zadeve načelnega značaja iz svoje pristojnosti, zlasti pa analize, informacije in druga gradiva o stanju in pojavih na svojem delovnem področju, zakone ter predpise in druge splošne akte, ki jih pripravlja oz. predlaga Izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije ali neposredno Skupščini SR Slovenije, predpise in druge splošne akte, ki jih sam izdaja, ter mnenja in predloge, ki jih daje v zadevah iz svojega delovnega področja; odloča o ukrepih, za katere je pooblaščen, ter opravlja druge naloge, ki so po zakonu ali drugem predpisu v njegovi pristojnosti, razen zadev, za katere je z zakonom ali s predpisom na podlagi zakona pooblaščen predsednik republiškega komiteja.

6. člen

S poslovníkom republiškega komiteja se podrobneje določi način njegovega dela in postopek sprejemanja odločitev na seji republiškega komiteja, pravice in dolžnosti predsednika republiškega komiteja v zvezi s pripravo in vodenjem sej, način sodelovanja republiškega komiteja z organi, organizacijami in skupnostmi, ki delegirajo svoje predstavnike v republiške komiteje, kakor tudi z drugimi organi, organizacijami in skupnostmi, s katerimi sodeluje republiški komite pri svojem delu.

7. člen

V Republiški komite za delo delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za mednarodno sodelovanje,
- Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo,
- Republiški komite za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo,
- Republiški sekretariat za finance,
- Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije,
- Skupnost socialnega varstva Slovenije,
- Skupnost starostnega zavarovanja kmetov Slovenije,
- Zveza skupnosti za zaposlovanje Slovenije,
- Gospodarska zbornica Slovenije,
- Zveza združenj samostojnih obrtnikov Slovenije,
- Zavod SR Slovenije za varstvo pri delu,
- Inštitut za delo pri Pravni fakulteti v Ljubljani.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje dva člana.

8. člen

V Republiški komite za družbeno planiranje delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za delo,
- Republiški komite za mednarodno sodelovanje,
- Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora,
- Republiški komite za energetiko, industrijo in gradbeništvo,
- Republiški komite za tržišče in splošne gospodarske zadeve,
- Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano,
- Republiški komite za promet in zveze,
- Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo,
- Republiški komite za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo,
- Republiški komite za kulturo in znanost,
- Republiški sekretariat za finance,
- Republiški sekretariat za ljudsko obrambo,
- Zavod SR Slovenije za družbeno planiranje,

— Služba družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji, Centrala Ljubljana,

— Gospodarska zbornica Slovenije,

— Združenje bank Slovenije,

— Ekonomski center Maribor,

— Inštitut za ekonomska raziskovanja Ljubljana.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje štiri člane.

9. člen

V Republiški komite za informiranje delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za delo,
- Republiški komite za mednarodno sodelovanje,
- Republiški komite za kulturo in znanost,
- Republiški sekretariat za notranje zadeve,
- Republiški sekretariat za pravosodje, upravo in proračun,
- Komisija SR Slovenije za odnose z verskimi skupnostmi,
- Center za družbeni sistem informiranja in informatiko,
- Zavod SR Slovenije za statistiko,
- Sekretariat za kadrovska vprašanja Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije,
- Služba družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji, Centrala Ljubljana,
- Gospodarska zbornica Slovenije,
- Radio-televizija Ljubljana, TOZD Radio Ljubljana,
- Radio-televizija Ljubljana, TOZD televizija Ljubljana,
- Delo, časopisno in grafično podjetje.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje dva člana.

10. člen

V Republiški komite za zakonodajo delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za delo,
- Republiški komite za mednarodno sodelovanje,
- Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora,
- Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo,
- Republiški komite za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo,
- Republiški komite za kulturo in znanost,
- Republiški sekretariat za finance,
- Republiški sekretariat za notranje zadeve,
- Republiški sekretariat za pravosodje, upravo in proračun,
- Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije,
- Gospodarska zbornica Slovenije,
- Pravna fakulteta v Ljubljani,

- Višja pravna šola v Mariboru,
- Višja upravna šola v Ljubljani.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje štiri člane.

11. člen

V Republiški komite za mednarodno sodelovanje delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za informiranje,
- Republiški komite za energetiko, industrijo in gradbeništvo,
- Republiški komite za tržišče in splošne gospodarske zadeve,
- Republiški komite za promet in zveze,
- Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo,
- Republiški komite za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo,
- Republiški komite za kulturo in znanost,
- Republiški sekretariat za finance,
- Republiški sekretariat za notranje zadeve,
- Zavod SR Slovenije za družbeno planiranje,
- Zavod SR Slovenije za mednarodno znanstveno, tehnično, prosvetno in kulturno sodelovanje,
- Samoupravna interesna skupnost SR Slovenije za ekonomske odnose s tujino,
- Gospodarska zbornica Slovenije,
- Narodna banka Slovenije,
- Združenje bank Slovenije,
- Center za proučevanje sodelovanja z deželami v razvoju.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje dva člane.

12. člen

V Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za energetiko, industrijo in gradbeništvo,
- Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano,
- Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo,
- Republiški komite za kulturo in znanost,
- Republiški sekretariat za ljudsko obrambo,
- Republiški sekretariat za notranje zadeve,
- Zavod SR Slovenije za družbeno planiranje,
- Zveza skupnosti za varstvo zraka Slovenije,
- Zveza komunalnih skupnosti Slovenije,
- Zveza stanovanjskih skupnosti Slovenije,
- Zveza vodnih skupnosti Slovenije,
- Gospodarska zbornica Slovenije,
- Splošno združenje komunalnega in stanovanjskega gospodarstva Slovenije,
- Fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje dva člane.

13. člen

V Republiški komite za energetiko, industrijo in gradbeništvo delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za mednarodno sodelovanje,
- Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora,
- Republiški komite za kulturo in znanost,
- Republiški sekretariat za ljudsko obrambo,
- Samoupravna interesna skupnost za elektro-gospodarstvo Slovenije,
- Samoupravna interesna skupnost za nafto in plin Slovenije,
- Zveza vodnih skupnosti Slovenije,
- Splošno združenje energetike Slovenije,
- Splošno združenje črne in barvaste metalurgije in livarn Slovenije,
- Splošno združenje kemične in gumarske industrije Slovenije,
- Splošno združenje elektroindustrije Slovenije,
- Splošno združenje gradbeništva in industrije gradbenega materiala Slovenije,
- Splošno združenje kovinske industrije Slovenije,
- Splošno združenje lesarstva Slovenije,
- Splošno združenje tekstilne industrije Slovenije,
- Splošno združenje drobnega gospodarstva Slovenije,
- Inštitut za ekonomska raziskovanja Ljubljana.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje enega člana.

14. člen

V Republiški komite za tržišče in splošne gospodarske zadeve delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za mednarodno sodelovanje,
 - Republiški komite za energetiko, industrijo in gradbeništvo,
 - Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano,
 - Republiški komite za promet in zveze,
 - Republiški sekretariat za ljudsko obrambo,
 - Skupnost za cene za območje republike,
 - Gospodarska zbornica Slovenije,
 - Splošno združenje turizma in gostinstva Slovenije,
 - Splošno združenje trgovine Slovenije,
 - Združenje bank Slovenije,
 - Ekonomska fakulteta Boris Kidrič v Ljubljani,
 - Visoka ekonomsko komercialna šola v Mariboru,
 - Ekonomski inštitut pri Pravni fakulteti v Ljubljani.
- Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje tri člane.

15. člen

V Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora,

- Republiški komite za tržišče in splošne gospodarske zadeve,
- Republiški sekretariat za ljudsko obrambo,
- Hidrometeorološki zavod SR Slovenije,
- Samoupravna interesna skupnost za gozdarstvo Slovenije,
- Živinorejska poslovna skupnost Slovenije,
- Zveza kmetijskih zemljiških skupnosti Slovenije,
- Kmetijska živilska razvojna skupnost Slovenije,
- Zadružna zveza Slovenije,
- Splošno združenje kmetijstva, živilske industrije in prehrane Slovenije,
- Splošno združenje gozdarstva Slovenije,
- Biotehniška fakulteta Ljubljana,
- Višja agronomska šola v Mariboru.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje enega člana.

16. člen

V Republiški komite za promet in zveze delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za informiranje,
- Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora,
- Republiški komite za energetiko, industrijo in gradbeništvo,
- Republiški sekretariat za ljudsko obrambo,
- Republiški sekretariat za notranje zadeve,
- Samoupravna interesna skupnost za železniški in luški promet Slovenije,
- Samoupravna interesna skupnost za ceste Slovenije,
- Samoupravna interesna skupnost PTT prometa Slovenije,
- Gospodarska zbornica Slovenije,
- Splošno združenje prometa in zveze Slovenije,
- Splošna plovba Piran,
- Luka Koper.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje štiri člane.

17. člen

V Republiški komite za borce in vojaške invalide delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za delo,
- Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo,
- Republiški sekretariat za pravosodje, upravo in proračun,
- Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije,
- Skupnost socialnega varstva Slovenije,
- Zdravstvena skupnost Slovenije,
- Zveza stanovanjskih skupnosti Slovenije.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje tri člane.

18. člen

V Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo delegirajo po enega člana:

- Zavod SR Slovenije za mednarodno znanstveno, tehnično, prosvetno in kulturno sodelovanje,
- Štab SR Slovenije za civilno zaščito,
- Zdravstvena skupnost Slovenije,
- Skupnost socialnega varstva Slovenije,
- Skupnost socialnega skrbstva Slovenije,
- Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije,
- Zveza skupnosti otroškega varstva Slovenije,
- Posebna izobraževalna skupnost za zdravstveno varstvo,
- Skupnost zdravstvenih organizacij Slovenije za poslovno in plansko sodelovanje,
- Poslovno planska skupnost za preskrbo z zdravili,
- Skupnost socialnih zavodov Slovenije,
- Zavod SR Slovenije za zdravstveno varstvo,
- Višja šola za socialno delo,
- Medicinska fakulteta v Ljubljani,
- Klinični center v Ljubljani.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje enega člana.

19. člen

V Republiški komite za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za delo,
- Republiški komite za kulturo in znanost,
- Zavod SR Slovenije za mednarodno znanstveno, tehnično, prosvetno in kulturno sodelovanje,
- Sekretariat za kadrovska vprašanja Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije,
- Strokovni svet SR Slovenije za vzgojo in izobraževanje,
- Izobraževalna skupnost Slovenije,
- Telesnokulturna skupnost Slovenije,
- Zveza skupnosti otroškega varstva Slovenije,
- Samoupravna interesna skupnost za prosveto in kulturo pripadnikov italijanske narodnosti,
- Samoupravna interesna skupnost za prosveto in kulturo pripadnikov madžarske narodnosti,
- Skupnost organizacij za usposabljanje Slovenije,
- Gospodarska zbornica Slovenije,
- Univerza Edvard Kardelj v Ljubljani,
- Univerza v Mariboru.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje dva člane.

20. člen

V Republiški komite za kulturo in znanost delegirajo po enega člana:

- Republiški komite za mednarodno sodelovanje,
- Republiški komite za energetiko, industrijo in gradbeništvo,
- Zavod SR Slovenije za mednarodno znanstveno, tehnično, prosvetno in kulturno sodelovanje,
- Zavod SR Slovenije za varstvo naravne in kulturne dediščine

- Arhiv SR Slovenije,
- Raziskovalna skupnost Slovenije,
- Kulturna skupnost Slovenije,
- Gospodarska zbornica Slovenije,
- Splošno združenje grafične, grafično predelovalne industrije, časopisne in založniške dejavnosti ter knjigotrštva Slovenije,
- Slovenska akademija znanosti in umetnosti,
- Univerza Edvard Kardelj v Ljubljani,
- Univerza Maribor.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje dva člana.

719.

Na podlagi 335. člena in prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, prvega razdelka 71. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 25. aprila 1980 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o določitvi in o razdelitvi skupnega zneska deviz za potrebe republiških organov in organizacij, družbenopolitičnih organizacij in ožjih družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji za leto 1980

		V deviznih dinarjih
a) Za neblagovna plačila v konvertibilnih valutah od tega		181.824.136
— za plačila stroškov potovanj	11.656.251	
— za plačila članarin in kotizacij	1.452.079	
— za druga neblagovna plačila	168.715.806	
b) Za blagovna plačila v konvertibilnih valutah od tega		210.560.464
— za plačila nabavljene opreme	177.619.683	
— za plačila nakupa reprodukcijskega materiala	32.940.781	
c) Za neblagovna plačila v nekonvertibilnih valutah		1.360.000

3a. člen

Od skupnega zneska deviz iz 1. člena v višini 416.384.600 din se izloči v nerazporejena devizna sredstva republike 22.640.000 din, od tega:

	din
— za blagovna plačila v konvertibilnih valutah	6.470.000
— za neblagovna plačila v konvertibilnih valutah	10.870.000
— za neblagovna plačila v nekonvertibilnih valutah	5.500.000

3b. člen

Za novim 3a. členom se doda nov 3b. člen, ki se glasi:

21. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o sestavi republiških komitejev (Uradni list SRS, št. 3/75 in 16/77).

22. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 020-46/80

Ljubljana, dne 25. aprila 1980.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Milan Kučan l. r.

1. člen

V odloku o določitvi in o razdelitvi skupnega zneska deviz za potrebe republiških organov in organizacij, družbenopolitičnih organizacij in ožjih družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji za leto 1980 (Uradni list SRS, št. 38/79) se v 1. členu znesek »467.000.000 din« nadomesti z zneskom »416.384.600 din«.

2. člen

Besedilo 3. člena se razdeli na 3. in 3a člen, ki se glasita:

3. člen

»Devizna sredstva iz 1. člena tega odloka se lahko uporabljajo za neblagovna in blagovna plačila, in sicer:

»Izvršni svet Skupščine SR Slovenije bo določil dinamiko porabe skupnega zneska deviz za leto 1980.«

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 43-11/80

Ljubljana, dne 25. aprila 1980.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Milan Kučan l. r.

RAZPOREDITEV SKUPNEGA ZNESKA DEVIZ V LETU 1980

UPRAVICENEC	NEBLAGOVNE DEVIZE V KONVERTIBILNIH VALUTAH					BLAGOVNE DEVIZE			SKUPAJ		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
		stroški potovanj	kotizacija	druga plačila	skupaj	Neblagovne devize v nekonvertibilnih valutah	oprema	reprodukcijski material	skupaj	neblagovne devize v konvertibilnih valutah	neblagovne devize v nekonvertibilnih valutah
I. REPUBLIŠKI ORGANI											
1. Skupščina SR Slovenije		117.970	—	—	117.970	9.000	347.183	701.872	1.049.055	1.167.025	9.000
2. Izvršni svet Skupščine, SR Slovenije		350.000	—	—	350.000	110.000	3.900.000	280.000	4.180.000	4.530.000	110.000
3. Protokol		400.000	—	2.100.000	2.500.000	—	350.000	200.000	550.000	3.050.000	—
4. Ustavno sodišče SR Slovenije		18.700	—	—	18.700	—	—	4.750	4.750	23.450	—
5. Vrhovno sodišče SR Slovenije		20.000	10.000	—	30.000	—	—	—	—	30.000	—
6. Republiški sekretariat za finance		12.000	—	—	12.000	—	—	—	—	12.000	—
7. Republiški sekretariat za ljudsko obrambo		20.000	—	—	20.000	—	9.700.000	—	9.700.000	9.720.000	—
8. Republiški sekretariat za notranje zadeve		1.359.681	—	5.205.000	6.564.681	—	122.341.780	19.185.150	141.526.930	148.091.611	—
9. Republiški sekretariat za pravosodje, upravo in proračun		35.000	5.000	—	40.000	4.338	1.000.000	—	1.000.000	1.040.000	4.338
— kazensko poboljševalni zavodi		144.082	—	—	144.082	9.000	8.051.888	1.914.443	9.966.331	10.110.413	9.000
— komisija za uvoz opreme		—	—	—	—	—	2.000.000	—	2.000.000	2.000.000	—
10. Republiški komite za delo		91.467	11.259	—	102.726	16.540	661.600	135.200	796.800	899.526	16.540
11. Republiški komite za družbeno planiranje		30.000	5.000	—	35.000	—	—	—	—	35.000	—
12. Republiški komite za informiranje		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13. Republiški komite za zakonodajo		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
14. Republiški komite za mednarodno sodelovanje		306.400	60.000	20.000	386.400	100.000	17.500	—	17.500	403.900	100.000
— Ustavne obveznosti republike v zamejstvu		—	—	160.080.000	160.080.000	—	—	—	—	160.080.000	—
15. Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostorov		505.932	16.913	—	522.845	20.496	—	6.990	6.990	529.835	20.496
16. Republiški komite za energetiko, industrijo in gradbeništvo		329.820	10.000	3.000	342.820	40.400	—	30.000	30.000	372.820	40.400
17. Republiški komite za tržišče in splošne gospodarske zadeve		19.818	—	—	19.818	4.752	—	—	—	19.818	4.752
18. Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano		46.342	—	—	46.342	8.200	—	—	—	46.342	8.200
19. Republiški komite za promet in zveze		42.115	—	—	42.115	11.713	1.000.000	—	1.000.000	1.042.115	11.713
— Luška kapitanija Koper		—	—	—	—	—	216.300	—	216.300	216.300	—
20. Republiški komite za borbe in vojaške invalide		31.289	—	10.000	41.289	—	—	—	—	41.289	—
21. Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo		65.000	5.000	—	70.000	—	—	—	—	70.000	—
22. Republiški komite za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo		26.000	—	—	26.000	11.000	—	—	—	26.000	11.000

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
— zavod SR Slovenije za šolstvo	62.000	10.000	—	72.000	25.000	605.000	—	605.000	677.000	25.000
23. Republiški komite za kulturo in znanost	34.200	5.000	—	39.200	26.200	12.100	2.500	14.600	53.800	26.200
24. Republiška geodetska uprava	42.000	6.000	—	48.000	15.000	—	95.000	95.000	143.000	15.000
25. Komisija SR Slovenije za odnose z ver- skimi skupnostmi	12.000	—	—	12.000	—	—	—	—	—	—
26. Zavod SR Slovenije za družbeno planiranje	50.000	10.000	—	60.000	—	30.000	45.000	75.000	135.000	—
27. Center za družbeni sistem informiranja in informatiko — elektronski center	220.000	15.000	—	235.000	—	1.500.000	1.000.000	2.500.000	2.735.000	—
28. Zavod SR Slovenije za statistiko	255.000	45.000	50.000	350.000	100.000	10.142.664	1.555.500	11.698.164	12.048.164	100.000
29. Zavod SR Slovenije za mednarodno, znanstveno tehnično, prosvetno in kulturno sodelovanje	2.400.000	1.100.000	1.000.000	4.500.000	400.000	—	—	—	4.500.000	400.000
30. Hidrometeorološki zavod SR Slovenije	100.047	3.087	—	103.134	—	9.296.249	968.714	10.264.963	10.368.097	—
31. Seizmološki zavod SR Slovenije	45.000	6.100	—	51.100	16.000	399.650	330.000	729.650	780.750	16.000
32. Zavod SR Slovenije za varstvo narave in kulturne dediščine	30.015	10.000	5.000	45.015	—	200.000	300.000	500.000	545.015	—
33. Arhiv SR Slovenije	30.000	5.000	—	35.000	—	100.000	30.000	130.000	165.000	—
34. Republiški štab za teritorialno obrambo	—	—	—	—	—	600.000	2.900.000	3.500.000	3.500.000	—
SKUPAJ I	7.251.878	1.338.359	168.473.000	177.063.237	927.639	172.471.914	29.685.119	202.157.033	379.220.270	927.639
II. ORGANI DRUŽBENIH ORGANIZACIJ										
35. Centralni komite Zveze komunistov Slovenije	80.000	5.000	—	85.000	—	650.000	200.000	850.000	935.000	—
36. Republiška konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije	144.500	—	150.000	294.500	13.000	250.000	30.000	280.000	574.500	13.000
37. Zveza združenj borcev NOV SR Slovenije	30.618	—	—	30.618	27.377	—	—	—	30.618	27.377
38. Republiška konferenca Zveze socialistične mladine Slovenije	84.600	—	—	84.600	48.000	—	—	—	84.600	48.000
39. Republiški svet Zveze sindikatov Slovenije	254.700	8.000	—	262.700	34.500	—	—	—	262.700	34.500
40. Zveza kulturno-prosvetnih organizacij	208.437	—	—	208.437	—	—	—	—	208.437	—
SKUPAJ II	802.855	13.000	150.000	965.855	122.877	900.000	230.000	1.130.000	2.095.855	122.877
III. DRUGE ORGANIZACIJE										
41. Slovenska akademija znanosti in umetnosti	240.500	26.800	—	267.300	12.000	—	—	—	267.300	12.000
42. Narodna banka Slovenije	200.000	—	—	200.000	16.750	800.000	850.000	1.650.000	1.850.000	16.750
43. Služba družbenega knjigovodstva SR Slovenije	35.000	—	—	35.000	—	—	—	—	35.000	—
44. Gospodarska zbornica Slovenije	1.212.074	31.460	55.633	1.299.167	—	976.224	86.600	1.062.824	2.361.991	—
45. Geodetski zavod SR Slovenije	55.880	20.500	4.500	80.800	—	547.600	1.062.950	1.610.550	1.691.490	—
SKUPAJ III	1.743.454	78.760	60.133	1.882.347	28.750	2.323.824	1.990.550	4.323.374	6.205.721	28.750

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
IV. SKUPŠČINE OBČIN											
46. Skupščina mesta Ljubljane	428.892	21.960	25.173	476.025	151.000	303.858	122.188	426.046	902.071	151.000	
47. Skupščina občine Ajdovščina	20.000	—	—	20.000	—	—	—	—	20.000	—	
48. Skupščina občine Celje	80.000	—	—	80.000	—	100.000	80.000	180.000	260.000	—	
49. Skupščina občine Domžale	14.000	—	—	14.000	—	122.440	63.187	185.627	199.627	—	
50. Skupščina občine Gornja Radgona	10.000	—	—	10.000	15.000	—	—	—	10.000	15.000	
51. Skupščina občine Hrastnik	18.500	—	—	18.500	—	—	—	—	18.500	—	
52. Skupščina občine Idrija	12.000	—	—	12.000	—	—	—	—	12.000	—	
53. Skupščina občine Izola	10.000	—	—	10.000	—	—	—	—	10.000	—	
54. Skupščina občine Jesenice	20.000	—	—	20.000	—	—	15.000	15.000	35.000	—	
55. Skupščina občine Kamnik	12.000	—	—	12.000	—	—	—	—	12.000	—	
56. Skupščina občine Koper	84.000	—	—	84.000	—	13.500	—	13.500	97.500	—	
57. Skupščina občine Kranj	248.000	—	—	248.000	30.000	40.000	20.000	60.000	308.000	30.000	
58. Skupščina občine Krško	7.500	—	—	15.000	—	—	—	150.000	165.000	—	
59. Skupščina občine Laško	15.000	—	—	15.000	—	—	41.300	41.300	56.300	—	
60. Skupščina občine Lenart	8.000	—	—	8.000	—	—	—	—	8.000	—	
61. Skupščina občine Lendava	8.600	—	—	8.600	60.000	—	80.000	80.000	88.600	60.000	
62. Skupščina občine Ljutomer	8.000	—	—	8.000	5.000	—	5.814	5.814	13.814	5.000	
63. Skupščina občine Maribor	490.500	—	—	490.500	6.734	—	320.123	320.123	810.623	6.734	
64. Skupščina občine Mozirje	7.000	—	—	7.000	—	—	—	—	7.000	—	
65. Skupščina občine Murska Sobota	17.000	—	—	17.000	—	—	—	—	17.000	—	
66. Skupščina občine Nova Gorica	60.000	—	—	60.000	—	400.000	—	400.000	460.000	—	
67. Skupščina občine Novo mesto	34.072	—	—	34.072	—	456.311	—	456.311	490.383	—	
68. Skupščina občine Piran	15.000	—	—	15.000	—	80.000	78.500	158.500	173.500	—	
69. Skupščina občine Ptuj	10.000	—	—	10.000	—	—	—	—	10.000	—	
70. Skupščina občine Radovljica	15.000	—	—	15.000	—	25.000	—	25.000	40.000	—	
71. Skupščina občine Ravne na Koroškem	15.000	—	—	15.000	7.000	100.000	20.000	120.000	135.000	7.000	
72. Skupščina občine Sevnica	8.000	—	—	8.000	—	50.000	—	50.000	58.000	—	
73. Skupščina občine Sežana	10.000	—	—	10.000	—	—	—	—	10.000	—	
74. Skupščina občine Slovenj Gradec	8.000	—	—	8.000	—	—	—	—	8.000	—	
75. Skupščina občine Skofja Loka	30.000	—	—	30.000	6.000	—	—	—	30.000	6.000	
76. Skupščina občine Tolmin	20.000	—	—	20.000	—	182.836	—	182.836	202.836	—	
77. Skupščina občine Trbovlje	30.000	—	—	30.000	—	—	—	—	30.000	—	
78. Skupščina občine Trzin	20.000	—	—	20.000	—	—	—	—	20.000	—	
79. Skupščina občine Velenje	40.000	—	—	40.000	—	50.000	—	50.000	90.000	—	
80. Skupščina občine Zagorje	24.000	—	—	24.000	—	—	30.000	30.000	54.000	—	
SKUPAJ IV	1.858.064	21.960	32.673	1.912.697	280.734	1.923.945	1.026.112	2.950.057	4.862.754	280.734	
SKUPAJ I + II + III + IV	11.656.251	1.452.079	168.715.806	181.824.136	1.360.000	177.619.683	32.940.781	210.560.464	892.384.600	1.360.000	
V. NERAZPOREJENA DEVIZNA SREDSTVA REPUBLIKE											
SKUPAJ I + II + III + IV + V	11.656.251	1.452.079	168.715.806	181.824.136	1.360.000	177.619.683	32.940.781	210.560.464	409.524.600	6.860.000	
	—	—	—	—	—	—	—	—	17.140.000	5.500.000	

720.

Na podlagi 7. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 1. člena zakona o pomilostitvi in 102. člena kazenskega zakona Socialistične federativne republike Jugoslavije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

ODLOK**o pomilostitvi obsojene osebe**

izrečena kazen zavora se zniža:

Ivanu Stenku, rojenemu leta 1950 v vasi Medija, se izrečena enotna kazen 2 let zavora zniža za 6 mesecev.

Št. 25-1/80

Ljubljana, dne 15. aprila 1980.

Predsedstvo
Socialistične republike Slovenije
Predsednik
Viktor Avbelj l. r.

721.

Izhajajoč iz spoznanja, da so štipendije:

- pomembna oblika uresničevanja kadrovske politike in njen sestavni del;
- sestavni del vlaganj v družbeno reprodukcijo;
- ena od oblik izenačevanja materialnih možnosti za vzgojo in izobraževanje mladih generacij;
- usmerjevalni dejavnik pri vključevanju mladine v usmerjeno izobraževanje;
- element izenačevanja možnosti kadrovanja organizacij združenega dela in interesnih skupnosti, posebej tistih z manj razvitih in obmejnih območij republike;
- oblika povezovanja in vzpostavljanja razmerij udeležencev v usmerjenem izobraževanju z nosilci štipendiranja v skladu z njihovimi kadrovskimi potrebami in hkrati stimulacija mladine za takšno povezovanje;
- spodbuda mladim za boljše učenje in hitrejši študij

in da obstaja družbena potreba po enotnem urejanju in izvajanju štipendijske politike v SR Sloveniji na podlagi 4. odstavka 55. člena ustave SR Slovenije in 579. ter 580. člena zakona o združenem delu

sprejemamo

- Socialistična zveza delovnega ljudstva Slovenije
- Zveza sindikatov Slovenije
- Zveza socialistične mladine Slovenije
- Izvršni svet Skupščine SR Slovenije
- Gospodarska zbornica Slovenije
- Skupščine občin, Skupščina mesta Ljubljane in Skupščina obalne skupnosti Koper
- Izobraževalna skupnost Slovenije
- Kulturna skupnost Slovenije
- Raziskovalna skupnost Slovenije
- Skupnost socialnega varstva Slovenije
- Skupnost socialnega skrbstva Slovenije
- Telešnokulturna skupnost SR Slovenije
- Zdravstvena skupnost Slovenije
- Zveza skupnosti otroškega varstva SR Slovenije
- Zveza skupnosti za zaposlovanje SR Slovenije

— Samoupravna interesna skupnost za prosveto in kulturo italijanske narodnosti

— Samoupravna interesna skupnost za prosveto in kulturo madžarske narodnosti

DRUŽBENI DOGOVORI**o štipendijski politiki v SR Sloveniji****1. TEMELJNA NAČELA****1. člen**

S tem družbenim dogovorom se udeleženci dogovorimo o temeljnih načelih, enotnih izhodiščih in kriterijih za štipendiranje mladine v usmerjenem izobraževanju ter o nalogah, obveznostih in pravicah pri oblikovanju in izvajanju štipendijske politike v SR Sloveniji.

Udeleženci smo dolžni nenehno spodbujati in organizirati dejavnost nosilcev štipendijske politike in drugih družbenopolitičnih dejavnikov za uveljavljanje dogovorjenih temeljnih načel, enotnih izhodišč in kriterijev za štipendiranje mladine v usmerjenem izobraževanju tako, da bomo dosledno uresničevali stališča in sklepe družbenopolitičnih organizacij in skupnosti o kadrovski politiki, usmerjenem izobraževanju in izenačevanju materialnih možnosti mladih za šolanje.

2. člen

Štipendiranje je sestavni del letnih, srednjeročnih in dolgoročnih planov kadrov organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, tako da bo zagotovljena upravičenost sredstev, danih v ta namen.

Udeleženci se zavzemajo za sprotno prilagajanje štipendijske politike razvoju družbenoekonomskih odnosov, družbenim potrebam in vzgojnoizobraževalnemu sistemu.

Pri izvajanju politike štipendiranja smo si dolžni prizadevati za čim širše uveljavljanje poklicnega usmerjanja in svetovanja tako, da se nagnjenja in sposobnosti mladine, ki si izbira poklic, čimbolj uskladijo s kadrovskimi potrebami, opredeljenimi v razvojnih planih organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti

3. člen

Udeleženci se zavzemamo, da morajo imeti delavci v združenem delu odločilen vpliv na oblikovanje in uresničevanje štipendijske politike in na uporabo sredstev za štipendiranje.

Udeleženci se zavzemamo, da se delavci v temeljnih organizacijah združenega dela, drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih s samoupravnim sporazumom dogovorijo o uveljavljanju v tem dogovoru opredeljenih načel, enotnih izhodišč in kriterijev za štipendiranje mladine v usmerjenem izobraževanju ter o zagotavljanju materialnih pogojev za njihovo uresničevanje v skladu z načeli solidarnosti.

II. ENOTNA IZHODIŠČA IN KRITERIJI ŠTIPENDIRANJA**4. člen**

Z uresničevanjem dogovorjenih načel, enotnih izhodišč in kriterijev si udeleženci prizadevamo zagotavljati, da vsaka podeljena štipendija temelji na kadrovskih potrebah in da je upoštevan socialni vidik

tako, da je omogočeno šolanje tistim, ki imajo za to nagnjenja in učne sposobnosti in se brez štipendije ne bi mogli šolati. Pri izenačenih pogojih naj imajo prednost otroci iz delavskih in kmečkih družin.

5. člen

Udeleženci se zavzemamo:

— da so kadrovske štipendije temeljna oblika štipendiranja; te štipendije podeljujejo temeljne in druge organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije in skupnosti v skladu s kadrovskimi potrebami, opredeljenimi s kadrovskimi in razvojnimi plani tistim udeležencem v usmerjenem izobraževanju, ki se izobražujejo po vzgojnoizobraževalnih programih oziroma smereh za katere so neposredno zainteresirane;

— da s kadrovskimi štipendijami pospešujemo zgodnejše in neposredno povezovanje udeležencev v usmerjenem izobraževanju s temeljnimi in drugimi organizacijami združenega dela, drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi;

— da se v obdobju, ko nosilci kadrovske politike še ne zagotavljajo kadrovskih štipendij v obsegu, ki ga terjajo srednjeročne in dolgoročne kadrovske potrebe, podeljujejo štipendije iz združenih sredstev kot prehodna oblika štipendiranja.

6. člen

Udeleženci se zavzemamo, da se pri podeljevanju štipendij upoštevajo učne sposobnosti in nagnjenja kandidatov za izbrani poklic, ki omogočajo uspešen študij ter njihov socialno ekonomski položaj tako, da bi udeleženci v usmerjenem izobraževanju lahko zaprosili:

— za kadrovske štipendije v primeru, če dohodek na družinskega člana v družini proslca ne presega 85 % poprečnega neto osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji, uradno ugotovljenega za preteklo leto. Kadrovske štipendije se lahko podeli mimo navedene omejitve v primeru, če za vključevanje v ustrezne vzgojno-izobraževalne programe ni dovolj ustreznih kandidatov, o čemer se naj sporazumejo udeleženci samoupravnega sporazuma v občini;

— za štipendije in razlike h kadrovskim štipendijam iz združenih sredstev v primeru, če dohodek na družinskega člana v družini proslca ne presega 55 % poprečnega neto osebnega dohodka v SR Sloveniji, uradno ugotovljenega za preteklo leto.

V okviru kriterijev iz prejšnjega odstavka naj bi imeli prednost prosilci z nižjim dohodkom na družinskega člana, ob enakem socialno ekonomskem položaju pa naj bi imeli prednost otroci iz delavskih in kmečkih družin.

7. člen

Udeleženci se zavzemamo, da se nosilci štipendijske politike sporazumejo o enotnih merilih za oblikovanje višine štipendij in kriterijev za ugotavljanje upravičenosti do štipendije, ki morajo zagotavljati uresničevanje temeljnih načel, enotnih izhodišč in kriterijev iz tega dogovora in jih podrobno opredelijo v samoupravnih sporazumih o štipendiranju.

V samoupravnih sporazumih o štipendiranju, naj bi poleg vprašanj iz prejšnjega odstavka enotno opredelili še:

— podrobne pogoje za pridobitev štipendije,

— sestavine kadrovske štipendije in štipendije iz združenih sredstev,

— osnove in merila za določitev višine štipendije,

— dohodke družine kandidata za štipendije in druga dokazila, ki se upoštevajo pri presoji upravičenosti do štipendije,

— pravice in obveznosti štipenditorja in štipendista,

— višino sredstev, ki jih nosilci štipendijske politike v smislu 2. odstavka 3. člena tega dogovora združujejo na ravni občine,

— kriterije za solidarnostno prelivanje združenih sredstev med občinami, pri čemer naj se upoštevajo tudi možnosti šolanja v občini in število mladine v osnovni šoli, število kadrovskih štipendij v občini, socialno ekonomska razvitost in programi razvoja občine, kadrovske potrebe po določenih poklicih in drugi kriteriji,

— organe udeležencev samoupravnih sporazumov, preko katerih bodo udeleženci skrbeli za uresničevanje dogovorjene štipendijske politike in upravljal z združenimi sredstvi za štipendije. V teh organih naj sodelujejo tudi delegati udeležencev tega dogovora na ravni občine in republike ter delegati štipendistov, organiziranih v okviru ZSMS,

— razpisovanje štipendij in uveljavljanje načela javnosti štipendij,

— sankcije proti udeležencem, ki kršijo v samoupravnih sporazumih konkretizirana načela tega dogovora.

Udeleženci organiziramo in spodbujamo aktivnost, da se sporazumno oblikuje enotno besedilo samoupravnih sporazumov glede vprašanj iz prvega in drugega odstavka tega člena, udeleženci samoupravnega sporazuma v posamezni občini pa se lahko dogovorijo, da se s tem sporazumom enotno uredi reševanje tudi morebitnih drugih vprašanj s področja štipendiranja.

8. člen

Udeleženci tega dogovora podpiramo in bomo razvijali štipendiranje družbeno aktivnih in nadarjenih mladih delavcev in otrok delavcev v okviru Titovega sklada.

9. člen

Udeleženci tega dogovora podpiramo štipendiranje raziskovalnih kadrov v skladu z interesi združenega dela v okviru sklada Borisa Kraigherja. Zato se zavzemamo, da udeleženci samoupravnega sporazuma o štipendiranju prispevajo del sredstev v ta sklad s tem, da po svojih delegatih tudi sodelujejo pri oblikovanju politike in pri upravljanju tega sklada.

10. člen

Udeleženci se zavzemamo:

— da se temeljne in druge organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije in skupnosti, udeleženke samoupravnih sporazumov o štipendiranju, sporazumejo, da še nadalje združujejo del svojega dohodka v višini do 0,5 % izplačanih bruto osebnih dohodkov;

— da se združena sredstva uporabljajo za izplačilo štipendij iz združenih sredstev; za izplačilo razlik h kadrovskim štipendijam tistim udeležencem v usmerjenem izobraževanju, ki so v slabšem socialno ekonomskem položaju; za solidarnostno prelivanje v občine, v katerih združena sredstva za štipendiranje ne zadoščajo za uveljavljanje dogovorjenih enotnih izhodišč in kriterijev; za štipendiranje iz Titovega sklada in sklada Borisa Kraigherja.

III. ORGANI UDELEŽENCEV DRUŽBENEGA DOGOVORA

11. člen

Udeleženci oblikujemo zbor delegatov udeležencev družbenega dogovora, ki bo spremljal uresničevanje družbenega dogovora in spodbujal prizadevanja in aktivnosti za dosledno uresničevanje dogovorjene štipendijske politike v SR Sloveniji.

12. člen

Zbor delegatov udeležencev družbenega dogovora sestavljajo delegati udeležencev. Vsak udeleženec ima eno delegatsko mesto. Delegete v zbor delegatov udeležencev izvolijo pristojni organi udeležencev na način in za dobo, določeno z njihovimi splošnimi akti.

Zbor delegatov ima predsednika in namestnika, ki ju izvoli zbor na predlog Republiške konference SZDL Slovenije za dobo štirih let. Predsednik zbora in njegov namestnik ne moreta biti izvoljena za več kot dve mandatni dobi.

Zbor delegatov udeležencev družbenega dogovora se sestane najmanj enkrat letno. Zbor skliče in vodi predsednik zbora ali njegov namestnik. Predsednik zbora je dolžan sklicati zbor na predlog predsedstva zbora delegatov udeležencev, ene četrtine udeležencev družbenega dogovora, skupščine delegatov udeležencev samoupravnega sporazuma o štipendiranju na ravni republike in republiške konference SZDL Slovenije.

13. člen

Zbor delegatov udeležencev ima predsedstvo, ki ga sestavljajo predsednik zbora in njegov namestnik ter trije člani, ki jih izvoli zbor izmed delegatov. Mandat teh treh članov traja do naslednje seje zbora. Predsedstvo zbora ima nalogo, da v času med sejama zbora skrbi za izvajanje sklepov in stališč zbora ter da pripravi naslednjo sejo zbora.

14. člen

Naloge zbora delegatov udeležencev družbenega dogovora so zlasti:

- spremlja uresničevanje štipendijske politike v SR Sloveniji, dogovorjene s tem družbenim dogovorom na podlagi poročil o stanju in problematiki štipendijske politike;

- daje pobude in obravnava predloge za spremembe tega družbenega dogovora;

- tolmači ta družbeni dogovor;

- daje pobude za spremembe samoupravnih sporazumov o štipendiranju in za druge ukrepe za dosledno uresničevanje dogovorjene štipendijske politike.

IV. NALOGE UDELEŽENCEV DRUŽBENEGA DOGOVORA

15. člen

Socialistična zveza delovnega ljudstva Slovenije, Zveza sindikatov Slovenije, posebej pa Zveza socialistične mladine Slovenije, bodo s samoupravno in družbenopolitično akcijo na vseh ravneh tvorno delovale pri oblikovanju, razvijanju in uresničevanju štipendijske politike, tako da bodo

- organizacije SZDL in sindikatov v občinah nosilci družbenopolitične akcije za oblikovanje in sprejem samoupravnih sporazumov o štipendiranju, v katerih

bodo podrobneje opredeljena načela in kriteriji iz tega dogovora,

- organizacije SZDL in sindikatov v občinah trajno delovale za uveljavljanje javnosti dela organov na področju štipendiranja in demokratičnosti ter objektivnosti pri podeljevanju štipendij,

- organizacije ZSMS delovale, da bodo štipendisti dosledno spoštovali sprejete obveznosti in v okviru organiziranih oblik delovanja ZSMS vplivale na oblikovanje in izvajanje štipendijske politike.

16. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije bo spremljal izvajanje tega družbenega dogovora in v mejah pristojnosti skrbel, da bodo v družbenem planu SR Slovenije opredeljene prednostne kadrovske usmeritve kot podlaga za oblikovanje štipendijske politike.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije bo usklajeval štipendiranje naših učencev in študentov v sklopu mednarodnih sporazumov in pogodb in štipendiranje za potrebe upravnih in pravosodnih organov v SR Sloveniji v skladu s tem dogovorom ter v okviru sredstev republike skrbel za štipendiranje mladih iz zamejstva in tujk slovenskih izseljencev.

17. člen

Zveza skupnosti za zaposlovanje SR Slovenije bo razvijala preko skupnosti za zaposlovanje v občini usmerjanje mladih tako, da bo vplivala na njihove poklicne odločitve v skladu z njihovimi nagnjenji, sposobnostmi in interesi ter v skladu s kadrovskimi potrebami združenega dela in družbe kot celote.

Zveza skupnosti za zaposlovanje bo zagotovila, da bodo skupnosti za zaposlovanje v občinah na podlagi podatkov o srednjeročnih in letnih potrebah po kadrih v občini in regiji ter podatkov o vključevanju kadrov v delovni proces ugotavljale kadrovske potrebe po poklicih — deficite oziroma suficite po občinah in v širših območjih.

Zveza skupnosti za zaposlovanje SR Slovenije bo zagotovila, da bodo skupnosti za zaposlovanje s svojimi strokovnimi službami opravljale pri kadrovskih štipendijah strokovna in tehnična opravila pri skupnem razpisu štipendij, pri štipendijah iz združenih sredstev pa poleg strokovnih in tehničnih tudi finančna opravila skladno s tem družbenim dogovorom in pristojnostmi, za katere se sporazumejo udeleženci samoupravnega sporazuma o štipendiranju.

Naloge iz prejšnjega odstavka bodo sestavni del programa Zveze skupnosti za zaposlovanje SR Slovenije in skupnosti za zaposlovanje v občini in se bodo financirale iz sredstev za njihovo dejavnost.

18. člen

Gospodarska zbornica Slovenije bo spodbujala hitrejšo uveljavljanje načrtovanja kadrov in kadrovskega štipendiranja v organizacijah združenega dela na področju gospodarstva ter tako prispevala k usklajenemu razvoju združenega dela na območju SR Slovenije.

19. člen

Skupščine občin bodo spodbujale organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti k samoupravnemu sporazumevanju v skladu z določili tega dogovora in razvojnim plani družbenopolitičnih skupnosti in spremljale izvajanje tega dogovora in samoupravnega sporazuma o štipen-

diranju na svojih območjih v skladu z nalogami ter pristojnostmi na področju kadrovske politike in v skladu s prednostnimi kadrovskimi usmeritvami, opredeljenimi v razvojnih planih občine. Zato bodo najmanj enkrat letno obravnavale uresničevanje tega dogovora v občini.

Skupščine občin oziroma njihovi organi bodo v okviru svojih pristojnosti zagotavljale, da bodo nosilci planiranja v razvojnih planih opredeljevali srednjeročne potrebe po kadrih, ki so podlaga za oblikovanje štipendiranja iz združenih sredstev.

Pristojne službe skupščin občin bodo vodile register udeležencev samoupravnega sporazuma o štipendiranju v občini.

20. člen

Samoupravne interesne skupnosti, udeleženci tega dogovora bodo spodbujale in si prizadevale za uveljavljanje načrtnega kadrovanja v organizacijah združenega dela na področjih njihove dejavnosti in skrbale za opredelitev srednjeročnih in dolgoročnih potreb po štipendiranju kadrov. Pri tem se bodo zavzemale za dosledno uveljavljanje dogovorjene štipendijske politike ter načel in kriterijev iz tega družbenega dogovora.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

21. člen

K temu družbenemu dogovoru lahko pristopijo kot udeleženci tudi druge samoupravne organizacije in skupnosti ter združenja v SR Sloveniji, ki želijo prispevati k urejanju štipendijske politike. Pristop je veljaven, ko ga potrdi zbor delegatov udeležencev družbenega dogovora.

22. člen

Evidenco udeležencev tega dogovora vodi Zveza skupnosti za zaposlovanje SR Slovenije, ki opravlja tudi administrativno-tehnične naloge za organe tega dogovora.

23. člen

Spremembe in dopolnitve družbenega dogovora lahko predlaga vsak udeleženec družbenega dogovora ter skupščine delegatov udeležencev samoupravnega sporazuma o štipendiranju. O predlaganih spremembah in dopolnitvah se mora izreči zbor delegatov udeležencev družbenega dogovora najkasneje v treh mesecih od tedaj, ko je predlog podan.

Predlog sprememb je sprejet, ko z njim soglašata najmanj dve tretjini udeležencev in ko to ugotovi zbor delegatov udeležencev družbenega dogovora.

24. člen

Ta družbeni dogovor je sprejet, ko ga sprejmeta najmanj dve tretjini udeležencev in ko to ugotovi zbor udeležencev, velja pa osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

25. člen

Z dnem, ko prične veljati ta dogovor, preneha veljati družbeni dogovor o oblikovanju in izvajanju štipendijske politike v SR Sloveniji, objavljen v Uradnem listu SRS, št. 25/75.

V skladu s 24. členom tega družbenega dogovora je zbor udeležencev na svoji seji 14. aprila 1980

ugotovil,

da je družbeni dogovor o štipendijski politiki v SR Sloveniji sprejet, ker ga je sprejelo več kot dve tretjini udeležencev.

Predsednik
zboru udeležencev
družbenega dogovora
o štipendijski politiki
v SR Sloveniji
Ljubo Jasnič l. r.

722.

Na podlagi drugega odstavka 15. člena zakona o oblikovanju sredstev solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč (Uradni list SRS, št. 3-114/75 in 8-487/78) izdaja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

ODLOK

o spremembi odloka o vrednosti znamkic solidarnosti

1. člen

V 1. členu odloka o vrednosti znamkic solidarnosti (Uradni list SRS, št. 12-807/78) se znesek v prvi alineji »0,30 din« nadomesti z zneskom »1 din«, znesek v drugi in tretji alineji »1 din« pa z zneskom »1,50 din«.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 420-09/80

Ljubljana, dne 17. aprila 1980.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije
Predsednik
dr. Anton Vratuša l. r.

723.

Na podlagi 13. člena zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80) izdaja direktor Republiške geodetske uprave v soglasju z direktorjem Zavoda SR Slovenije za statistiko

PRAVILNIK

o določanju imen naselij in ulic ter o označevanju naselij, ulic in stavb

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik podrobneje določa postopek za imenovanje, preimenovanje, združevanje, razdruževanje in odpravo naselij in ulic ter način označevanja naselij, ulic in stavb.

2. člen

Za naselja po tem pravilniku se štejejo skupine stanovanjskih stavb, določenih kot naselja po dosežanih predpisih.

Novo naselje lahko postane skupina najmanj desetih stanovanjskih stavb.

Naselje s pripadajočim območjem spada praviloma k eni občini. Izjemoma lahko sega naselje, ki šteje več kot 50.000 prebivalcev, na območje več občin.

3. člen

Manjše skupine stavb (zaselki) in na samem stoječe stavbe se morajo vključiti v sistem oštevilčenja stavb naselja, na katerem območju se nahajajo.

4. člen

Vsakemu naselju pripada ožje in širše območje.

Ožje območje naselja se določi le naselju ali delu naselja s strnjeno pozidavo; sestavljajo ga vse pozidane površine, prometne in vmesne nepozidane površine, zelenice in podobno. Ožje območje naselja se spreminja glede na izgradnjo naselja in služi predvsem za spremljanje trenda pozidanosti.

Širše območje naselja je stalna teritorialna enota, ki tvori enega ali več statističnih okolišev in je praviloma večje od ožjega območja naselja. Lahko pa je tudi enako.

5. člen

V naselju se lahko stavbe označujejo za celotno območje naselja z imenom naselja in kontinuirano oštevilčenje naselja z imenom ulice in oštevilčenje v okviru ulice. Ulični sistem se uvede za celotno naselje istočasno.

6. člen

V naseljih, kjer je uveden ulični sistem, se za ulice štejejo:

1. ulice z največ 500 stavbami, na območju istega naselja, določene po sedanjih predpisih,
2. skupine najmanj šestih in največ 500 stanovanjskih stavb na območju istega naselja.

7. člen

Območje ulice obsega zazidane površine stavb in pripadajočih objektov, ki sodijo k ulici, samo ulico z njenimi elementi in nepozidane površine med stavbami. Območje ulice se z njeno izgradnjo izven ožjega območja naselja povečuje, v notranjosti ožjega območja pa je praviloma stalno.

Komunikacije (železnica, avtocesta in podobno) reke, potoki in podobno, se morajo priključiti območju najbližje ulice. Med območji ulic ne sme biti praznega prostora.

8. člen

Ulični sistem se v naselju lahko uvede, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- če ima naselje vsaj 100 stanovanjskih stavb v strnjeni pozidavi in se lahko tam oblikujejo vsaj 3 ulice;
- če je nestrnjeno naselje sestavljeno iz več strnjenih skupin stavb;
- če pripada naselju skupina najmanj 20 stavb namenjenih za sekundarno bivanje (vikendov).

Ulični sistem se v naselju mora uvesti, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- če se lahko formira več kot 10 ulic in
- če ima naselje več kot 500 stanovanjskih stavb v strnjeni pozidavi.

9. člen

Kot stanovanjske stavbe se štejejo po tem pravilniku vse stavbe, namenjene za stalno ali začasno bivanje kot so: hiše, hoteli, domovi, vikendi, zidanice, zaporji in podobno.

Za poslovne stavbe se štejejo po tem pravilniku stavbe, namenjene za kakršnokoli gospodarsko dejavnost ali za kulturne, socialne, prometne, zdravstvene, upravne, sodne, vojaške ali druge potrebe kot so: tovarne, upravne zgradbe, šole, trgovine, skladišča, bol-

nice, delavnice, cerkve, bencinske črpalke, garažne hiše in podobno.

II. Imenovanje, preimenovanje, združevanje razdruževanje in odprava naselij ter ulic

10. člen

Vsako naselje in ulica morata imeti svoje ime in šifro.

V občini ne sme biti več naselij z enakim imenom. Če ima več naselij enako ime, morajo vsa naselja, razen enega, praviloma tistega z največ stanovci, dobiti pristavek.

V naselju ne sme biti dveh ali več ulic z enakim imenom. Če ima več ulic enako ime, se mora vsem ulicam, razen eni, praviloma tisti z največ stavbami, spremeniti ime.

Šifro naselja in ulice določa Zavod SR Slovenije za statistiko.

11. člen

Ulice se praviloma imenujejo tako, da so pristavki »ulica«, »cesta«, »trg« in podobno na zadnjem mestu imena ulice (npr. Prešernova ulica).

V istem naselju ne sme biti dveh ulic z istim imenom in različnim pristavkom (npr. Prešernova ulica in Prešernova cesta).

V nestrnjenih naseljih, ki so sestavljena iz več strnjenih skupin stavb in v naseljih, ki jim pripada skupina vikendov ter imajo uveden ulični sistem, dobi ena skupina stavb ime ulice, ki je enako imenu celoga naselja. Ostale skupine stavb, oziroma skupine vikendov praviloma dobijo ime ulice po ledinskemu imenu.

12. člen

Predlog za imenovanje, preimenovanje, združevanje, razdruževanje in odpravo naselja ali ulice ter predlog za uvedbo uličnega sistema obravnava najprej svet krajevnih skupnosti ter ga s pismeno utemeljitvijo posreduje občinskemu geodetskemu organu, ki ga je dolžan v roku dveh mesecev dopolniti z grafičnim prikazom, ter ga s svojim mnenjem vrniti svetu krajevnih skupnosti.

13. člen

Svet krajevnih skupnosti posreduje vso dokumentacijo skupščini krajevnih skupnosti, ki poskrbi, da gre predlog v enomesečno javno razpravo, zatem pa ga skupaj s pripombami in mnenji družbenopolitičnih organizacij odstopi izvršnem svetu občinske skupščine v nadaljnji postopek. O predlogu odloči občinska skupščina.

14. člen

Dokumentacija predloga za imenovanje, preimenovanje, združevanje, razdruževanje in odpravo naselja, ki se pošlje v odločitev skupščini občine, mora vsebovati:

- pismeni predlog in utemeljitev predlagatelja,
- izsek iz pregledanega ali osnovnega grafičnega prikaza registra območij teritorialnih enot,
- zagotovilo občinskega geodetskega organa, da na območju občine ni naselja z enakim imenom,
- mnenja in pripombe vseh organizacij, ki so sodelovale v razpravi,
- stališča skupščine krajevnih skupnosti, ki jo spremembe zadevajo.

15. člen

Dokumentacija predloga za imenovanje, preimenovanje, združevanje, razdruževanje in odpravo ulic

ce, ki se pošlje v odločitev skupščini občine, mora vsebovati:

- pismeni predlog in utemeljitev predlagatelja,
- izsek iz osnovnega grafičnega prikaza registra območij teritorialnih enot,
- zagotovilo občinskega geodetskega organa, da v naselju ni ulice z istim imenom,
- mnenja vseh organizacij, ki so sodelovale v razpravi,
- stališče skupščine krajevne skupnosti, ki jo spremembe zadevajo.

16. člen

Dokumentacija za uvedbo uličnega sistema, ki se pošlje v odločitev skupščini občine, mora vsebovati:

- pismeni predlog in utemeljitev predlagatelja,
- stališče občinskega geodetskega organa, z izsekom iz osnovnega grafičnega prikaza registra območij teritorialnih enot,
- zagotovilo občinskega geodetskega organa, da se predlaga uvedba uličnega sistema za celotno območje naselja,
- stališče krajevne skupnosti, ki jo spremembe zadevajo.

17. člen

Občinski geodetski organ je dolžan predlagati postopek za:

- uvedbo uličnega sistema,
- preoštevilčenje naselja ali ulice,
- združitev, razdružitev, ukinitve ali imenovanje ulice, kadar je to spremembe obvezno izvesti po določilih tega pravilnika.

III. OZNAČEVANJE NASELJ IN ULIC

18. člen

Občinski geodetski organ skrbi za to, da je na vsaki cesti za motorni promet, pri vходу v naselje, postavljena napisna tabla z imenom naselja. Tabla mora biti postavljena na začetku ožjega območja naselja in sicer na desni strani ceste, v skladu z določili pravilnika o prometnih znakih in o znakih, ki jih udeležencem v cestnem prometu dajejo pooblaščen osebe (Uradni list SFRJ, št. 20/75 — v nadaljnjem besedilu: pravilnik o prometnih znakih).

19. člen

Za postavitev in vzdrževanje napisnih tabel z imeni naselij ob magistralnih, regionalnih in določenih lokalnih cestah določi občinska skupščina organizacijo združenega dela, v skladu z zakonom o varnosti cestnega prometa (Uradni list SRS, št. 24/75).

Za postavitev in vzdrževanje napisnih tabel ob lokalnih cestah, kolikor jih ne postavi organizacija združenega dela iz prejšnjega odstavka, skrbi občinski geodetski organ. Stroški za te table gredo v breme občine.

20. člen

Napisna tabla z imenom naselja mora biti take velikosti in barve, kot je predpisana v pravilniku o prometnih znakih, vendar ne sme biti manjša od 100 × 50 cm. Pritrjena mora biti na vidno mesto, na trajen stebrič.

21. člen

Na vsakem vходу v ulico, na meji ožjega območja ulice (začetni stavbi) in za vsakim križiščem mora biti postavljena tabla z imenom ulice tako, da je nedvoumno, katero ulico označuje.

Tabla mora biti postavljena na tisti strani ulice, na kateri je najbolj vidna. Če zaradi širine ulice tabla ne bi bila vidna z obeh strani ulice, jo je potrebno postaviti na obeh straneh.

Na križiščih ulice s prečnimi ulicami se postavijo kažipoti z imeni ulic, če to zahteva gostota prometa oziroma je brez kažipotov orientacija težka. Če prečna ulica sega na obe strani glavne ulice, se na kažipotu navedejo še številke stavb.

22. člen

Za postavitev table in kažipotov z imenom ulice skrbi občinski geodetski organ, stroški pa gredo v breme občine.

23. člen

Tabla z imenom ulice je velikosti najmanj 50 krat 30 cm, kažipot z imenom ulic pa najmanj 100 krat 25 cm. Za območje občine morata biti kažipot in tabla enotne barve in z belimi napismi. Črke in številke na tabli oziroma kažipotu ne smejo biti manjše od 5 cm. Praviloma je tabla pritrjena na stavbi, 3 m od tal. Kažipot oziroma tabla z napisom ulice, kjer ni ustreznega objekta, se pritrdita na vidno mesto na poseben stabilen stebriček, v skladu s pravilnikom o prometnih znakih.

24. člen

Naselja z več kot 50.000 prebivalci imajo lahko table z imeni naselij in ulic, kažipote z imeni ulic in tablice s hišnimi številkami v drugi barvi kot ostala naselja v isti občini.

25. člen

Na območjih, kjer živijo poleg pripadnikov slovenskega naroda tudi pripadniki italijanske ali madžarske narodnosti, se imena naselij in ulic na tablah navedejo v obeh jezikih. Zgoraj je napis v slovenskem, spodaj pa v jeziku manjšine. Oba napisa sta enake velikosti.

V. OZNAČEVANJE STAVB

26. člen

V naseljih, kjer je uveden ulični sistem, se stavbe označujejo s tablicami, na katerih je ime ulice in hišna številka; v naseljih, kjer ni uličnega sistema, pa se stavbe označujejo s tablicami, na katerih je ime naselja in hišna številka.

Oštevilčenje stavb poteka od 1 do največ 999.

V naseljih, na narodnostno mešanem območju se napisi naselij oziroma ulic na tablicah navedejo v obeh jezikih.

27. člen

V strnjenih naseljih se določijo hišne številke takole:

a) Stavbe ob komunikaciji dobijo na levi strani lihe številke od 1 navzgor, stavbe na desni strani pa sode številke od 2 navzgor. Oštevilčenje na levi in desni strani komunikacije se morata vsaj približno ujemati. Kolikor bi nastala razlika, se naredi preskok v oštevilčenju na tisti strani ulice z manjšim številom stavb. Če leži naselje ob cesti, ob kateri so postavljeni kilometrski kamni, teče oštevilčba stavb v tisti smeri kot kilometrski kamni. V drugih primerih določi občinski geodetski organ, na katerem koncu naselja se začne oštevilčenje.

b) Če ima naselje več ulic ali trgov in nima udedenega uličnega sistema, se začne oštevilčenje v sre-

dišču naselja (trgu) ali na najpomembnejši ulici in se nadaljuje v ostalih ulicah, na način, kot se najbolj naravno pride iz ene ulice v drugo.

c) Če ima naselje uveden ulični sistem, se določijo hišne številke posebej za vsako ulico. Oštevilčenje stavb se začne s tistega konca ulice, ki je najbližje središču ali glavnemu delu naselja. Stavbe na levi strani ulice dobijo lihe številke od 1 navzgor, stavbe na desni strani ulice pa sode številke od 2 navzgor. Stavbe na trgu dobijo zaporedne hišne številke od 1, 2, 3 itd., v smeri od leve proti desni. Izhodišče oštevilčenja določi občinski geodetski organ. Stavbe na sredi trga dobijo številke, ki sledijo zadnji hišni številki, ki je v krogu trga.

č) Stavbe, ki ne stojijo ob ulici, temveč na dvorišču, dobijo svoje hišne številke in sicer številke, ki sledijo zadnji hišni številki na stavbi ob vhodu na dvorišče.

d) Stavbe ob dveh ulicah dobijo praviloma eno številko in sicer ob tisti ulici, kjer je glavni vhod. Če ima stavba glavni vhod iz dveh ulic ali več glavnih vhodov iz iste ulice, dobi vsak vhod svojo številko.

e) Če spadajo k strnjenemu naselju tudi stavbe ali skupine stavb izven strnjenega območja naselja, dobijo te stavbe ali skupine stavb hišne številke tako, da se nadaljuje oštevilčenje naselja. V naselju z uličnim sistemom se posamezne stavbe ali skupine stavb smiselno priključujejo ustrezni ulici. Lahko pa se imenujejo za samostojno ulico in se oštevilčijo po določilih tega pravilnika glede oštevilčenja samostojnih ulic.

28. člen

V nestrnjenih naseljih se določijo hišne številke takole:

a) če je nestrnjeno naselje sestavljeno iz več manjših strnjenih skupin stavb in je uveden ulični sistem, se stavbe oštevilčijo v okviru vsake ulice po načelih iz prejšnjega člena;

b) če je naselje sestavljeno iz več manjših strnjenih skupin stavb in nima uličnega sistema, se določijo hišne številke v okviru enotnega oštevilčenja naselja posebej za vsako skupino stavb, po načelih iz prejšnjega člena tako, da se za vsako skupino stavb rezervira primerno število hišnih številk;

c) če je naselje sestavljeno iz posameznih nestrnjenih (raztresenih) stavb, dobijo stavbe hišne številke po vrsti tako, kot se najbolj naravno pride od ene stavbe do druge;

d) če je sestavljeno nestrnjeno naselje deloma iz manjših strnjenih skupin stavb, deloma pa iz nestrnjenih (raztresenih) stavb, se je treba ravnati pri strnjenih stavbah po določbah točke a) in b); pri nestrnjenih (raztresenih) stavbah pa po določbah točke c) tega člena; pri tem je potrebno rezervirati tudi primerno število hišnih številk za raztresene stavbe.

29. člen

Pri določanju hišnih številk je potrebno upoštevati tudi predvidene stavbe po urbanistični dokumentaciji in za vse te stavbe rezervirati hišne številke. Prav tako mora občinski geodetski organ upoštevati tudi manjše prazne predele v strnjenih naseljih, kjer je možna postavitve stavb in tudi v teh primerih po lastni presoji rezervirati ustrezno število hišnih številk.

V primerih, ko se sežida ena ali več stavb med dvema stavbama, ki že imata hišno številko, za te

stavbe pa ni rezerviranih hišnih številk, dobijo nove stavbe številke tistih stavb, ki imajo nižjo hišno številko in dodatek a, b, c itd. (praviloma male črke).

30. člen

Oštevilčenje naselja ali ulic, če je uveden ulični sistem, se začne od 1 naprej. Če se stavba s katerokoli številko poruši, se oštevilčenje ne spreminja.

31. člen

Stavbe, ki pripadajo tovarnam, kmetijskim gospodarstvom, bolnicam, skladiščem in podobno ter tvorijo zaokroženo prostorsko in gospodarsko celoto in med njimi ni javnih poti, se praviloma oštevilčijo na naslednji način:

— upravna stavba, glavni vhod ali stavba, ki ima največji pomen, dobi samostojno hišno številko, — vse ostale stavbe znotraj omenjene zaokrožene celote pa dobijo hišno številko in dodatek a, b, c itd. na način, ki najbolj ustreza uporabnikom stavb.

Kolikor je posamezni obrat ali stavba oddaljena od ostalih stavb, dobi svojo hišno številko po določilih prejšnjih členov tega pravilnika.

32. člen

Hišne številke ne dobijo stanovanjske prikolice, stanovanja na plovilih, železniški vagoni in podobno, individualne garaže, kozolci, seniki, manjše individualne delavnice poleg stanovanjskih stavb, kmetijska gospodarska poslopja individualnega značaja (seniki, kozolci, hlevi, skednji, kašče...).

Občinski geodetski organ lahko izjemoma dodeli tem objektom hišno številko najbližje stanovanjske stavbe in dodatek a, b, c itd.

33. člen

Tablica s hišno številko (v nadaljnjem besedilu: tablica) mora biti velikosti najmanj 15 × 12 cm.

Občinska skupščina lahko določi uporabo ločenih tablic in sicer posebej tablico s hišno številko in posebno tablico z imenom naselja oziroma ulice. Skupna velikost mora biti najmanj 15 × 12 cm.

Številka in besedilo na tablici mora biti na kontrastni podlagi. Minimalna velikost črk je 2 cm, številka pa 5 cm. Barva tablic mora biti enaka barvi table z imenom ulice in enotna za območje cele občine.

34. člen

Tablica mora biti pritrjena tako, da se vidi z ulice, ki ji stavba pripada in s strani dostopa k stavbi.

Izjemoma je lahko tablica pritrjena na ograji ali posebnem stepičku, če na stavbi ni vidna, vendar tako, da je nedvoumno, katero stavbo označuje.

Kolikor ni stavbe mogoče nedvoumno označiti z eno tablico, ima ena stavba dve tablici z isto hišno številko.

Tablica je praviloma nameščena 3 m od tal.

35. člen

Hišno številko določi občinski geodetski organ s sklepom na zahtevo stranke ali po uradni dolžnosti. V sklepu se navede način in mesto postavitve tablice s hišno številko ter opozori na obveznosti in sankcije predpisane s tem pravilnikom.

Obrazec sklepa je objavljen skupaj s tem pravilnikom in je njegov sestavni del.

Lastniku ali upravljalcu bodoče stavbe določi hišno številko občinski geodetski organ po uradni dolžnosti na podlagi obvestila pristojnega občinskega upravnega organa o izdaji gradbenega dovoljenja. Obvestilu mora biti priložena mapna kopija z vrisano lokacijo stavbe.

Hišno številko porušene ali odstranjene stavbe ukine na prijavo ali po uradni dolžnosti občinski geodetski organ s sklepom.

36. člen

Tablice naroča občinski geodetski organ in jih oddaja lastnikom oziroma upravljalcem stavb po nabavni ceni z dodatkom za manipulativne stroške.

Lastnik oziroma upravljaletav stavbe je dolžan poravnati stroške za nabavo tablice pred njenim prevzemom.

37. člen

Lastnik oziroma upravljaletav stavbe mora zahtevati tablico najpozneje ob vselitvi oziroma dokončanju stavbe.

Občinski geodetski organ je dolžan zagotoviti tablico v roku 2 mesecev po vročitvi zahtevka.

Lastnik oziroma upravljaletav stavbe mora tablico namestiti najpozneje v 8 dneh po prejemu obvestila, da je tablica izdelana.

38. člen

V primeru spremembe imena ulice ali naselja, uvedbi uličnega sistema in sprememb hišnih števil morajo občinski geodetski organi poskrbeti, da se zamenjajo napisne tablice in tablice najpozneje v 2 mesecih po uveljavitvi spremembe, skladno z določili tega pravilnika.

Stroške za nove tablice nosi občina.

V. VZDRŽEVANJE ULIČNEGA SISTEMA IN SISTEMA OŠTEVILČB STAVB

39. člen

Lastniki oziroma upravljalci stavb so dolžni odstraniti in uničiti staro tablico s hišno številko takoj, ko dobe sklep o ukinitvi hišne številke. Pri preoštevilčenju oziroma preimenovanju naselja ali ulice mora lastnik ali upravljaletav stavbe staro tablico odstraniti v roku 1 leta. V tem času pa sta lahko na stavbi nova in stara tablica.

40. člen

Lastnik oziroma upravljaletav stavbe je dolžan tablico redno vzdrževati in čistiti, dotrajano tablico pa zamenjati z novo. Stroške za novo tablico nosi lastnik oziroma upravljaletav.

41. člen

Občinski geodetski organ z občasno kontrolo skrbi, da so tablice pravilno nameščene in nepoškodovane.

42. člen

V naseljih, kjer ni uveden ulični sistem je potrebno na novo oštevilčiti stavbe, v naslednjih primerih:

- če ima več kot 30 odstotkov stavb pristavek a, b, c...
- če obstoječe oštevilčenje ne omogoča orientacije v naselju.

43. člen

V naseljih z uličnim sistemom je potrebno na novo oštevilčiti stavbe v posamezni ulici, oziroma izvesti združitev, razdružitev, ukinitve ali imenovanje ulice, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- število stavb v ulici je večje od 500,
- več kot 30 odstotkov stavb ima pristavek a, b, c...
- posamezne stavbe ali skupine stavb nimajo več dohoda (prometne povezave) z ulico, ki jih pripadajo,
- oštevilčba stavb v ulici in ulični sistem nista več v skladu z določili tega pravilnika, v tolikšni meri, da orientacija po hišnih številkah in ulicah ni možna.

VI. KAZENSKKE DOLOČBE

44. člen

Z denarno kaznijo od 500 do 5.000 din se kaznuje za prekršek lastnik oziroma upravljaletav stavbe, če

1. ovira postavitve ali zamenjavo napisnih tabel z imenom naselja ali ulice in tablic s hišno številko,
2. namerno poškoduje ali samovoljno odstrani napisno tablo za označitev naselja, ulice ali stavbe,
3. namesti tablico brez sklepa občinskega geodetskega organa ali v nasprotju z določili tega pravilnika,
4. tablico redno ne vzdržuje, oziroma dotrajane ne nadomesti z novo,
5. ne zahteva tablice in je ne namesti v določenem roku.

VII. PREHODNE DOLOČBE

45. člen

Občinski geodetski organi morajo najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega pravilnika naročiti tablice za vse stavbe, ki niso označene. Najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega pravilnika pa morajo biti vse tablice nameščene v skladu s določili tega pravilnika.

46. člen

Občinski geodetski organi skrbijo, da se odstranijo ali zamenjajo v roku 6 mesecev od uveljavitve tega pravilnika vse stare table z imeni naselij in ulic, če njihova vsebina, oblika ali mesto in način postavitve niso v skladu z določili tega pravilnika.

VIII. KONČNE DOLOČBE

47. člen

Občinski geodetski organ je dolžan o vseh spremembah, ki so nastale v imenih naselij, ulic in hišnih števil sproti obveščati oddelek za notranje zadeve in po potrebi tudi druge službe v občini.

Občinski geodetski organ se povezuje z ustreznimi službami občine, da si zagotovi vse potrebne urbanistične dokumente, vezane na nadaljni razvoj naselij.

48. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati:

- pravilnik o označevanju imen naselij, ulic in trgov ter označevanje hiš (Uradni list LRS, številka 24/52 in 35/59),

— navodilo za postopek pri obravnavanju predlogov za spremembo in dopolnitev imena naselij, za razglasitev novih naselij ter za združitev ali razdružitev naselij (Uradni list LRS, št. 35/58).

49. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-1/15-79

Ljubljana, dne 21. aprila 1980.

Direktor
Republiške geodetske
uprave
Milan Naprudnik, dipl. inž.
geod. I. r.

Soglašam!
Direktor
Zavoda SR Slovenije
za statistiko
Franta Komel I. r.

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA
SKUPŠČINA OBČINE

Geodetska uprava

Številka:

Datum:

Geodetska uprava Skupščine občine
izdaja na podlagi 11. člena zakona o imenovanju in
evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS,
št. 5/80)

po uradni dolžnosti
na zahtevo stranke
naslednji

SKLEP

Stavbi, last

se določi hišna številka:

naselje

ulica

hišna številka

Statistični okoliš

parcela

(in) se ukinje hišna številka: .

naselje

ulica

hišna številka

Statistični okoliš

parcela

Načelnik
geodetske uprave:

Po pravilniku o določanju imen naselij in ulic ter o označevanju naselij ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 11/80) je lastnik oziroma upravljalec stavbe dolžan:

- naročiti tablico s hišno številko,
- poravnati stroške za tablice razen pri preoštevilčenjih na zahtevo občine.
- namestiti tablico tako, da je vidna z ulice, ki ji pripada in praviloma 3 metre od tal,
- odstraniti tablico v roku enega leta po namestitvi nove,
- redno vzdrževati in čistiti tablico, dotrajano tablico pa zamenjati z novo.

Za kršitev teh dolžnosti je v pravilniku predvidena denarna kazen od 500 do 5.000 dinarjev.

724.

Na podlagi 13. člena zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80) izdaja direktor Republiške geodetske uprave v soglasju z direktorjem Zavoda SR Slovenije za statistiko

NAVODILO

o evidentiranju območij teritorialnih enot in hišnih številk

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem navodilom se določa način evidentiranja območij teritorialnih enot in hišnih številk v SR Sloveniji, kot sestavina geodetske prostorske dokumentacije.

Evidentiranje območij teritorialnih enot obsega registracijo in vzdrževanje mej, šifer in površin teritorialnih enot v registru območij teritorialnih enot (v nadaljnjem besedilu: ROTE).

Evidentiranje hišnih številk obsega registracijo in vzdrževanje hišnih številk, ter evidenco pripadnosti stavb k posamezni teritorialni enoti, in se vodi po naseljih v evidenci hišnih številk (v nadaljnjem besedilu: EHIŠ).

V ROTE in v EHIŠ se lahko evidentirajo tudi dodatni elementi.

2. člen

ROTE in EHIŠ sta sestavljena iz grafičnih prikazov in seznamov.

Grafično se vodi ROTE za območje občine in SR Slovenije, EHIŠ pa za območje občine.

Seznami ROTE in EHIŠ se vodijo za območje občine in SR Slovenije.

Skladno z zahtevami uporabnikov se lahko podatki generalizirajo in izdelajo različni grafični prikazi.

3. člen

Grafične prikaze in seznime ROTE in EHIŠ za območje občine vodijo in vzdržujejo občinski upravni organi, pristojni za geodetske zadeve (v nadaljnjem besedilu: občinski geodetski organi). Ti vodijo tudi dodatne elemente in grafične prikaze.

Za območje SR Slovenije vodi in vzdržuje grafične prikaze ROTE in seznime ROTE Republiška geodetska uprava, seznime EHIŠ pa Zavod SR Slovenije za statistiko.

II. IZDELAVA REGISTRA OBMOČIJ TERITORIALNIH ENOT IN EVIDENCE HIŠNIH ŠTEVILK

1. Definicija, vsebina in obseg teritorialnih enot

4. člen

Teritorialne enote so prostorsko določljive enote, formirane po administrativnih, gospodarskih, geografskih ali drugih principih.

Glede na velikost, pomen, uporabo in prostorsko hierarhijo se za potrebe evidentiranja v ROTE delijo teritorialne enote na osnovne in dopolnilne.

5. člen

Osnovne teritorialne enote po tem navodilu so: popisni okoliš, statistični okoliš, širše območje naselja, krajevne skupnosti, katastrska občina, občina in katastrski okraj.

6. člen

Dopolnilne teritorialne enote so: območje ulice, ožje območje naselja, območja mest in naselij mestnega značaja, gozdno gospodarska območja, območja vodnih skupnosti, območja PTT podjetij, zdravstvena območja, medobčinska območja, šolski okoliši in podobne enote.

7. člen

Osnovne teritorialne enote tvorijo minimalno vsebino ROTE, ki se obvezno evidentira in vzdržuje.

Obvezno se evidentirajo in vzdržujejo tudi območja ulic in ožja območja naselij.

Dopolnilne teritorialne enote tvorijo razširjeno vsebino ROTE. Občinski geodetski organ lahko evidentira še druge dopolnilne teritorialne enote.

8. člen

Meje teritorialnih enot in njihove šifre se vodijo v grafičnih prikazih ROTE.

V seznam ROTE se opisno vodijo šifre, imena in površine teritorialnih enot.

9. člen

Za območje občin obsega ROTE osnovne in pregledne grafične prikaze ter sezname, za območje SR Slovenije pa zbirni grafični prikaz ter sezname.

V ROTE za območje SR Slovenije se vodijo osnovne in dopolnilne teritorialne enote, razen popisnega okoliša, območja ulic ter ožjega območja naselij.

2. Grafična evidenca teritorialnih enot

10. člen

Osnovni grafični prikaz območij teritorialnih enot se praviloma izdelava na dimenzijsko stabilni prozorni foliji (v nadaljenem besedilu: foliji). Osnova osnovnemu grafičnemu prikazu je temeljni topografski načrt 1:5.000, izjemoma pa 1:10.000. V osnovni grafični prikaz se vrisujejo vse meje osnovnih teritorialnih enot, območja ulic in ožjega območja naselij, ter šifre prikazanih teritorialnih enot.

Osnovni grafični prikaz temelji na parcelnem stanju zemljiškokatastrskih načrtov.

11. člen

Osnovni grafični prikaz je sestavljen iz:

- folije temeljnega topografskega načrta;

- folije ROTE, ki vsebuje meje teritorialnih enot in njihove šifre;

- folije EHIŠ, ki vsebuje vse hišne številke.

12. člen

Pregledni grafični prikaz območij teritorialnih enot se izdelava na foliji. Osnova preglednemu grafičnemu prikazu je topografska karta merila 1:25.000, sestavljena za območje občine. V pregledni grafični prikaz se vrisujejo vse meje osnovnih teritorialnih enot razen popisnega okoliša.

Meje teritorialnih enot se za območje občine vrisujejo v pregledni grafični prikaz, s prevzemanjem iz osnovnega grafičnega prikaza in ustrezno tehnično obdelavo (generalizacijo), čim bolj natančno.

13. člen

Pregledni grafični prikaz je sestavljen iz:

- folije topografske karte merila 1:25.000, za območje občine;

- folije ROTE z vrisanimi mejami in šiframi teritorialnih enot.

14. člen

Zbirni grafični prikaz območij teritorialnih enot za območje SR Slovenije se izdelava na foliji, formirani po sistemu razdelitve na liste topografske karte v merilu 1:25.000. Meje teritorialnih enot se v zbirni grafični prikaz za območje Slovenije v celoti prevzamejo iz preglednih grafičnih prikazov območij občin.

15. člen

Zbirni grafični prikaz je sestavljen iz:

- folije homogene topografske karte merila 1:25.000;

- folije ROTE z vrisanimi mejami in šiframi teritorialnih enot.

16. člen

Osnovni, pregledni in zbirni grafični prikaz se izdelava tako, da ima vsak list naravnalnike v vogalih okvirov načrta ali karte. Vsi grafični prikazi imajo naslednji izvenokvirni opis:

- označbo načrta ali karte, ki je osnova grafičnemu prikazu,

- merilo,

- označbo: »ROTE« na foliji, kjer so izrisane meje in šifre teritorialnih enot,

- označbo: »EHIŠ« na foliji, kjer so izpisane hišne številke,

- ime občine (le v osnovnih in preglednih grafičnih prikazih).

Izvenokvirni opis je treba izdelati tako, da se ne prekriva z zunanjim opisom na načrtu ali karti.

17. člen

Dopolnilne teritorialne enote se vrisujejo na eno ali več folij kot dodatni del osnovnih, preglednih, oziroma zbirnih grafičnih prikazov.

Folija dopolnilnih teritorialnih enot vsebuje meje, šifre ali imena teritorialnih enot. Vsebinsko mora biti usklajena z vsebino ostalih folij v okviru vsakega prikaza.

Folije dopolnilnih teritorialnih enot morajo imeti naslednji izvenokvirni opis:

- ime in označbo načrta ali karte, ki je osnova grafičnemu prikazu;

- merilo;
- označbe »ROTE« z vrsto dopolnilne teritorialne enote, če je na eni foliji ena ali največ dve teritorialni enoti (npr. ROTE — SOLSKI OKOLIŠI);
- označbo: »ROTE-DE« (ROTE-dopolnilne enote), če je prikazanih več dopolnilnih teritorialnih enot;
- ime občine, kadar so prikazane dopolnilne teritorialne enote v okviru osnovnih in preglednih grafičnih prikazov.

3. Seznami teritorialnih enot

18. člen

V seznamih teritorialnih enot se vodijo za posamezne teritorialne enote naslednji podatki:

- območje ulice: ime, šifra, površina;
- statistični okoliš ali njegov del (eden ali več popisnih okolišev): šifra, površina;
- ožje območje naselja (izjemoma del): ime, površina;
- širše območje naselja (izjemoma del): ime, šifra, površina;
- krajevna skupnost: ime, šifra, površina;
- katastrska občina: ime, šifra, površina;
- občina: ime, šifra, površina;
- katastrski okraj ali njegov del (ime, šifra, površina).

19. člen

Dopolnilne teritorialne enote se vodijo v posebnih seznamih. Za vsako dopolnilno teritorialno enoto se vodijo ime ali šifra in površina teritorialne enote. Po potrebi se vodijo še dodatni podatki.

4. Imena in šifre teritorialnih enot

20. člen

Vsaka teritorialna enota mora imeti svojo šifro, lahko pa ima tudi ime. Izjema je ožje območje naselja, ki je brez šifre.

21. člen

Šifro v okviru enotnega sistema za SR Slovenijo dobijo statistični okoliš, občina, katastrska občina, katastrski okraj.

Šifro v okviru enotnega sistema za občino dobijo krajevna skupnost, naselje in popisni okoliš.

Šifro v okviru enotnega sistema za naselje dobi ulica.

Šifra naselja je hkrati šifra širšega območja naselja, šifra ulice pa je hkrati šifra območja ulice.

22. člen

Šifre katastrskih občin in šifre katastrskih okrajev določa Republiška geodetska uprava. Šifre vseh ostalih teritorialnih enot pa določa Zavod SR Slovenije za statistiko.

23. člen

Občinski geodetski organ mora takoj po izvedeni spremembi teritorialnih enot zahtevati nove šifre od Zavoda SR Slovenije za statistiko, razen za katastrsko občino, in za katastrski okraj, za katere se šifra zahteva od Republiške geodetske uprave.

5. Območja in površine teritorialnih enot

24. člen

Meje teritorialnih enot morajo biti med seboj usklajene. Osnova za določitev meje in površine te-

ritorialnih enot je parcela, ki je praviloma pri opredeljevanju višjih teritorialnih enot nedeljiva. Le izjemoma se lahko delijo dolge parcele (ceste, reke, potoki in podobno).

Meje teritorialnih enot morajo potekati po čim bolj stalnih mejah na terenu, kot so meje naravnih objektov (reke, potoki), komunikacij (ceste, železnica), če to ni mogoče pa po posestnih ali parcelnih mejah

25. člen

Območje popisnega okoliša obsega eno ali več celih (izjemoma deljenih) parcel, območje statističnega okoliša pa območje enega ali več popisnih okolišev, skladno s predpisi statistične službe.

26. člen

Območje ulice sestavlja več celih, izjemoma pa lahko tudi deljenih parcel.

27. člen

Širše območje naselja določi skupščina občine na predlog občinskega geodetskega organa in obsega območja enega ali več statističnih okolišev.

Ožje območje naselja določi občinski geodetski organ in obsega praviloma več celih parče.

28. člen

Območje krajevne skupnosti obsega enega ali več statističnih okolišev.

Izjemoma lahko statistični okoliš spada v območje dveh ali več krajevnih skupnosti. Za vsak del deljenega statističnega okoliša mora biti v posamezni krajevni skupnosti formiran popisni okoliš.

29. člen

Območje katastrske občine in katastrskega okraja se prevzame iz zemljiško-katastrskega načrta.

30. člen

Območje občine se prevzame iz zakona, ki določa območja občin.

31. člen

Dopolnilne teritorialne enote, ki so za posamezna področja določene s posebnimi predpisi, oziroma drugimi dokumenti, obsegajo praviloma cele statistične okoliše, lahko pa tudi ostale cele teritorialne enote.

32. člen

Teritorialne enote se lahko spreminjajo le usklajeno z manjšimi teritorialnimi enotami.

Statistični okoliš je nedeljiva in nezdružljiva enota. Izjemoma se lahko deli le, če se spremeni območje naselja, v skladu z zakonom o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb ter pravilnikom o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb.

33. člen

Teritorialne enote se vpišejo v pregledne zemljiško-katastrske načrte in se od tam vnesejo v osnovni grafični prikaz.

34. člen

Površina teritorialnih enot se določi kot seštevek površin parcel po podatkih zemljiškega katastra, oz. kot seštevek površin teritorialnih enot, ki jo sestavljajo

Površina parcel se prevzame iz zemljiško-katastrskega operata. Površina deljenih parcel se izračuna glede na potek meje teritorialne enote.

Površina ožjega območja nestrnjenega (raztresega) naselja se izračuna tako, da se število hišnih števil v tem naselju pomnoži s 500 m².

Površina ožjega in širšega območja naselja, kadar naselje leži na območju več občin, se izračuna posebej za vsak del v posamezni občini.

6. Hišne številke

35. člen

O hišnih številkah vodijo občinski geodetski organi EHIŠ po naseljih. EHIŠ obsega sezname in grafični del. Sezname se vodijo v okviru seznamov ROTE. Vsaka hišna številka se evidentira posebej

36. člen

Grafični pregled hišnih številk vodijo občinski geodetski organi na foliji EHIŠ. Osnova za grafični pregled je folija z vsebino temeljnega topografskega načrta, vodi pa se skupaj in usklajeno s folijo grafičnega prikaza ROTE.

III. VZDRŽEVANJE REGISTRA OBMOČIJ TERITORIALNIH ENOT IN EVIDENTIRANIH HIŠNIH ŠTEVILK

37. člen

Osnovni, pregledni in zbirni grafični prikazi se vzdržujejo po folijah.

Vsi grafični prikazi in sezname se ažurirajo tri-mesečno.

38. člen

Občinski geodetski organi vzdržujejo ROTE in EHIŠ za območja svojih občin tako, da veljavne spremembe mej, imen, šifre in površin teritorialnih enot ter hišnih številk vnašajo v grafične prikaze in preglede ter sezname.

Meje popisnih okolitev se vzdržujejo po potrebi, obvezno pa pred vsakim popisom prebivalstva.

Meje ožjih območij naselij se ažurirajo enkrat letno.

39. člen

Občinski geodetski upravni organi so dolžni vsake tri mesece sporočati vse spremembe v ROTE in EHIŠ za območje občine Republiški geodetski upravi. Spremembe sporočajo na kopijah preglednih grafičnih prikazov teritorialnih enot in seznamov teritorialnih enot ter hišnih številk za območja, kjer so nastale spremembe.

40. člen

Republiška geodetska uprava vzdržuje ROTE tako, da vse podatke o spremembah, ki jih dostavljajo ni grafični prikaz in sezname.

nih grafični prikaz in sezname.

Razširjena vsebina ROTE se vzdržuje s prenašanjem sprememb mej in drugih elementov iz dokumentov ustreznih služb in organizacij.

41. člen

Republiška geodetska uprava je dolžna vse spremembe vsake tri mesece sporočati Zavodu SR Slovenije za statistiko.

42. člen

Kopije grafičnih prikazov ROTE in EHIŠ izdaja uporabnikom Republiška geodetska uprava in občinski geodetski organi v skladu z 22. in 23. členom zakona o geodetski službi (Uradni list SRS, št. 23/76).

Podatke iz seznama ROTE in EHIŠ izdaja uporabnikom Zavod SR Slovenije za statistiko.

IV. POSEBNE DOLOČBE

43. člen

Kolikor občinski geodetski organ ne razpolaga z možnostjo hkratnega kopiranja treh folij, vzdržuje osnovni grafični prikaz na združeni foliji. V tem primeru se spremembe vnašajo v posamezne folije po potrebi. Obvezno pa je prenesti vse spremembe v posamezne folije in izdelati novo združeno folijo:

- če je izdelan nov temeljni topografski načrt;
- če v združeno folijo ni mogoče več nedvoumno vnašati sprememb.

44. člen

Začasno se lahko površine teritorialnih enot določijo grafično (s planimetrom) in dobljene površine izravnajo s površino lista ali površino katastrske občine.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

45. člen

Za območja, kjer temeljni topografski načrti merila 1:5.000 ali 1:10.000 še niso izdelani, se začasno uporabljajo aeroposnetki v približnem merilu 1:5.000. V teh primerih se ne izdelujejo posebne folije, temveč se meje in šifre vnesejo direktno na povečavo aeroposnetka.

46. člen

Z dnem, ko začne veljati to navodilo, preneha veljati navodilo v evidentiranju območij teritorialnih enot za vodenje geodetske prostorske dokumentacije (Uradni list SRS, št. 16/78).

47. člen

To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-1/14-79

Ljubljana, dne 21. aprila 1980.

Direktor
Republiške geodetske
uprave
Milan Naprudnik, dipl. inž.
geod. I. r.

Soglašam!
Direktor
Zavoda SR Slovenije
za statistiko
Franta Komel I. r.

725.

Na podlagi 16. člena v zvezi s 1. členom zakona o temeljni geodetski izmeri (Uradni list SRS, št. 16/74) ter v skladu s stališči, priporočili in sklepi o uresničevanju posebnih pravic italijanske in madžarske

narodnosti in njunih pripadnikov v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 11/77) izdaja direktor Republiške geodetske uprave.

ODREDBO

o pisavi zemljepisnih imen v načrtih in kartah na narodnostno mešanih območjih v SR Sloveniji

1. člen

Enakopravnost jezikov na območjih SR Slovenije, kjer živijo pripadniki slovenskega naroda in pripadniki italijanske oziroma madžarske narodnosti (v nadaljevanju — narodnostno mešana območja), se zagotavlja tudi s predstavitvijo zemljepisnih imen v načrtih in kartah, katerih izdaja je v pristojnosti geodetske službe, v slovenskem jeziku in v jeziku narodnosti.

2. člen

Narodnostno mešana območja z italijansko narodnostjo so določena v statutih občin Koper, Piran in Izola.

Narodnostno mešana območja z madžarsko narodnostjo so določena v statutih občin Murska Sobota in Lendava.

3. člen

Na narodnostno mešanih območjih se zemljepisna imena v načrtih in kartah pišejo v obeh jezikih — dvojezično. Na prvem mestu se piše zemljepisno ime v slovenskem, na drugem mestu pa v italijanskem oziroma madžarskem jeziku.

4. člen

Zemljepisna imena, ki se na narodnostno mešanih območjih pišejo v obeh jezikih, so naslednja:

imena naselij, zaselkov, ulic, ledinska imena, imena pokrajin, tekočih in stoječih voda ter vrhov in pogorij.

5. člen

Videz pisave, to je tip in velikost črk dvojezičnih zemljepisnih imen mora biti enak v obeh jezikih.

6. člen

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 45/D-102/2-79

Ljubljana, dne 10. aprila 1980.

Direktor
Republiške geodetske
uprave
Milan Naprednik, dipl. inž.
geod. l. r.

REGIONALNA ZDRAVSTVENA SKUPNOST CELJE

726.

Na podlagi pooblastila iz 8. člena dodatka št. 2 k samoupravnemu sporazumu o temeljih plana občinske zdravstvene skupnosti Laško za obdobje 1976—1980 za leto 1979 in 1980 (Uradni list SRS, št. 1/79) ter resolucije o politiki izvajanja družbenega plana SRS za leto 1980 sta zbor uporabnikov in zbora izvajalcev skupščine občinske zdravstvene skupnosti Laško na svoji seji dne 24. marca 1980 sprejela

SKLEP

o spremembah in dopolnitvah sklepa o uskladitvi preračuna vrednosti programa za leto 1980 iz realne vrednosti (po cenah leta 1978) na nominalno vrednost

1. člen

Besedilo 2. člena sklepa o uskladitvi preračuna vrednosti programa za leto 1980 iz realne vrednosti (po cenah leta 1978) na nominalno vrednost (Uradni list SRS, št. 1/80) se črta in spremeni tako, da se novo besedilo glasi:

Opis	v tisoč din Vrednost programa
a) enotni program	49.156
b) skupni program	1.143
c) dopolnilni program, skupaj : naložbami	48.164
Skupaj leto 1980	98.463
d) pokrivanje obvez. iz naslova nedosežene dovoljene porabe in teko- če valorizacije iz leta 1979	5.805
Vse skupaj (od a do d)	104.268

Od tega odpade obveznost združevanja sredstev:

Opis	v tisoč din Vrednost programa
1. iz združenega dela za leto 1980	84.879
2. iz prispevkov ukopojencev	14.842
3. iz prispevkov kmetov	1.859
4. iz ostalih dohodkov	2.638

Od celotne obveznosti združevanja sredstev iz združenega dela za izvajanje programa odpade na:

— obveznost združevanja za izvajanje zdravstvenega varstva (tekoča valorizacija 1979 in program 1980)	72.618
— obveznost združevanja za izplačila nadomestil osebnega dohodka za čas odsotnosti z dela nad 30 dni — bolezni, porodi itd.	12.861

Od vrednosti programa odpade na:

— obveznost združevanja za republiko solidarnost (enotni program)	—
— obveznost združevanja za skupni program SRS	1.143
— obveznost združevanja za republiko solidarnost (dopolnilni program)	1.062

2. člen

Ta dopolnitev sklepa velja naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. aprila 1980 dalje.

Št. 022-1/80

Laško, dne 24. marca 1980.

Predsednik
skupščine Občinske
zdravstvene skupnosti
Laško
Ivan Hrišelj inž. l. r.

727.

Na podlagi 46. člena samoupravnega sporazuma o pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva občinskih zdravstvenih skupnosti so izvršilni odbori skupščin občinskih zdravstvenih skupnosti na sejah dne Brežice 4. aprila 1980, Celje 10. aprila 1980, Sevnica 2. aprila 1980, Slovenske Konjice 4. aprila 1980, Sentjur 26. marca 1980, Šmarje pri Jelšah 26. marca 1980 in Žalec 28. marca 1980 sprejeli

UGOTOVITVENI SKLEP**o valorizaciji nadomestila osebnega dohodka****1. člen**

Po objavljenih podatkih Zavoda za statistiko SRS se ugotavlja, da so življenjski stroški v letu 1979 na-
pram letu 1978 porasli za več kot 5 odstotkov in je s tem izpolnjen pogoj povečanja nadomestila.

2. člen

Delavcem, ki so začasno zadržani od dela po 2. in 3. točki 46. člena samoupravnega sporazuma o pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva, se za čas od 1. 1. 1980 dalje po izpolnitvi pogoja poveča nadomestilo OD za 16 odstotkov skladno s sprejetim sklepom o izvajanju konkretnih stabilizacijskih ukrepov na področju zdravstva.

3. člen

Ta sklep stopi v veljavo osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1980 dalje.

Št. 022-1/1-80-4

Predsednik
Izvršilnega odbora
Brežice

dr. Branko Barlič l. r.

Predsednik
Izvršilnega odbora
Celje
Alojz Potočnik l. r.

Predsednik
Izvršilnega odbora
Sevnica

Breda Drensek-Sotošek l. r.

Predsednik
Izvršilnega odbora
Slovenske Konjice
Milan Zidanšek, dipl. inž. l. r.

Predsednik
Izvršilnega odbora
Sentjur
Edo Bohorč l. r.

Predsednik
Izvršilnega odbora
Šmarje
Marjan Nečimer l. r.

Predsednik
Izvršilnega odbora
Žalec
Frane Matek l. r.

**OBMOČNA VODNA SKUPNOST SAVINJA—SOTLA
CELJE**

728.

Na podlagi 22. člena zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 16/74) ter 14. člena samoupravnega sporazuma Območne vodne skupnosti Savinja—Sotla o zagotovitvi sredstev za izvedbo srednjeročnega načrta 1976—1980 je skupščina Območne vodne skupnosti Savinja—Sotla na 2. seji dne 20. decembra 1979 sprejela

SKLEP

o povišanju tarif vodnega prispevka za leto 1980 za 15 % glede na tarife, veljavne v letu 1979

1

Po tem sklepu veljajo v letu 1980 naslednje osnovne tarife vodnega prispevka:

Splošni vodni prispevek 1,0 od davčne osnove

din/KWh

Vodni prispevek za izkoriščeno ali uporabljeno vodo

— za proizvodnjo električne energije 0,0051

— za izkoriščeno ali uporabljeno vodo

din/m³

Polna tarifa 1,19

Popustniki:

— Železarna Štore 0,118

— Cinkarna Celje, TOZD Metalurgija 0,33

— Metka Celje 0,59

— Dekorativna, TOZD Predilnica Laško 0,59

— Tekstilna tovarna Prebold 0,59

Vodni prispevek za onesnaženo vodo

din/E

Polna tarifa 40,49

Popustniki:

— Železarna Štore 35,79

Tovarna usnja Vrhnika, TOZD Tovarna

usnja Šoštanj 35,79

Pivovarna Laško 34,10

Vodni prispevek od kmetijstva

v % od kat. doh.

Celje 0,43

Laško 0,34

Mozirje 0,42

Sentjur 0,41

Šmarje 0,41

Velenje 0,28

Žalec 0,52

Slovenske Konjice

(KS Vitanje in KS Stranice) 0,50

din/m³

Vodni prispevek za pitno vodo 0,506

Vodni prispevek za naplavine 16,90

2

Po določilih 27. člena samoupravnega sporazuma Območne vodne skupnosti Savinja—Sotla o zagotovitvi sredstev za izvedbo srednjeročnega načrta 1976

do 1980 plačujejo vsi člani Območne vodne skupnosti Savinja—Sotla poleg osnovnega vodnega prispevka še dodatni delež za temeljno vodno skupnost v višini 40 % (v Temeljni vodni skupnosti Mozirje 55 %) od vodnih prispevkov, določenih v 1. točki tega sklepa.

3

Prav tako po določilih 27. člena samoupravnega sporazuma Območne vodne skupnosti Savinja—Sotla o zagotovitvi sredstev za izvedbo srednjeročnega načrta 1976—1980 plačujejo člani Območne vodne skupnosti Savinja—Sotla, ki opravljajo svojo dejavnost na območju Krajevne skupnosti Rogaška Slatina, namensko za izgradnjo čistilne naprave s kanalskim kolektorjem v Rogaški Slatini, še poseben dodatni vodni prispevek v višini 100 % od vodnih prispevkov, določenih v 1. točki tega sklepa.

4

Po določilih dodatnega samoupravnega sporazuma, ki velja od 1. 1. 1977 dalje, plačujejo člani OVS Savinja—Sotla, ki opravljajo svojo dejavnost na urbaniziranem območju Laškega, poseben dodatni vodni prispevek v enaki višini, kot ga plačujejo Temeljni vodni skupnosti Laško, tj. v višini 40 % od vodnih prispevkov, določenih v členih IV. in V. poglavja osnovnega sporazuma.

5

Ta sklep začne veljati takoj, uporablja pa se od 1. januarja 1980. Objavi se v Uradnem listu SRS.

Predsednik skupščine
Območne vodne skupnosti
Savinja—Sotla, Celje
Vinko Kolenc, inž. kmet. l. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

LJUBLJANA

729.

Na podlagi 2., 4. in 5. člena zakona o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena (Uradni list SRS, št. 24/75 in 13/77), 7. člena družbenega dogovora o zadevah skupnega odločanja pri opravljanju komunalnih dejavnosti posebnega družbenega pomena na območju ljubljanskih občin (Uradni list SRS, št. 34/79), 7. člena samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Zveze komunalnih skupnosti na območju ljubljanskih občin (Uradni list SRS, št. 34/79) in 22. člena njenega statuta, so udeleženci sporazuma: zbor izvajalcev in zbor uporabnikov skupščine Zveze komunalnih skupnosti na območju ljubljanskih občin na 11. seji 8. aprila 1980 ter temeljna organizacija Mestni vodovod Ljubljana, n. sol. o. in soglasja 113. seje IS SML z dne 22. aprila 1980, dogovorili

SPORAZUM

o ceni za dobavljeno vodo iz vodovodov, ki jih upravlja temeljna organizacija Mestni vodovod Ljubljana

1. člen

Udeleženci sporazuma so ugotovili, da so se delegati uporabnikov in izvajalcev na seji delavskega sveta temeljne organizacije Mestni vodovod Ljubljana dne 7. 3. 1980 sporazumeli o ceni vode, ki jo dobavlja temeljna organizacija Mestni vodovod Ljubljana odjemalcem vode. Cena vode je 3,35 din/m³.

2. člen

Mestni vodovod Ljubljana prične zaračunavati dobavljeno vodo po ceni iz 1. člena tega sporazuma od prvega naslednjega odčitka po vodomerni oziroma pavšalnega obračuna od dneva uveljavitve tega sporazuma.

3. člen

S ceno, iz 1. člena tega sporazuma, so Mestni vodovod Ljubljana deloma zagotovljena potrebna sredstva za izvajanje družbeno verficiranega programa enostavne reprodukcije za leto 1980 in velja toliko časa, dokler ne bo spremenjena z novim programom in tem sporazumom.

4. člen

Mestni vodovod Ljubljana bo sredstva amortizacije uporabljal namensko; to je za zamenjavo in obnovo dotrajanih komunalnih objektov in naprav v skladu s programom obnove in nadomestitve osnovnih sredstev za leto 1980.

5. člen

Mestni vodovod Ljubljana bo sredstva za investicijsko vzdrževanje uporabljal namensko v skladu s programom investicijskega vzdrževanja osnovnih sredstev za leto 1980.

6. člen

Za odjemalce vode kot so: javno higiensko kopališče in javne sanitarije, ki jih upravlja Komunalno podjetje Ljubljana ter javna kopališča (bazeni), ostane v veljavi cena, ki je veljala na dan 31. 12. 1979.

7. člen

Z dnem, ko stopi v veljavo ta sporazum, preneha veljati sklep o ceni za potrošno vodo iz omrežja, ki ga upravlja TOZD Mestni vodovod Ljubljana, objavljen v Uradnem listu SRS, št. 11/78.

8. člen

Ta sporazum začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Ljubljana, dne 8. aprila 1980.

Skupščina
Zveze komunalnih skupnosti
na območju ljubljanskih občin
Predsednik
Boris Mikoš, dipl. inž. l. r.

Mestni vodovod Ljubljana, n. sol. o
Predsednik delavskega sveta
Franc Pritekelj l. r.

730.

Na podlagi 2., 4. in 5. člena zakona o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena (Uradni list SRS, št. 24/75 in 13/77), 7. člena družbenega dogovora o zadevah skupnega odločanja pri opravljanju

komunalnih dejavnosti posebnega družbenega pomena na območju ljubljanskih občin (Uradni list SRS, št. 34/79), 7. člena samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Zveze komunalnih skupnosti na območju ljubljanskih občin (Uradni list SRS, št. 34/79) in 22. člena njenega statuta, so udeleženci sporazuma: zbor izvajalcev in zbor uporabnikov skupščine Zveze komunalnih skupnosti na območju ljubljanskih občin na 11. seji 8. aprila 1980 ter temeljna organizacija Komunalna energetika Ljubljana, n. sol. o. in soglasja 113. seje IS SML z dne 22. aprila dogovorili

SPORAZUM

o ceni za dobavljeno toplotno energijo, odjemalcem, iz omrežja, ki ga upravlja temeljna organizacija Komunalna energetika Ljubljana

1. člen

Udeleženci sporazuma so ugotovili, da so se delegati uporabnikov in izvajalcev na seji delavskega sveta temeljne organizacije Komunalna energetika Ljubljana dne 10. 3. 1980 sporazumeli o cenah toplotne energije za ogrevanje in klimatizacijo prostorov ter ogrevanje potrošne vode, ki jo dobavlja temeljna organizacija Komunalna energetika Ljubljana odjemalcem. Cene so naslednje:

1. Za odjemalce s pavšalnim obračunom

Poprečna prodajna zmesna cena: 560,70 din/MWh
— ogrevanje stanovanjskih prostorov 538,32 din/MWh,
— ogrevanje poslovnih prostorov 583,15 din/MWh,
— ogrevanje potrošne vode 60°C za gospodinjstva 39,19 din/m³,
— ogrevanje potrošne vode 60°C za ostale odjemalce 50,65 din/m³,

2. Cena za odjem s toplotnimi števci

Poprečna cena za variabilne stroške po števcu 470,73 din/MWh,
— ogrevanje stanovanjskih prostorov 452,78 din/MWh,
— ogrevanje poslovnih prostorov 489,08 din/MWh,
— ogrevanje potrošne vode na 60°C za gospodinjstva 421,49 din/MWh,
— oziroma 29,39 din/m³,
— ogrevanje potrošne vode na 60°C za ostale odjemalce 545,92 din/MWh,
— oziroma 38,09 din/m³,
— ogrevanje stanovanjskih prostorov in vode na 60°C za gospodinjstva 455,42 din/MWh,
— ogrevanje poslovnih prostorov in vode na 60°C 496,00 din/MWh

Poprečna cena za priključno moč — fiksni stroški 160.875,33 din/MW

ogrevanje stanovanjskih prostorov:

— brez priprave tople vode 142.063,57 din/MW,
— s pripravo tople vode 143.767,61 din/MW,

ogrevanje poslovnih prostorov:

— brez priprave tople vode 177.058,55 din/MW,
— s pripravo tople vode 180.611,58 din/MW.

Cena za priključno moč — fiksni stroški se obračunavajo porabnikom mesečno, to je v dvanajstih.

2. člen

Komunalna energetika Ljubljana prične zaračunavati dobavljeno toplotno energijo po cenah iz 1. člena tega sporazuma od prvega naslednjega odditka po števcu oziroma pavšalnega obračuna od dneva uveljavitve tega sporazuma.

3. člen

S cenami iz 1. člena tega sporazuma so Komunalni energetiki Ljubljana deloma zagotovljena potrebna sredstva za izvajanje družbeno verificiranega programa enostavne reprodukcije za leto 1980 in veljajo toliko časa, dokler ne bodo spremenjene z novim programom in tem sporazumom.

4. člen

Komunalna energetika Ljubljana bo sredstva amortizacije uporabljala namensko; to je za zamenjavo in obnovo dotrajanih komunalnih objektov in naprav v skladu s programom obnove in nadomestitve osnovnih sredstev za leto 1980.

5. člen

Komunalna energetika Ljubljana bo sredstva za investicijsko vzdrževanje uporabljala namensko v skladu s programom investicijskega vzdrževanja osnovnih sredstev za leto 1980.

6. člen

Za odjemalce toplotne energije kot so: javno higiensko kopališče in javne sanitarije, ki jih upravlja Komunalno podjetje Ljubljana ter javna kopališča (bazeni), ostane v veljavi cena, ki je veljala na dan 31. decembra 1979.

7. člen

Ta sporazum začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Ljubljana, dne 8. aprila 1980.

Skupščina

Zveze komunalnih skupnosti
na območju ljubljanskih občin
Predsednik

Boris Mikoš, dipl. inž. l. r.

Komunalna energetika
Ljubljana, n. sol. o.
Predsednik
delavskega sveta
Andrej Pucihar l. r.

731.

Na podlagi 2., 4. in 5. člena zakona o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena (Uradni list SRS, št. 24/75 in 13/77), 7. člena družbenega dogovora o zadevah skupnega odločanja pri opravljanju komunalnih dejavnosti posebnega družbenega pomena na območju ljubljanskih občin (Uradni list SRS, št. 34/79), 7. člena samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Zveze komunalnih skupnosti na območju ljubljanskih občin (Uradni list SRS, št. 34/79) in 22. člena njenega statuta, so udeleženci sporazuma: zbor izvajalcev in zbor uporabnikov skupščine Zveze komunalnih skupnosti na območju ljubljanskih občin na 11. seji 8. aprila 1980 ter temeljna organizacija Kanalizacija Ljubljana, n. sol. o. in soglasja 113. seje IS SML z dne 22. aprila 1980 dogovorili

SPORAZUM

o ceni za odvedeno vodo po kanalizacijskem omrežju, ki ga upravlja temeljna organizacija Kanalizacija Ljubljana

1. člen

Udeleženci sporazuma so ugotovili, da so se delegati uporabnikov in izvajalcev, na seji delavskega sveta temeljne organizacije Kanalizacija Ljubljana dne 10. 3. 1980, sporazumeli o ceni za odvedeno vodo po kanalizacijskem omrežju, ki ga upravlja temeljna organizacija Kanalizacija Ljubljana. Cena odvedene vode je 1,90 din/m³.

2. člen

Kanalizacija Ljubljana prične zaračunavati odvedeno vodo po ceni iz 1. člena tega sporazuma, od prvega naslednjega odditka po vodomernu za pitno vodo Mestnega vodovoda Ljubljana oziroma pavšalnega obračuna od dneva, ko stopi ta sporazum v veljavo.

3. člen

S ceno iz 1. člena tega sporazuma so Kanalizaciji Ljubljana zagotovljena potrebna sredstva za izvajanje družbeno verificiranega programa enostavne reprodukcije in velja toliko časa, dokler ne bo spremenjena z novim programom in tem sporazumom.

4. člen

Kanalizacija Ljubljana bo sredstva amortizacije uporabljala namensko; to je za zamenjavo in obnovo dotrajanih komunalnih objektov in naprav v skladu s programom obnove in nadomestitve osnovnih sredstev za leto 1980.

5. člen

Kanalizacija Ljubljana bo sredstva za investicijsko vzdrževanje uporabljala namensko v skladu s programom investicijskega vzdrževanja osnovnih sredstev za leto 1980.

6. člen

Za uporabnike kanalizacije kot so: javno higiensko kopališče in javne sanitarije, ki jih upravlja Komunalno podjetje Ljubljana ter javna kopališča (bazeni), ostane v veljavi cena, ki je veljala na dan 31. 12. 1979.

7. člen

Z dnem, ko stopi v veljavo ta sporazum, preneha veljati sklep o ceni za uporabo kanalizacije na omrežju, ki ga upravlja TOZD Kanalizacija Ljubljana, objavljen v Uradnem listu SRS, št. 11/78.

8. člen

Ta sporazum začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Ljubljana, dne 8. aprila 1980.

Skupščina
Zveze komunalnih skupnosti
na območju ljubljanskih občin

Predsednik
Boris Mikoš dipl. inž. I. r.

Kanalizacija Ljubljana, n. sol. o.,
Predsednik delavskega sveta
Zvone Gosar I. r.

CERKNICA

732.

Na podlagi 23. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 39/74) in 168. člena statuta občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 20/74), je Skupščina občine Cerknica na seji zbora združenega dela in zboru krajevnih skupnosti dne 11. aprila 1980 sprejela

ODLOK

o proračunu občine Cerknica za leto 1980

1. člen

Proračun občine Cerknica za leto 1980 obsega:

	din
— prihodke v skupnem znesku	43.075.462,55
od tega:	
— lastni prihodki	30.580.062,55
— dopolnilna sredstva	
v letu 1980	8.833.400,00
— akontacija dop.	
sred. v letu 1979	3.662.000,00
— razporejeni dohodki	42.685.462,55
— nerazporejeni prihodki (tekoče rezerve)	390.000,00

2. člen

Od prihodkov iz prvega člena odloka, zmanjšanih za prihodke prenesene z leta 1979, se odreja 1% rezervni sklad proračuna občine Cerknica

3. člen

Iz razporejenih prihodkov v določenih zneskih v posebnem delu proračuna se nakazujejo sredstva na žiro račun naslednjim koristnikom:

- upravnim organom (medobčinske inšpekcijske službe, upravni organ SO Cerknica, delovna skupnost SO Cerknica),
- pravosodnim organom (Temeljno sodišče Ljubljana — enota Rakek, Temeljno javno tožilstvo Ljubljana — enota Vrhnika, Občinsko javno pravobranilstvo Ljubljana, Družbeni pravobranilec samoupravljanja Postojna, Občinsko sodišče združenega dela Postojna),
- Skupnosti slovenskih občin Ljubljana,
- UJV Postojna — postaja milice Cerknica,
- družbenopolitičnim organizacijam (OK SZDL Cerknica, OK ZSMS Cerknica, OO ZZB NOV, OO ZRVS, OK ZKS Cerknica),
- krajevnim skupnostim.

Sredstva za redno dejavnost se nakazujejo navedenim uporabnikom po dvanajstlinah, povečanih na največ 10% glede na lansko realizacijo, razen za Temeljno sodišče Ljubljana — enota Rakek, Temeljno javno tožilstvo Ljubljana in Sodnik za prekrške občine Cerknica, kjer se nakazujejo sredstva po dvanajstlinah. Sredstva za posebne namene se trošijo skladno s potrebami v okviru odobrenih sredstev. Dokončna razporeditev sredstev proračuna bo izvršena po dokončnem proračunu sredstev s strani republiškega sekretariata za finance v skladu z zakonom o republiškem proračunu za leto 1980 glede zagotovitve dopolnilnih sredstev občinam.

4. člen

V rezervni sklad se vlagajo sredstva po preteku vsakega meseca v znesku, ki ne more biti manjši od 1% ustvarjenih prihodkov v preteklem mesecu.

Obveznost vlaganja v rezervni sklad se lahko odloži za čas, ko zaradi neenakomernega dotoka proračunskih prihodkov proračun uporablja posojilo iz svojega rezervnega sklada.

5. člen

O razporeditvi oziroma uporabi nerazporejenih prihodkov (tekoče proračunske rezerve), ki so namenjeni za pokrivanje nepredvidenih ali premalo planiranih družbenih potreb, odloča Izvršni svet SO Cerknica in o tem naknadno poroča občinski skupščini.

6. člen

Če se med letom ugotovi, da posamezne postavke razporejenih prihodkov ne bodo v celoti realizirane, se pooblašča IS, da ostanek sredstev razporedi z viriranjem na ostale postavke, kjer sredstev primanjkuje.

7. člen

Izvršni svet skupščine občine odloča o uporabi sredstev rezervnega sklada v namene iz 1. točke 39.

Bilanca prihodkov in splošnega razporeda prihodkov proračuna občine Cerknica za leto 1980

Vrsta prih.	Prihodki	Znesek	Glavni namen	Splošni razpored prihodkov	Znesek
	Sredstva prenešana iz leta 1978	1.600.062,55	01	Dejavnost organov DPS	23.225.506,00
1	Davki iz OD in na dohodek	10.425.000,00	02	Dejavnost ljudske obrambe	3.662.720,00
2	Prometni davek, davek na premož. in na doh. od premoženja	15.010.000,00	03	Dejavnost družbenopolitičnih organizacij	2.694.000,00
3	Takse	1.795.000,00	04	Negospodarske investicije	4.097.876,30
6	Prihodki upravnih organov in drugih prihodki	950.000,00	08	Socialno skrbstvo	3.353.503,25
7	Odstopljivi prih.	800.000,00	09	Zdravstveno varstvo	124.537,00
	Splošna dopolnilna sred. za republike za leto 1980	8.833.400,00	10	Komunalna dejavnost	1.997.700,00
	Akontacija dop. sredstev	3.662.000,00	11	Dejavnost krajevnih skupnosti	476.700,00
			13	Odstopljivi prihodki	120.000,00
			16	Intervencije v gospodarstvu	2.542.920,00
			17	Tekoča proračunska rezerva	390.000,00
			18	Izločena sredstva rezervnega sklada	390.000,00
		43.075.462,55			43.075.462,55

733.

Na podlagi 12. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 8/78), 8. člena odloka o urbanističnem programu občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 23/69) in 168. člena statuta občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 20/74), je Skupščina občine Cerknica na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 11. aprila 1980 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o urbanističnem redu v občini Cerknica za območje naselja Grahovo

1. člen

Spremeni in dopolni se 2. člen odloka o urbanističnem redu v občini Cerknica (Uradni list SRS, št. 23/69) tako:

— da se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

V naselju Grahovo je dovoljena gradnja stanovanjskih hiš in drugih objektov na površinah, ki so zato določene s projektom, izdelanim v mesecu oktobru 1979 s strani Marjana Lobode, dipl. ing. arh., Nives Bežan, dipl. ing. arh. in Marjana Starca, dipl. ing. arh., v skladu z določili tega dokumenta;

člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 39/79).

8. člen

Tabela »Bilanca prihodkov in splošna razporeditev prihodkov proračuna občine Cerknica za leto 1980« je sestavni del tega odloka.

9. člen

Ta odlok začne veljati takoj, uporablja pa se od 1. januarja 1980.

Št. 400-2/80-9

Cerknica, dne 16. aprila 1980.

Predsednik
Skupščine občine
Cerknica
Janez Pakiž l. r.

— prejšnji — četrti odstavek se spremeni v petega.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-2/67-1

Cerknica, dne 16. aprila 1980.

Predsednik
Skupščine občine Cerknica
Janez Pakiž l. r.

734.

Na podlagi 32. člena zakona o skladih skupnih rezerv (Uradni list SRS, št. 11/79) in 172. člena statuta občine Cerknica je zbor združenega dela Skupščine občine Cerknica na seji dne 11. aprila 1980 sprejel

ODLOK

o prenehanju veljavnosti odloka o ustanovitvi sklada skupnih rezerv občine Cerknica

1. člen

Odlok o ustanovitvi sklada skupnih rezerv občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 13/71) preneha veljati.

2. člen

Sredstva, pravice in obveznosti sklada, ki jih je urejal razveljavljeni odlok ostanejo v skladu skupnih rezerv, ki so ga ustanovile organizacije združenega dela na območju občine Cerknica s samoupravnim sporazumom o združevanju sredstev rezerv v sklad skupnih rezerv, po zakonu o skladih skupnih rezerv (Uradni list SRS, št. 11/79).

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 402-17/71-9

Cerknica, dne 16. aprila 1980.

Predsednik
zbornice združenega dela
Skupščine občine
Cerknica
Ciril Komac l. r.

735.

Na podlagi 27. člena zakona o volitvah in delegiranju v skupščine (Uradni list SRS, št. 24/77), 167. člena statuta občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 20/74), je Skupščina občine Cerknica na seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 11. aprila 1980 sprejela

SKLEP

o imenovanju volilne komisije občine Cerknica

1.

V občinsko volilno komisijo so imenovani:

1. Urbas Tone (Temeljno sodišče Ljubljana — enota Rakek) — predsednik
2. Mavsar Dragica (Temeljno sodišče Ljubljana — enota Rakek) — namestnica predsednika
3. Pavlič Alojzij (SO Cerknica) — tajnik
4. Mehadžić Fikret (IS SO Cerknica) — namestnik tajnika
5. Strohschek Amalija (SDK Cerknica) — član
6. Širaj Jože (Kovind Unec) — namestnik člana
7. Lovko Tone (Brest, Masiva Martinjak) — član
8. Petrič Zofka (KS Cajnarje — Žilce) — namestnik člana
9. Obreza Terezija (KS Loška dolina) — član
10. Dolcs Mirko (KS Nova vas — Bloke) — namestnik člana

2.

Ko začne veljati ta sklep, preneha veljati sklep o imenovanju volilne komisije občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 16/79).

Ta sklep začne veljati, ko ga sprejmejo zbori občinske skupščine in se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 020-4/74-9

Cerknica, dne 16. aprila 1980.

Predsednik
Skupščine občine Cerknica
Janez Pakiz l. r.

736.

Na podlagi 8. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77), 2. in 6. čl. zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 3/73) ter na podlagi 29., 30., 31., 32. in 33. čl. statuta Krajevnne skupnosti Begunje pri Cerknici, je

skupščina Krajevnne skupnosti Begunje na seji dne 11. aprila 1980 sprejela

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka za izgradnjo novega vodovodnega zajetja z električnim črpanjem in rekonstrukcijo obstoječega omrežja

1. člen

Za naselja Begunje, Bezuljak, Kožljek in del Selška se razpiše referendum za uvedbo samoprispevka v denarju ali delu za izgradnjo vodovodnega zajetja z električnim črpanjem v Kožlškem grabnu (Lahki studenec) in rekonstrukcijo dela obstoječega vodovodnega omrežja.

2. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo krajanje naselij, za katere se razpiše referendum in so vpisani v volilni imenik. Odločitev na referendumu je sprejeta, če je zanjo glasovalo večina krajanov, ki imajo pravico glasovanja po prejšnjem odstavku. Pri ugotavljanju izida glasovanja, se ne štejejo tisti krajanje, za katere se uradno ugotovi, da se zaradi dela v tujini ali služenja vojaškega roka niso mogli udeležiti glasovanja.

3. člen

Referendum bo v nedeljo, dne 11. maja 1980 od 7. do 19. ure.

4. člen

Samoprispevek bi bil uveden za dobo 18 mesecev in sicer od 1. junija 1980 do 31. decembra 1981.

Samoprispevek bi plačevali krajanje, ki imajo lasten dohodek in sicer:

- a) vsak imetnik stanovanjske hiše oziroma stanovanja, ki ima vodovodni priključek 4.000 din,
- b) če ima stanovanjska hiša več stanovanj plačujejo:
 - vsak nadaljnji imetnik stanovanjske pravice po 4.000 din, če ima sklenjeno stanovanjsko pogodbo,
 - če stanovanjska pogodba ni sklenjena, pa je očitno, da ima ločeno stanovanje plača 2.000 din,
 - imetnik stanovanjske pravice na samskih stanovanjih plača 2.000 din,
- c) lastnik nenaseljenih ali občasno naseljenih (vikendi) zgradb, ki imajo vodovodni priključek, ali soglasje za vodovodni priključek plačajo samoprispevek v višini 4.000 din, enako plačujejo prispevek lastniki, ki nimajo stalnega bivališča na območju KS tako, kakor bo sprejela SOB Cerknica pred uvedbo samoprispevka.

5. člen

Plačevanja samoprispevka bi bili oproščeni:

- družine, ki se preživljajo izključno od invalidnin, socialnih podpor, priznavačin, pokojnin z varstvenim dodatkom, otroškim dodatkom, štipendij, nagrad učencev v gospodarstvu ter prejemkov iz naslovov odlikovanj in priznanj,
- družine, katerih članov osebni dohodek, nadomestila ali pokojnine ne presegajo 60 odstotkov od povprečnega osebnega dohodka v SR Sloveniji za preteklo leto.

6. člen

Samoprispevek se obračunava in plačuje v 5 (petih) enakih mesečnih obrokih.

1. obrok zapade v plačilo 1. 6. 1980,
2. obrok zapade v plačilo 1. 10. 1980,
3. obrok zapade v plačilo 1. 2. 1981,
4. obrok zapade v plačilo 1. 6. 1981,
5. obrok zapade v plačilo 1. 10. 1981.

S samopriskupkom krajanov bi se v navedenem času zbralo 840.000 din.

7. člen

Za manjkajoča sredstva za realizacijo celotnega programa se najame kredit pri Ljubljanski banki.

8. člen

Na referendumu bomo glasovalci glasovali neposredno in tajno z glasovnico z naslednjim besedilom:

»Krajevna skupnost Begunje«

glasovnica

za referendum dne 11. maja 1980

o uvedbi samopriskupka v denarju ali v delu v naslednjih zneskih:

a) vsak imetnik stanovanjske hiše ali stanovanja, ki ima vodovodni priključek 4.000 din,

b) če ima stanovanjska hiša več stanovanj plačujejo:

— vsak nadaljnji imetnik stanovanjske pravice po 4.000 din, če ima sklenjeno stanovanjsko pogodbo,

— če stanovanjska pogodba ni sklenjena, pa je očitno, da ima ločeno stanovanje plača 2.000 din,

— imetnik stanovanjske pravice na samskih stanovanjih plača 2.000 din,

c) lastniki nenaseljenih ali občasno naseljenih (vikendi) zgradb, ki imajo vodovodni priključek ali soglasje za vodovodni priključek plačajo samopriskupke v višini 4.000 din, enako plačujejo prispevek tudi lastniki, ki nimajo stalnega prebivališča na območju KS Begunje tako, kakor bo sprejela Skupščina občine Cerkljica pred uvedbo samopriskupka,

in se plačuje v času od 1. junija 1980 do 31. 12. 1981. Za vse veljajo oprostitve plačila samopriskupka, ki so določena v 5. členu odloka o razpisu referendumu.

glasujem

za proti

Glasovalec izpolni glasovnico tako, da obkroži za, če se strinja z uvedbo samopriskupka, oziroma obkroži besedo proti, če se z uvedbo samopriskupka ne strinja.

9. člen

Glasovnice morajo biti overjene s pečatom Krajevne skupnosti Begunje.

10. člen

Postopek v zvezi z referendumom vodi volilna komisija KS Begunje, ki imenuje tudi glasovalne odbore.

11. člen

Denarna sredstva, ki se bodo zbrala s samopriskupkom so strogo namenska za realizacijo programa po 1. členu.

S sredstvi, zbranimi s samopriskupkom bo upravljal gradbeni odbor KS Begunje, ki bo zadolžen o uporabi zbranih sredstev seznanjati krajanke na krajevno običajen način.

12. člen

Sredstva za izvedbo referenduma po tem sklepu se zagotavljajo iz sredstev KS Begunje.

13. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 85/80

Begunje, dne 11. aprila 1980.

Predsednik

Skupščine KS

Begunje

Ivan Intihar l. r.

IDRIJA

737.

Na podlagi 9. in 10. člena zakona o ureditvi nekaterih vprašanj družbene kontrole cen v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 32/72), 4. člena odloka o ukrepih neposredne družbene kontrole cen za proizvode in storitve iz občinske pristojnosti (Uradni list SRS, št. 38/79), soglasje Skupnosti za osnovno izobraževanje občine Idrija št. 56-3/80 z dne 26. marca 1980, je Izvršni svet Skupščine občine Idrija na seji dne 10. aprila 1980 sprejel

SKLEP

o soglasju k ceni oskrbnine v Domu učencev

»Nikolaj Pirnat« Idrija

I

Daje se soglasje k ceni oskrbnine v Domu učencev »Nikolaj Pirnat« Idrija, ki znaša 2.250 din na oskrbovanca mesečno.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 38-36/80

Idrija, dne 10. aprila 1980.

Predsednik

Izvršnega sveta

Skupščine občine

Idrija

Marijan Groff, dipl. oec. l. r.

KOČEVJE

738.

Na podlagi 195., 236. in 241. člena statuta občine Kočevje (Uradni list SRS, št. 6/79) ter v skladu z določili zakona o temeljnih sistema državne uprave in o Zveznem izvršnem svetu ter zveznih upravnih organih (Uradni list SFRJ, št. 23/78) in zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79), je občinska skupščina Kočevje na seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 31. marca 1980 sprejela

ODLOK

o Izvršnem svetu Skupščine občine Kočevje
ter o občinskih upravnih organih

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se urejajo položaj, pravice, dolžnosti in odgovornosti izvršnega sveta ter občinskih upravnih organov pri opravljanju zadev državne uprave, ustanovijo občinski upravni organi, določa njihova organizacija in razmerja do občinske skupščine, izvršnega sveta, drugih upravnih organov in samoupravnih organizacij ter skupnosti, do družbenopolitičnih organizacij, družbenih organizacij, društev ter občanov.

2. člen

Zadeve državne uprave veljajo v mejah pravic in dolžnosti občine, izvršni svet občinske skupščine in občinski upravni organi, vsak v okviru svojega delovnega področja, določenega z ustavo, zakoni, statutom ter drugimi predpisi in splošnimi akti in tem odlokom.

Pri izvrševanju svojih nalog sodelujejo izvršni svet in upravni organi z organizacijami združenega dela, krajevnimi skupnostmi, samoupravnimi interesnimi skupnostmi ter drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi, z družbenopolitičnimi organizacijami, družbenimi organizacijami in društvi.

Izvršni svet in upravni organi sodelujejo z družbenopolitičnimi organizacijami neposredno in v družbenih svetih.

3. člen

Izvršni svet in upravni organi v mejah svojih pravic in dolžnosti zagotavljajo in ustvarjajo pogoje za razvoj socialističnega samoupravnega družbenega reda, razvoj delegatskega sistema in uresničevanje funkcij občinske skupščine.

Pri opravljanju svoje funkcije delujejo na način, ki ustreza interesom delavskega razreda, razvoja samoupravnega položaja delovnih ljudi in občanov ter njihovih samoupravnih organizacij in skupnosti, ustavnimi svoboščinami, pravicami in dolžnostmi delovnega človeka in občana, enakopravnosti narodov in narodnosti ter zagotavljanju ustavnosti in zakonitosti.

Upravni organi se za uspešno opravljanje svojih nalog organizirajo tako, da je zagotovljena učinkovitost in strokovnost, spoštovanje človekove osebnosti in varovanje ugleda organa.

4. člen

Notranja organizacija upravnih organov, družbenopolitično in strokovno izpopolnjevanje delavcev in funkcionarjev, temelji na nalogah in ciljih iz prejšnjega člena. Dolžnost upravnih organov je stalno izpopolnjevanje metod dela z upoštevanjem dosežkov znanosti.

5. člen

Izvršni svet in upravni organi obveščajo delovne ljudi in občane o svojem delu preko sredstev javnega obveščanja, predvsem preko občinskih in tovarniških glasil ter drugih oblik javnega obveščanja. Obravnava predloge, pobude in mnenja zainteresiranih organov in organizacij ter občanov, vabijo na seje predstavnike teh organizacij in skupnosti, kot tudi predstavnike javnega obveščanja.

Podatke in obvestila o delu upravnega organa daje funkcionar ali drug delavec, ki ga funkcionar pooblasti.

Izvršni svet in upravni organi odredijo podatke oziroma obvestila, ki so z zakonom ali drugim predpisom določeni kot državna, vojaška, uradna ali poslovna tajnost. Izvršni svet lahko določi, da so posamezni podatki ali gradiva, ki jih obravnava oziroma posamezne odločitve ali stališča, ki jih je sprejel, tajni in niso na razpolago javnosti oz., da bodo na razpolago šele po preteku določenega časa.

Javnost dela in način zagotavljanja javnosti se v skladu s statutom uredi s splošnimi akti upravnih organov.

6. člen

Sredstva za delo izvršnega sveta in upravnih organov se zagotovijo v proračunu občine.

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE OBČINE

I. FUNKCIJE IZVRŠNEGA SVETA

7. člen

Izvršni svet Skupščine občine Kočevje (v nadaljnjem besedilu: izvršni svet) je izvršilni organ občinske skupščine.

Izvršni svet je odgovoren občinski skupščini za svoje delo in za delo upravnih organov, za stanje v občini, za izvajanje politike in izvrševanje predpisov ter drugih splošnih aktov občinske skupščine.

Izvršni svet uresničuje svojo odgovornost z izvrševanjem pravic in dolžnosti, ki jih ima po ustavi, zakonih, statutu občine, odlokih ter drugih predpisih.

8. člen

Izvršni svet občinske skupščine zlasti:

- skrbi za uresničevanje politike in izvrševanje odlokov, družbenega plana občine in drugih splošnih aktov skupščine občine,

- predlaga odloke in druge splošne akte iz pristojnosti občinske skupščine,

- daje občinski skupščini mnenja, stališča in predloge za določanje politike in sprejemanje splošnih aktov in ukrepov,

- predlaga družbeni plan občine, urbanistične rede in zazidalne načrte,

- predlaga občinski proračun in zaključni račun o izvršitvi proračuna, izvršuje občinski proračun,

- predlaga ustanovitev ali odpravo občinskih upravnih organov, ki jih po statutu ali odloku ustanovi občinska skupščina, ter sprejema ukrepe za izboljšanje organizacije dela občinskih upravnih organov in strokovnih služb,

- izdaja odredbe in druge predpise za izvrševanje odlokov in splošnih aktov občinske skupščine,

- daje občinski skupščini mnenja, stališča in predloge za določanje politike in sprejemanje splošnih aktov in ukrepov,

- ustanavlja občinske enote civilne zaštite in imenuje občinski štab za civilno zaščito,

- usklajuje in usmerja delo občinskih upravnih organov in strokovnih služb,

- usklajuje in usmerja delo upravnih organov in organizacij na področju ljudske obrambe, varnosti in družbene samozaščite, skrbi, da izvajajo politiko skupščine občine in izvršujejo predpise ter nadzorujejo delo teh organov in organizacij pri obrambnih pripravah,

- nadzoruje delo upravnih organov in opravlja ali razveljavlja predpise teh organov, ki so v nasprotju z zakonom ali drugim predpisom ali splošnim aktom.

Izvršni svet občinske skupščine opravlja v mejah pravic in dolžnosti naslednje zadeve s področja ljudske obrambe:

- usmerja in usklajuje delo občinskih upravnih organov in organizacij na področju ljudske obrambe, zagotavlja, da ti organi izvajajo politiko skupščine in izvršujejo predpise ter nadzorujejo delo teh organov in organizacij pri obrambnih pripravah,

- določa osnove za pripravo predloga obrambnega načrta občine in skrbi za organizirano in načrtno pripravljane in dopolnjevanje obrambnih načrtov temeljnih upravnih organov za delo v vojni,

- predlaga finančna sredstva, ki so potrebna za izvrševanje nalog po obrambnem načrtu, in za zagotovitev blagovnih rezerv ter sredstev za financiranje priprav in dejavnosti, ki so posebnega pomena za ljudsko obrambo,

- skrbi za izdelavo in izvajanje ukrepov za pripravljenost upravnih organov, organizacij združenega dela, samoupravnih interesnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij občinskega pomena za primer neposredne vojne nevarnosti,

- obravnava varnostno problematiko in daje mnenje k varnostni oceni,
- opravlja tudi druge naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi ter tem statutom,
- odloča o sporih o pristojnosti med občinskimi upravnimi organi,
- skrbi za izvajanje politike obrambe in za izvrševanje priprav za obrambo v občini.

9. člen

Izvršni svet v okviru svoje funkcije opravlja še naslednje naloge:

- razpolaga s proračunsko rezervo, ki je določena z odlokom o proračunu občine,
- odloča o premoženjskopравnih zadevah, kolikor ni glede posameznih vprašanj v zakonu drugače določeno,
- potrjuje in daje soglasje k splošnim samoupravnim aktom organizacij združenega dela, kadar je tako določeno v zakonu in kadar ga za to pooblasti občinska skupščina,
- odobrava odpise družbenih obveznosti občanov na predlog davčne uprave,
- izvršuje ustanoviteljske pravice do organizacij združenega dela, katerih ustanovitelj je občinska skupščina,
- skrbi za upravljanje nepremičnin v družbeni lastnini, ki so v upravljanju občine in odloča o njihovem razpolaganju,
- daje soglasje k aktu o organizaciji in sistematizaciji delovnih mest v upravnih organih,
- daje mnenje k predlogom za ustanovitev medobčinskih upravnih organov in spremlja njihovo delo,
- ustanavlja odbore, komisije in druga stalna in občasna delovna telesa za opravljanje nalog iz svoje pristojnosti,
- sprejema poslovnik o svojem delu,
- opravlja druge zadeve, določene z ustavo, zakonom in statutom občine.

10. člen

Izvršni svet zastopa občino Kočevje kot pravno osebo, v kolikor ni zastopanje glede posameznih vprašanj drugače urejeno z zakonom, odloki in sklepi občinske skupščine.

11. člen

Izvršni svet lahko sklepa družbene dogovore in smoupravne sporazume, s katerimi se izvajajo v odlokih, v družbenem planu in na drug način izražena politika, ki jo je določila občinska skupščina in druge družbene dogovore za katere ga pooblasti občinska skupščina.

12. člen

O vprašanjih iz svoje pristojnosti odloča izvršni svet s sklepi, odredbami, navodili in s smernicami. Do teh vprašanj lahko zavzame tudi stališča.

Z navodili oziroma s smernicami podrobneje uredi z odlokom ali splošnim aktom določena razmerja. V mejah zakonskih pooblastil izdaja izvršni svet tudi odločbe o upravnem postopku.

13. člen

Izvršni svet ima svoj pečat. Pečat je okrogle oblike in ima v sredini grb Socialistične republike Slovenije, ob robu pa besedilo: Socialistična republika Slovenija, Skupščina občine Kočevje, izvršni svet.

II. SESTAVA IZVRŠNEGA SVETA TER PRAVICE IN DOLŽNOSTI NJEGOVH ČLANOV

14. člen

Izvršni svet sestavljajo predsednik, podpredsednik in 11 članov.

Predsednika, podpredsednika in člane izvršnega sveta voli občinska skupščina po postopku, določenim s statutom občine za dobo štirih let in so lahko ponovno izvoljeni še za štiri leta.

Ob izvolitvi članov izvršnega sveta imenuje občinska skupščina na predlog predsednika izvršnega sveta in na podlagi mnenja komisije za volitve in imenovanja ter kadrovske zadeve izmed članov IS funkcionarje, ki vodijo upravne organe.

Predsednik izvršnega sveta ima pravico predlagati občinski skupščini razrešitev posameznih članov izvršnega sveta in izvolitev novih.

15. člen

Predsednik izvršnega sveta vodi in uskaja delo v izvršnem svetu, predstavlja izvršni svet, sklicuje seje izvršnega sveta in jih vodi, spremlja in skrbi za izvajanje sklepov izvršnega sveta ter podpisuje akte, ki jih izdaja izvršni svet.

Predsednik izvršnega sveta je odredbodajalec za izvrševanje proračuna občine.

16. člen

V odsotnosti predsednika izvršnega sveta ga nadomešča podpredsednik ali eden izmed članov izvršnega sveta.

17. člen

Vsak član izvršnega sveta ima pravico predlagati obravnavanje posameznih vprašanj iz pristojnosti izvršnega sveta, dati pobudo za pripravo predpisov in drugih splošnih aktov za katerih predlaganje je pristojno izvršni svet in predpisov, ki jih izvršni svet sam izdaja, dati pobudo za uveljavljanje novih rešitev pri urejanju socialističnih, samoupravnih, družbenoekonomskih in drugih odnosov, ki so širšega skupnega in splošnega pomena, predlagati izvršnemu svetu, da določi načelna stališča in smernice za delo občinskih upravnih organov ter se udeleževati obravnavanj in odločanja o vseh vprašanjih o katerih odloča izvršni svet. V skladu s poslovníkom izvršnega sveta imajo člani IS pravico sodelovati pri delu vsakega telesa izvršnega sveta in izrekati svoje mnenje in predloge o vprašanjih, o katerih se razpravlja.

Člani izvršnega sveta imajo pravico in dolžnost, da v skladu s stališči sveta predstavljajo svet v občinski skupščini. Člani izvršnega sveta so odgovorni za izvajanje politike in stališč izvršnega sveta o vseh zadevah, ki jim jih poveri izvršni svet, kakor tudi za delo upravnih organov, ki jih vodijo.

18. člen

Člani izvršnega sveta uživajo enako imuniteto kot delegati v občinski skupščini. O imuniteti člana odloča izvršni svet.

Člane izvršnega sveta ni dovoljeno poklicati na odgovornost ~~ma~~ vzeti prostost ali ga kaznovati za mnenje, ki ga je izrekel na seji občinske skupščine ali na seji izvršnega sveta. Predsednik izvršnega sveta mora obvestiti občinsko skupščino o odločitvi izvršnega sveta v zvezi z imuniteto člana.

19. člen

Člani izvršnega sveta imajo pravico do nadomestila osebnega dohodka oziroma nagrade in do drugih

plačil za opravljanje funkcij, po družbenem dogovoru, h katerem pristopi občinska skupščina Kočevje.

Člani izvršnega sveta imajo glede uporabe javnih prometnih sredstev in povračil za službena potovanja enake pravice kot delegati v občinski skupščini.

III. NAČIN DELA IZVRŠNEGA SVETA

20. člen

Izvršni svet obravnava in odloča o vprašanjih iz svoje pristojnosti na sejah.

Seje izvršnega sveta so praviloma javne. Izvršni svet lahko sklene, da je seja tajna, če smatra, da je to potrebno glede na gradivo, ki se bo obravnavalo na seji.

Seje sklicuje predsednik izvršnega sveta.

Predsednik skliče sejo zaradi obravnavanja posameznih zadev tudi na utemeljen in obrazložen predlog članov izvršnega sveta, predsednika občinske skupščine, skupščine samoupravne interesne skupnosti, samoupravnega organa krajevnih skupnosti, organa upravljanja organizacije združenega dela, organov občinskih družbenopolitičnih organizacij ter na zahtevo posameznega zbora občinske skupščine.

21. člen

Izvršni svet sklepa veljavno, če je na seji navzoča večina vseh članov izvršnega sveta. Izvršni svet odloča z večino glasov vseh članov.

22. člen

Na sejah izvršnega sveta sodelujejo tudi funkcionarji upravnih organov, ki niso člani izvršnega sveta ter predstavniki samostojnih strokovnih služb ali drugih organov, strokovni delavci v upravnih organih, samoupravnih interesnih skupnostih in drugih samoupravnih organov in skupnosti, da dajejo pojasnila, mnenja oziroma predloge o vprašanjih, ki jih obravnava izvršni svet.

23. člen

Izvršni svet skladno z določili tega odloka sprejme poslovnik, s katerim podrobneje uredi organizacijo in način svojega dela, dela svojih teles, sklicevanje in potek sej, način ustanovitve odborov, komisij in drugih delovnih teles z opredelitvijo vsebine dela, način obveščanja javnosti in druga za njegovo delo pomembna vprašanja.

IV. DELOVNA TELES A IZVRŠNEGA SVETA

24. člen

Izvršni svet lahko za spremljanje in proučevanje posameznih nalog iz svojega delovnega področja ustanovi odbore, komisije, svete, delovne skupine kot stalna ali občasna delovna telesa. Odbori, komisije, sveti, delovne skupine so delovna telesa izvršnega sveta, ki oblikujejo predloge, zavzemajo stališča in dajejo izvršnemu svetu mnenja za reševanje vprašanj s področja, za katera so ustanovljeni.

25. člen

Vsako stalno ali občasno delovno telo izvršnega sveta ima predsednika in število članov, ki ga določi izvršni svet z ustanovitvenim aktom.

Predsednik delovnega telesa je praviloma član izvršnega sveta. Mandatna doba članov delovnih teles je štiri leta, lahko pa so razrešeni tudi pred potekom te dobe.

Člane delovnih teles imenuje izvršni svet na predlog predsednika izvršnega sveta izmed članov izvršnega sveta, delavcev upravnih organov, temeljnih samoupravnih organizacij oziroma skupnosti, predstavnikov samoupravnih interesnih skupnosti, krajevnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in drugih delovnih ljudi in občanov z delovnega področja, za katero so ustanovljeni.

26. člen

Zadeve, o katerih razpravlja in odloča izvršni svet, praviloma predhodno obravnavajo delovna telesa izvršnega sveta, ki so pristojna za zadeve, o katerih razpravlja izvršni svet.

27. člen

Podrobnejše pravice, dolžnosti in odgovornosti delovnih teles in njihovih članov določa poslovnik izvršnega sveta oziroma akt o ustanovitvi delovnega telesa.

V. RAZMERJE IZVRŠNEGA SVETA DO OBČINSKE SKUPŠČINE

28. člen

Izvršni svet poroča občinski skupščini o izvajanju določene politike, o stanju in razvoju na vseh področjih družbenega življenja, o izvrševanju odlokov in drugih splošnih aktov, ki jih sprejema občinska skupščina. Izvršni svet predlaga določanje politike in izdajo odlokov ter drugih splošnih aktov.

Izvršni svet je dolžan dajati odgovore in pojasnila na vprašanja iz svoje pristojnosti, ki mu jih postavijo posamezni zbori občinske skupščine in njihova telesa, delegati občinske skupščine in samoupravne organizacije in skupnosti.

29. člen

Izvršni svet lahko predlaga pristojnemu zboru občinske skupščine, da odloži obravnavanje predloga odloka ali drugega splošnega akta ali da se zaradi obravnave določenega vprašanja sestavi skupna komisija iz članov pristojnega zbora občinske skupščine in članov izvršnega sveta ali da se skliče seja pristojnega zbora občinske skupščine, na kateri bi izvršni svet obrazložil svoja stališča.

30. člen

Če izvršni svet meni, da ne bo mogel zagotoviti izvajanja določene politike ali izvrševanje odloka ali drugega splošnega akta občinske skupščine, katerega izdaja se predlaga, ali da ne more prevzeti odgovornosti za opravljanje svoje funkcije, če ne bo sprejel predlaganih odlokov ali drugih splošnih aktov, katerega izdajo predlaga, lahko postavi vprašanje zaupnice.

Če skupščina občine izglasuje izvršnemu svetu nezaupnico, je ta dolžan odstopiti.

31. člen

Izvršni svet lahko kolektivno odstopi. Odstopi lahko tudi predsednik izvršnega sveta ali vsak njegov član.

Odstop predsednika ali večine članov izvršnega sveta ima za posledico odstop celotnega izvršnega sveta.

Izvršni svet oziroma njegov član ima pravico, da svoj odstop obrazloži.

Če izvršni svet kolektivno odstopi ali če mu je bila izglasovana nezaupnica, opravi svojo funkcijo do izvolitve novega izvršnega sveta.

OBCINSKI UPRAVNI ORGANI

VI. ORGANIZACIJA IN DELOVNO PODROČJE UPRAVNIH ORGANOV

1. Skupne določbe

32. člen

Upravni organi opravljajo upravne zadeve iz občinske pristojnosti ter strokovne, organizacijske in druge zadeve za predstavniške in politično izvršilne organe občinske skupščine.

Upravni organi so samostojni pri opravljanju svojih nalog v okviru pooblastil, statuta, tega odloka in drugih predpisov in so za svoje delo odgovorni občinski skupščini in izvršnemu svetu.

33. člen

Upravni organi izvajajo politiko, ki jo je določila občinska skupščina, skupščine širših družbenopolitičnih skupnosti, izvršujejo zakone, druge predpise in splošne akte občinske skupščine in izvršnega sveta ter organov širših družbenopolitičnih skupnosti in zagotavljajo njihovo izvrševanje.

Upravni organi odgovarjajo za stanje, spremljajo razvoj in stanje na področjih, za katere so ustanovljeni, opozarjajo na pojave, ki jih ugotovijo pri izvajanju zakonov in drugih predpisov ter določene politike in dajejo pobude za reševanje vprašanj s teh področij izvršnemu svetu in občinski skupščini.

34. člen

Upravni organi vsak na svojem področju dela:

— spremljajo in skrbijo za uresničevanje skupnih interesov in ciljev gospodarskega, družbenega in prostorskega razvoja ter temeljev skupne politike v občini,

— spremljajo stanje v občini na področjih, za katere so ustanovljeni ter posebej izvajanje določene politike v občini in izvrševanje zakonov, predpisov in splošnih aktov občinske skupščine,

— analizirajo pojave in gibanja pomembna za uresničevanje in nadaljnji razvoj socialističnih samoupravnih odnosov, pravic in dolžnosti skupščine in izvršnega sveta ter pri tem pravočasno obveščajo in predlagajo ukrepe,

— pripravljajo osnutke predpisov in drugih splošnih aktov ter drugo strokovno gradivo,

— dajejo pobude za sklepanje družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov o vprašanjih, ki so skupnega pomena za organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti ter druge samoupravne organizacije in skupnosti,

— spremljajo izvajanje družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, pri katerem sklepanju je sodelovala ali pristopila občinska skupščina in o tem obveščajo skupščino in izvršni svet,

— izvršujejo zakone, druge predpise in splošne akte občinske skupščine in izvršnega sveta z zagotavljanjem izvrševanja oziroma z neposrednim izvrševanjem teh aktov, če so zato pooblaščen, z reševanjem upravnih zadev, opravljanjem upravnega nadzora in drugih nalog, za katere so pooblaščen,

— odločajo v upravnem postopku, opravljajo inšpekcijsko nadzorstvo ter izvajajo druge oblike upravnega nadzorstva,

— opravljajo naloge s področja ljudske obrambe v skladu s posebnimi predpisi ter smernicami in sklepi občinske skupščine in njenih organov pristojnih za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter spremljajo uresničevanje sistema družbene samozaščite in o tem občasno, na lastno pobudo ali zahtevo občinske skupščine in izvršnega sveta, obveščajo občinsko skupščino in izvršni svet,

— pripravljajo načrte organiziranja in delovanja gospodarskih oziroma družbenih dejavnosti v vojni, usmerjajo organizacije združenega dela, KS ter druge organizacije in skupnosti glede izvajanja obrambnih priprav in glede izdelave obrambnih načrtov, izvajajo lastne priprave za delo v vojnih razmerah, izdajajo strokovna in tehnična navodila za izvajanje obrambnih priprav, pripravljajo vojne predpise in opravljajo druge zadeve iz svojega delovnega področja.

35. člen

Upravni organi lahko opravljajo tudi vsa ali posamezna strokovna dela in naloge za samoupravne interesne skupnosti. Ta dela in naloge opravljajo upravni organi po sporazumu, ki ga sklenejo upravni organi s soglasjem izvršnega sveta in samoupravne interesne skupnosti.

Sporazum podrobneje določa naloge in opravila, ki jih bodo upravni organi opravljali za skupščine posamezne samoupravne interesne skupnosti, način financiranja in druga vprašanja medsebojnih odnosov.

36. člen

Delo upravnih organov mora biti organizirano tako, da je zagotovljeno uresničevanje pravic, obveznosti in interesov občanov.

Razporeditev, začetek in konec delovnega časa upravnih organov se določi v skladu z značajem nalog organov in potrebami delovnih ljudi in občanov tako, da se delovnim ljudem in občanom čimbolj olajša uveljavljanje pravic in izpolnjevanje obveznosti pri upravnih organih v skladu z navodili Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije in zakonskimi določili.

37. člen

Upravni organi, ki neposredno sodelujejo z občani, morajo organizirati opravljanje ustreznega dela tako, da je občanom omogočeno, da v čim krajšem postopku uveljavljajo svoje pravice in izvršujejo svoje obveznosti.

Upravni organi morajo o zahtevah občanov odločati v predpisanih rokih.

Upravni organi morajo obravnavati vloge in predloge, ki jim jih predložijo občani in morajo nanje odgovoriti.

38. člen

Upravni organi sodelujejo med seboj, z upravnimi organi drugih družbenopolitičnih skupnosti ter z organizacijami združenega dela in drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi o vprašanjih na katerih imajo te organizacije in skupnosti interes ter zagotavljajo medsebojno obveščanje o delu.

2. Organizacijske oblike

39. člen

Upravni organi se ustanovijo kot individualno vodeni upravni organi in kot kolegijski upravni organi.

Upravni organi so organizirani kot oddelki in komiteji. Oddelek se ustanovi za področje, na katerem

je izvrševanje politike in zakonov, drugih predpisov in drugih splošnih aktov v celoti ali v znatnem obsegu v pristojnosti upravnega organa.

Komite se ustanovi za opravljanje upravnih, strokovnih in drugih zadev s področja, na katerem je potrebno zagotoviti usklajevanje več družbenih dejavnosti oziroma stalno in organizirano koordinacijo in sodelovanje upravnega organa s samoupravnimi organizacijami in skupnostmi in družbenopolitičnimi organizacijami ali povezovanje in usklajevanje pri izvrševanju nalog, ki so skupnega pomena zaradi zagotavljanja enotnosti pri izvajanju dogovorjene politike pri reševanju drugih predpisov in splošnih aktov.

Kolegijski upravni organ sestavljajo predsednik in določeno število članov, ki jih določi občinska skupščina na predlog izvršnega sveta s svojim aktom. Komite dela na sejah in odloča z večino glasov. Komite sprejme poslovnik, s katerim uredi način svojega dela.

40. člen

Individualni upravni organi so:

- oddelek za občo upravo,
- oddelek za gospodarstvo,
- oddelek za ljudsko obrambo,
- oddelek za notranje zadeve,
- uprava za družbene prihodke.

Kot medobčinska individualno vodena upravna organa za območje občin Kočevje in Ribnica pa:

- geodetska uprava,
- oddelek za inšpekcijske službe.

Kolegijski upravni organ je:

- komite za družbeni razvoj.

41. člen

Oddelek za občo upravo:

— opravlja normativnopravno dejavnost na svojem področju in skrbi, da so predpisi in drugi splošni akti, ki jih skupščini in izvršnemu svetu predlagajo drugi predlagatelji, v skladu z zakoni, statutom občine in predpisi ter posebej skrbi za zakonitost predpisov in drugih splošnih aktov, ki jih sprejemata skupščina in izvršni svet,

— vodi evidenco sprejetih predpisov in drugih splošnih aktov, družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, ki sta jih sprejela ali k njim pristopila občinska skupščina in izvršni svet,

— sodeluje pri pripravi samoupravnih splošnih aktov delovne skupnosti upravnih organov,

— opravlja nadzorstvo nad uporabo predpisov v upravnem postopku in predpisov o pisarniškem poslovanju v organih in organizacijah, ki pri svojem delu te predpise uporabljajo,

— opravlja strokovne in organizacijske naloge v zvezi z delovanjem krajevnih skupnosti v občini, spremlja njihovo delovanje in razvoj ter financiranje,

— opravlja upravne in strokovne naloge v zvezi z družbenim varstvom pravic borcev NOV in drugih vojn, vojaških vojn in mirovnih invalidov, civilnih invalidov vojne, družinskih članov oseb v obvezni vojaški službi ter opravlja naloge v zvezi z varstvom grobišč in grobov borcev,

— opravlja splošne upravne zadeve ter zadeve, ki na spadata v delovno področje drugih upravnih organov,

— opravlja naloge v zvezi z organizacijo dela upravnih organov in izpolnjevanja delovnih metod,

— opravlja naloge v zvezi z izvajanjem kadrovske politike upravnih organov, urejanja delovnih razmerij, samoupravnih in drugih notranjih odnosov, strokovnega in družbenopolitičnega izobraževanja,

— opravlja vsa opravila glede poslovanja s spisi, vodi evidenco vseh obravnavanih zadev pri upravnih organih,

— opravlja dela in naloge v zvezi z upravljanjem upravne zgradbe, investicijskim in rednim vzdrževanjem sredstev opreme in drugih sredstev za delo ter nemoteno poslovanje upravnih organov, izvršnega sveta in občinske skupščine,

— opravlja dela v zvezi s tehnično pripravo gradiva (razmnoževanje, fotokopiranje) za upravne organe, izvršni svet in občinsko skupščino,

— opravlja organizacijsko tehnične naloge za pravo sej izvršnega sveta in občinske skupščine, zbira gradivo in izvršuje administrativna opravila za izvršni svet in občinsko skupščino in njena delovna telesa ter za delegate in delegacije,

— opravlja upravna in finančna strokovna opravila za proračun, sklade in druge račune občinske skupščine,

— opravlja finančno strokovna opravila v zvezi s sredstvi za delo upravnih organov in obračun osebnih dohodkov delavcev upravnih organov,

— opravlja vsa druga opravila za nemoteno poslovanje upravnih organov, izvršnega sveta in občinske skupščine.

42. člen

Oddelek za gospodarstvo:

— opravlja strokovne in upravne naloge s področja industrije, kmetijstva, prometa, trgovine, obrti, gostinstva, turizma, rudarstva, gozdarstva, veterine, lova, ribolova, s področja urbanizma, gradbeništva, premoženjsko pravnih zadev, komunalnih, stanovanjskih in cestno prometnih zadev, prispevke za uporabo mestnega zemljišča ter vodnega gospodarstva, varstva narave in okolja,

— opravlja strokovne naloge v zvezi z ugotavljanjem skladnosti samoupravnih splošnih aktov organizacij združenega dela z ustavo, zakoni, predpisi ter drugimi splošnimi akti, vodi evidenco teh aktov, spremlja uresničevanje samoupravnih odnosov v organizacijah združenega dela in predlaga ukrepe pristojnim organom,

— opravlja strokovne in upravne naloge s področja delovnih razmerij, ki spadajo v pristojnost občine,

— skrbi za izdelavo in sprejetje urbanistične dokumentacije, ki jo dokončno sprejema občinska skupščina in v zvezi s tem sodeluje z vsemi pristojnimi upravnimi in strokovnimi organi in organizacijami, sodeluje pri izdelavi in sprejetju urbanistične dokumentacije, ki v smislu določil statuta občine Kočevje spada v njegovo pristojnost,

— vodi pregled urbanistične dokumentacije in evidenco nezazidanega stavbnega zemljišča.

43. člen

Oddelek za ljudsko obrambo:

— usmerja, koordinira, daje strokovne nasvete in navodila za delo pri izdelavi obrambnih načrtov upravnih organov, organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti ter družbenopolitičnih in družbenih organizacij in društev,

— v skladu z nalogami občine koordinira delo z občinskimi štabom za teritorialno obrambo in občinskimi štabom za civilno zaščito,

— opravlja strokovne, organizacijske in tehnične naloge s področja ljudske obrambe in družbene samozastite za skupščino občine, svet za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozastito in izvršni svet skupščine občine,

— organizira vojne zveze in skrbi za njihovo delovanje ter kriptografsko zavarovanje in urjenje,

— opravlja strokovne naloge v zvezi z organizacijo, delom in urejanjem štabov in enot civilne zaščite,

— opravlja strokovne naloge v zvezi z izobraževanjem, vzgoje in urejanjem delovnih ljudi in občanov za izvajanje njihovih nalog v splošni ljudski obrambi in družbeni samozastiti, usmerjanju mladine v šole aktivnih in rezervnih starešin ter za potrebe splošne ljudske obrambe.

— organizira in izvaja vaje ter ugotavlja stanje in izurjenost vseh obrambnih struktur,

— nadzoruje stanje obrambnih priprav pri vseh obrambnih strukturah, usposabljanje izvajalcev, vzgojo in izobraževanje prebivalstva ter izvajanje predpisov, s področja ljudske obrambe in predlaga ukrepe in izvaja ukrepe v skladu s svojo pristojnostjo,

— sodeluje pri družbenem planiranju in predlaga programe za področje splošne ljudske obrambe in družbene samozastite,

— hrani in je odgovoren za zavarovanje obrambnega načrta občine in drugih obrambnih in družbeno samozastitnih dokumentov.

44. člen

Oddelek za notranje zadeve:

— opravlja upravne zadeve v zvezi z izvrševanjem zakonov in drugih predpisov o združevanju občanov, javnih shodih in prireditvah, posesti in nošenju orožja in streliva, varstva pred požarom, državljanstvu, potnih listinah za prehod čez državno mejo, prebivanju tujcev, osebnih izkaznic, matičnih knjigah, osebnih imenih, prijavljanju bivališča in prebivališča, varnosti cestnega prometa in določene izvršilne naloge na področju preprečevanja razširjanja prepovedanega tiska,

— skrbi za obveščanje prebivalstva, da je prepovedan vhod in bivanje ljudi in živine na območjih, na katerih se opravljajo vojaške strelske vaje ali druge vaje,

— opravlja administrativno-tehnična in strokovna opravila za koordinacijski odbor za vprašanje družbene samozastite in za komisijo za verska vprašanja,

— opravlja tehnično manipulativna in administrativna opravila za svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu,

— opravlja nadzorstvene in druge naloge, ki so z zakonom ali drugim predpisom dane v pristojnost občinskemu upravnemu organu za notranje zadeve,

— v sestavi oddelka za notranje zadeve delujejo krajevni uradi:

Krajevni uradi so:

— Draga,

— Osilnica,

— Predgrađ in

— Vas - Fara, ki iz svojega okoliša:

— vodijo matične knjige, državljanke knjige in volilne imenike ter izdajajo izpiske iz njih,

— izdajajo živinske potne liste,

— sprejemajo vloge občanov za organe občinske skupščine,

— opravljajo dostavno službo,

— opravljajo prijavno in odjavno službo in vodijo register prebivalcev,

— dajejo pravno pomoč na zaprosilo državnih organov in zavodov,

— dajejo pravno pomoč občanom,

— opravljajo druge zadeve po veljavnih predpisih oziroma zadeve, ki mu jih naloži izvršni svet in občinska skupščina.

Krajevni uradi so organizacijsko vezani na oddelek za notranje zadeve.

45. člen

Uprava za družbene prihodke:

— opravlja odmero, evidentiranje in izterjavo davkov, prispevkov in taks ter drugih družbenih obveznosti finančne narave,

— zbira podatke in vodi evidenco o prihodkih posameznih vrst davkov in prispevkov,

— sestavlja predlog predračunskih prihodkov in zaključni račun posameznih vrst prispevkov,

— opravlja naloge davčne inšpekcije in davčne kontrole,

— proučuje in analizira davčno politiko občine in pripravlja predloge za usklajevanje davčnih predpisov v družbenopolitičnih skupnostih ter osnutkov odlokov s področja občinskih davkov,

— vodi postopek o prekrških za katere tako določa zakon,

— opravlja posamezna dejanja v upravnem postopku po pooblastilu komisije za ugotavljanje izvora premoženja,

— odmerja nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča in skrbi za realizacijo odmere,

— opravlja vsa ali posamezna strokovna opravila za upravne organe, druge organe in združenja, če tako določa zakon,

— opravlja druge upravne zadeve s tega področja.

46. člen

Geodetska uprava:

— izvršuje naloge geodetske službe na območju občine Kočevje in Ribnica,

— planira in koordinira dejavnost v zadevah geodetske službe na območju občin,

— skrbi za izdelavo načrtov, katastrov in evidenc iz pristojnosti občin,

— vzdržuje načrte, stalno mrežo geodetskih točk, karte katastra in evidence,

— vodi in izvršuje regionalno geodetsko dokumentacijo na območju občin in urbano geodetsko dokumentacijo,

— izdaja občanom, organom in organizacijam podatke in potrjuje iz svoje pristojnosti in opravlja druge zadeve iz pristojnosti geodetske službe v občinah,

— vodi zbirni kataster komunalnih naprav.

47. člen

Oddelek za inšpekcijske službe:

— opravlja veterinarsko, sanitarno, tržno, delovno in cestno prometno, gradbeno, urbanistično in cestno ter kmetijsko, vinarsko, vodnogospodarsko in požarno inšpekcijo.

48. člen

Komite za družbeni razvoj:

— pripravlja delovni program izdelave družbenih planov, usmerja in usklajuje delo na področju gospodarskega, socialnega in prostorskega planiranja, nudi strokovno pomoč osnovnim nosilec planiranja v organizacijah združenega dela, samoupravnim interes-

nim skupnostim in zagotavlja dogovarjanje o temeljnih plana med osnovnimi nosilci planiranja, opravlja naloge v zvezi s skladnim družbenim razvojem, oblikuje osnutek dogovora o temeljnih plana občine, usklajuje osnutke planov samoupravnih organizacij in skupnosti in izdeluje osnutek srednjeročnega plana občine ter dokument za izvajanje družbenega plana v tekočem letu,

— spremlja izvajanje obveznosti sprejetih s samoupravnimi sporazumi o temeljnih plana in dogovorom o temeljnih družbenega plana občine, predlaga in izvaja ukrepe za zagotovitev usklajenega načrtovanega razvoja,

— spremlja in analizira tekoča gibanja na vseh področjih družbenega in gospodarskega življenja, ugotavlja skladnost teh gibanj, stanje in razmerja s plan-skimi usmeritvami,

— predlaga ukrepe za odpravo motenj v organizacijah združenega dela, ki ne morejo izpolnjevati z zakonom določenih obveznosti in začasne ukrepe družbenega varstva za organizacije združenega dela, kjer so bistveno moteni samoupravni odnosi ali huje prizadeti družbeni interesi,

— zbira, ureja in strokovno obdeluje statistično gradivo in vodi druge statistične akcije,

— sestavlja skupno bilanco osebne, skupne in splošne porabe v občini,

— opravlja strokovne in upravne naloge s področja vzgoje, izobraževanja, raziskovanja, zdravstva, kulture in socialnega varstva in vrši nadzor nad zakonitostjo dela samoupravnih interesnih skupnosti, njihovih služb ter organizacij združenega dela s teh področij,

— v mejah svojih pooblastil obravnava vprašanja skupnega pomena s področja družbenih dejavnosti, še posebej pa vse tiste zadeve v katerih skupščina samoupravnih interesnih skupnosti enakopravno odločajo s skupščino občine,

— spremlja in analizira izvajanje družbenih dogovorov o temeljnih kadrovske politike v občini, o štipendiranju učencev in dijakov in drugih dogovorov, ki se nanašajo na kadrovske politiko ter predlaga ukrepe za uveljavitev, spremembe in dopolnitve teh aktov,

— spremlja in pripravlja analize stanja strokovnih in vodilnih kadrov ter individualnih poslovnih organov v organizacijah združenega dela in vodi evidenco teh kadrov, pripravlja predloge in ukrepe v zvezi z imenovanjem in razrešitvijo individualnih in kolegijskih poslovnih organov ter sodeluje pri delu paritetnih razpisnih komisij,

— pripravlja predloge za imenovanje in razrešitev individualnih poslovnih organov v organizacijah in skupnostih, ki opravljajo zadeve splošnega družbenega pomena,

— spremlja in proučuje kadrovske problematiko skupščine in njenih organov, pripravlja predloge, poročila, analize in drugo gradivo s področja kadrovskih zadev za skupščino in njene organe ter izvršnega sveta in vodi potrebne evidencije kadrov,

— sodeluje s kadrovskimi organi družbenopolitičnih organizacij in skupnosti.

3. Notranja organizacija in sistemizacija del in nalog

49. člen

V upravnem organu se lahko organizirajo notranje organizacijske enote in sistemizirajo naloge in opravila tako, da se zagotovi učinkovito, strokovno in

racionalno opravljanje nalog ter s tem omogoči pravočasno in učinkovito uresničevanje pravic in izvrševanje obveznosti delovnih ljudi in občanov ter samoupravnih organizacij in skupnosti, v skladu z obsegom in naravo del in nalog upravnega organa.

Notranja organizacija in delo upravnega organa, sistemizacija del in nalog predpiše funkcionar, ki vodi upravni organ v skladu s splošnimi načeli o notranji organizaciji in sistemizaciji del in nalog, določenih v zakonu, tem odloku in aktu izvršnega sveta občinske skupščine.

VII. PREDSTOJNIKI, VODILNI DELAVCI DELAVCI S POSEBNIMI POOBLASTILI IN DELAVCI UPRAVNIH ORGANOV

50. člen

Upravne organe vodijo prestojniki. Prestojnik predstavlja upravni organ, organizira in vodi delo, skrbi za zakonitost dela in opravlja druge naloge iz okvira svojih pravic, pooblastil, dolžnosti in odgovornosti, ki jih določa zakon.

Komite vodi v mejah pravic in dolžnosti, ki jih določa zakon, komite kot kolegijski upravni organ in predsednik komiteja. Oddelek vodi načelnik.

Predsednika komiteja ter prestojnike oddelkov imenuje in razrešuje občinska skupščina na predlog predsednika izvršnega sveta ter na podlagi mnenja komisije za volitve in imenovanja ter kadrovske zadeve izmed članov izvršnega sveta za dobo štirih let in so lahko ponovno imenovani za enako mandatno dobo, izjemoma in po posebnem postopku pa še za nadaljnja štiri leta.

51. člen

Prestojniki izvršujejo svoje samoupravne pravice v delovni skupnosti upravnih organov, razen tistih, ki jih uresničujejo v skladu s posebnimi predpisi izven nje.

52. člen

Prestojnik upravnega organa ima lahko namestnika, ki ga imenuje in razrešuje občinska skupščina na predlog predsednika izvršnega sveta za dobo štirih let in so lahko ponovno imenovani še za eno mandatno dobo, izjemoma in po posebnem postopku pa še za nadaljnja štiri leta.

Namestnik nadomešča prestojnika, če je ta odsoten ali zadržan, z vsemi pooblastili in odgovornostmi funkcionarja ter ga zastopa v zadevah, ki mu jih ta določi.

Če v upravnem organu namestnik prestojnika ni imenovan, določi izvršni svet vodilnega delavca v upravnem organu ali prestojnika drugega upravnega organa, ki nadomešča odsotnega ali zadržanega prestojnika.

53. člen

Prestojnik in njegov namestnik sta politično odgovorna, če se ne držita zahtevane politike in smernic občinske skupščine ter načelnih stališč in smernic izvršnega sveta.

O odgovornosti prestojnika in njegovega namestnika odloča občinska skupščina v skladu z določili zakona.

54. člen

Vodilni delavci v upravnem organu, ki jih imenuje in razrešuje izvršni svet na predlog prestojnika tega upravnega organa so: pomočniki prestojnikov, vodje odsekov ali služb in svetovalci za določena strokovna področja, določena v splošnem aktu o sistemizaciji del in nalog.

Pomočnik predstojnika pomaga predstojniku voditi posamezna področja dela upravnega organa in opravlja druge naloge določene s splošnim aktom o sistemizaciji del in nalog upravnega organa.

Vodja odseka oziroma službe vodi delo posamezne večje notranje organizacijske enote, pomaga predstojniku, opravlja naloge, ki mu jih ta določi in ostale naloge določene v splošnem aktu o sistemizaciji del in nalog upravnega organa.

Svetovalec za določeno strokovno področje opravlja naloge, ki zahtevajo posebno strokovnost, samostojnost in kreativnost pri delu in so določena s splošnim aktom o sistemizaciji del in nalog upravnega organa.

55. člen

Delavci s posebnimi pooblastili, ki ji imenuje in razrešuje predstojnik, ki vodi upravni organ v skladu z izvršnim svetom so: davčni inšpektor in drugi delavci, ki opravljajo pomembne upravne in strokovne naloge in so določeni v splošnem aktu o sistemizaciji del in nalog upravnega organa.

56. člen

Delavci upravnega organa morajo opraviti svoje delo v mejah nalog in navodil predstojnikov, učinkovito in pravočasno ter v skladu z zakoni, drugimi predpisi in splošnimi akti ter so za to tudi odgovorni v skladu z zakonom.

VIII. SREDSTVA ZA DELO UPRAVNIH ORGANOV

57. člen

Sredstva za delo upravnih organov določi občinska skupščina na predlog izvršnega sveta v skladu z letnim programom del upravnih organov glede na pomen, obseg, vrsto in zahtevnost del in nalog ter glede na pogoje in rezultate dela in v skladu z obsegom sredstev za splošne potrebe v občini.

Pridobivanje, razporeditev in uporabo sredstev podrobneje določa zakon.

IX. MEDSEBOJNA RAZMERJA IZVRŠNEGA SVETA IN OBČINSKIH UPRAVNIH ORGANOV

58. člen

V skladu s svojo odgovornostjo za delo občinskih upravnih organov mora imeti izvršni svet vpogled, kako ti organi izvajajo oziroma zagotavljajo izvajanje politike ter izvrševanje zakonov, odlokov in drugih splošnih aktov ter družbenega plana občine in širših družbenopolitičnih skupnosti.

Upravni organi obveščajo izvršni svet o stanju ter o problemih na ustreznem področju, na njegovo zahtevo pa so mu dolžni dati podatke, poročila in pojasnila s svojega delovnega področja.

59. člen

Izvršni svet usklajuje delo upravnih organov in ga usmerja. Pri tem obravnava periodična oziroma letna poročila in druga vprašanja, ki se tičejo njegovih delovnih področij posameznega ali več upravnih organov, zavzema načelna stališča o takih vprašanjih in določa splošne smernice za usklajevanje dela ustreznih upravnih organov.

Upravni organi so se pri svojem delu dolžni ravnati po načelnih stališčih in smernicah izvršnega sveta.

60. člen

Izvršni svet o izvrševanju svoje funkcije do upravnih organov lahko zadrži akt izven upravnega po-

stopka, ki ga je izdal upravni organ in je v nasprotju z zakonom, predpisom, odlokom in drugim splošnim aktom.

61. člen

Izvršni svet zagotavlja pogoje, da delajo upravni organi racionalno in učinkovito, da so jim v ta namen na razpolago ustrezna tehnična in druga materialna sredstva, kakor tudi, da uporabljajo pri svojem delu sodobne delovne metode.

X. DELOVNA SKUPNOST UPRAVNIH ORGANOV

62. člen

Delavci upravnih organov praviloma sestavljajo eno delovno skupnost.

Delavci v upravnih organih uresničujejo svoje samoupravne pravice, obveznosti in odgovornosti v delovni skupnosti upravnih organov (v nadaljnjem besedilu: delovna skupnost), posamezne pravice pa lahko uresničujejo v upravnem organu, kar se določi s statutom delovne skupnosti.

63. člen

Delavci v delovni skupnosti samostojno odločajo o uresničevanju samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti v skladu z zakonom in tem odlokom.

64. člen

Delavci v delovni skupnosti imajo pravico in dolžnost dajati pobude in predloge za obravnavanje vprašanj, ki so pomembna za delo in za izboljšanje dela upravnega organa ter za razvoj samoupravljanja v delovni skupnosti.

65. člen

Predstojnik ima pri uresničevanju samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev pravice in dolžnosti, ki jih določa zakon. Pri vodenju upravnega organa si mora predstojnik prizadevati za uresničevanje in razvoj samoupravljanja delavcev v delovni skupnosti upravnega organa.

XI. RAZMERJA UPRAVNIH ORGANOV DO OBČINSKE SKUPŠČINE

66. člen

Razmerja upravnih organov do občinske skupščine temeljijo na njihovi odgovornosti za stanje na področju, za katerega so ustanovljeni in na odgovornosti za druge funkcije upravnih organov.

Upravni organi so se dolžni ravnati po smernicah občinske skupščine.

Upravni organi so dolžni poročati občinski skupščini vsaj enkrat letno o izvajanju določene politike, izvrševanju odlokov, drugih predpisov in splošnih aktov, ki jih je sprejela občinska skupščina, o stanju in razvoju na posameznih področjih ter ji predlagati ustrezne ukrepe.

Zaradi odgovornosti za področje za katero so ustanovljeni, imajo upravni organi pravico in dolžnost predložiti v obravnavo zborom občinske skupščine pomembnejša vprašanja s teh področij. Po naročilu skupščine ali posameznega zbora so upravni organi dolžni raziskati stanje na posameznem področju oziroma proučiti določeno vprašanje.

O vprašanjih, pobudah in predlogih, ki jih dajo občinski skupščini, si upravni organi predhodno pridobijo načelno stališče in mnenja izvršnega sveta.

O izvrševanju svojih dolžnosti do občinske skupščine obveščajo upravni organi izvršni svet.

67. člen

Upravni organi zagotavljajo pogoje za delovanje delegacij in delegatov v skupščini občine in skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti, kadar te enakopravno odločajo s pristojnimi zbori skupščine občine s tem, da pripravljajo potrebna gradiva, ki morajo biti oblikovana tako, da so pregledna in razumljiva, z nakazanimi možnimi različicami odločitev in njihovih posledic ter da omogočajo dajanje mnenj, pripomb in predlogov, jih seznanjajo s predpisi, drugimi splošnimi akti, ki jih pripravljajo za občinsko skupščino, in z izhodišči za reševanje vprašanj, ki jih ti predpisi urejajo, obravnavajo njihove predloge in pobude ter dajejo odgovore na njihova vprašanja.

Upravni organi zagotavljajo pogoje v smislu prejšnjega odstavka tudi za delovanje skupin delegatov za delegiranje delegatov v zbor združenega dela in zbor občin Skupščine SR Slovenije.

68. člen

Upravni organi so dolžni na zahtevo skupščine ali izvršnega sveta izvajati organizacijske, kadrovske in druge ukrepe za zagotovitev učinkovitega izvajanja del in nalog, začeti postopek za ugotovitev odgovornosti vodilnih delavcev s posebnimi pooblastili ter drugih delavcev in postopek za odvzem pooblastil delavcem, ki so jim bile s posebnimi pooblastili poverjene.

XII. MEDSEBOJNA RAZMERJA UPRAVNIH ORGANOV

69. člen

Medsebojna razmerja upravnih organov temeljijo na pravicah in dolžnostih določenih v ustavi, zakonu, statutu in tem odloku ter na sodelovanju in medsebojnem obveščanju in dogovarjanju.

Ce upravni organ neutemeljeno odkloni sodelovanje, obvesti upravni organ, ki mu je bilo sodelovanje odklonjeno, o tem izvršni svet.

Upravni organi sodelujejo med seboj v vprašanjih skupnega pomena, usklajujejo programe dela, izmenjujejo izkušnje, mnenja, podatke in obvestila, ustanavljajo skupna delovna telesa, organizirajo skupna posvetovanja in sestanke ter druge oblike medsebojnega sodelovanja.

70. člen

Ce nastane spor o pristojnosti, oziroma je sporno drugo vprašanje med upravnimi organi, morajo to sporočiti izvršnemu svetu, ki odloči v sporu o pristojnosti, oziroma da smernice za rešitev zadeve.

Izvršni svet odloča o izločitvi uradne osebe upravnega organa ali predstojnika, ki vodi upravni organ.

71. člen

Upravni organi sodelujejo in se dogovarjajo z upravnimi organi drugih družbenopolitičnih skupnosti o vprašanjih skupnega pomena, dajejo pobude, izmenjujejo izkušnje, usklajujejo akcije in razvijajo druge oblike sodelovanja.

XIII. RAZMERJA IZVRŠNEGA SVETA IN UPRAVNIH ORGANOV DO DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ, DRUŽBENIH ORGANIZACIJ IN DRUŠTEV

72. člen

Izvršni svet in upravni organi obveščajo družbenopolitične organizacije o stanju in pojavih, ki so jih ugotovili v občini oziroma na posameznih področ-

jih družbenega življenja v občini, ki imajo pomen za uresničevanje družbene vloge teh organizacij.

Izvršni svet in upravni organi obveščajo družbenopolitične organizacije o vprašanjih, ki imajo pomen za delo družbenopolitičnih organizacij, proučujejo njihove pobude, mnenja, pripombe in predloge ter jih obveščajo o sprejetih ukrepih in posledicah teh ukrepov.

73. člen

Izvršni svet in upravni organi sodelujejo z družbenimi organizacijami in društvi v vprašanjih, ki imajo pomen za uresničevanje ciljev interesnega združevanja delovnih ljudi in občanov ter za zagotovitev opravljanja družbenih zadev, ki so jim poverjene. Predstavniki izvršnega sveta in upravnih organov se na povabilo udeležujejo sej družbenih organizacij in društev.

Izvršni svet in upravni organi pri tem obveščajo družbene organizacije in društva o vprašanjih s svojega delovnega področja, obravnavajo njihova mnenja, predloge in pobude ter jim sporočajo svoja sališča o njih.

XIV. RAZMERJA IZVRŠNEGA SVETA IN UPRAVNIH ORGANOV DO SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ IN SKUPNOSTI

74. člen

Razmerja izvršnega sveta in upravnih organov do organizacij združenega dela, samoupravnih interesnih skupnosti, krajevnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, temeljijo na pravicah in dolžnostih, določenih v ustavi, zakonu, statutu občine in v na zakonu temelječem odloku skupščine občine ter na medsebojnem sodelovanju, obveščanju in dogovarjanju.

75. člen

Izvršni svet in upravni organi sodelujejo z organizacijami združenega dela, samoupravnimi interesnimi skupnostmi in krajevnimi skupnostmi ter drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi predvsem pri družbenem planiranju in nosilec planiranja nudijo strokovno pomoč. Opravljajo nadzorstvo nad zakonitostjo dela samoupravnih organizacij in skupnosti, predlagajo in izvajajo ukrepe za razvoj odnosov pri pridobivanju in razporejanju dohodka ter ukrepe za družbeno varstvo samoupravnih pravic in družbene lastnine.

Organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti ter druge samoupravne organizacije in skupnosti so v skladu z zakonom dolžne izvršnemu svetu in upravnemu organu na njuno zahtevo pošiljati podatke in obvestila s področja njihove dejavnosti.

Organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti ter druge samoupravne organizacije in skupnosti vabijo predstavnike izvršnega sveta oziroma upravnih organov na tiste seje svojih teles, na katerih obravnavajo vprašanja, ki bi lahko vplivala na odgovornosti izvršnega sveta za stanje v občini oziroma odgovornosti upravnega organa za stanje na področju, za katerega je ustanovljen.

76. člen

Izvršni svet in upravni organi sodelujejo s samoupravnimi interesnimi skupnostmi se uresničuje predvprašanjih skupnega pomena, še posebej pa v začetnih obdobjih skupščine samoupravnih interesnih skupnosti odločajo enakopravno z zbori občinske skupščine.

Sodelovanje med upravnimi organi in organi samoupravnih interesnih skupnosti se uresničuje predvsem z usklajenim programom dela, izmenjavo mnenj, izkušenj in pobud, usklajevanjem stališč in predlogov, z dogovarjanjem o potrebnih ukrepih, kot tudi z ustanavljanjem skupnih stalnih in občasnih delovnih teles.

Izvršni svet oziroma upravni organ ima pravico in dolžnost opozarjati skupščine samoupravnih interesnih skupnosti na stanje, pojave in gibanja na področju, za katero je ustanovljen, dajati pobude za sklepanje samoupravnih sporazumov in družbenih dogovorov s tega področja ter sodelovati pri predlaganju ukrepov skupščine samoupravne interesne skupnosti.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

77. člen

Izvršni svet in upravni organi morajo svojo organizacijo in delo uskladiti s tem odlokom do 31. julija 1980.

78. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o temeljni organizaciji upravnih organov Skupščine občine Kočevje (Skupščinski Dolenjski list, št. 28/74).

79. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 021-18/79-5/1

Kočevje, dne 31. marca 1980.

Predsednik

Skupščine občine

Kočevje

Savo Vovk, dipl. inž. l. r.

739.

Na podlagi 12. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72), 112. in 187. člena statuta občine Kočevje, je Skupščina občine Kočevje na seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 31. marca 1980 sprejela

ODLOK

o sprejetju zazidalnega načrta »Ureditev dovozne ceste v naselju pri Šeškovem domu ob Prešernovi cesti v Kočevju«

1. člen

Sprejme se zazidalni načrt za ureditev dovozne ceste v naselju pri Šeškovem domu ob Prešernovi cesti v Kočevju.

Zazidalni načrt je izdelal Urbanistični zavod — Projektivni atelje Ljubljana v juniju 1979 pod številko 2283/II.

2. člen

Ureditev območja obsega površino južno od Prešernove ceste, ki vodi od križišča Tomšičeve in Prešernove ceste, do Šeškovega doma in sicer zadeva dele parcel št. 1261/13, 1261/35, 1261/18, 1261/20, 1261/17, 1261/21, 1261/22, 1261/43, 1261/26, 1261/25, 1261/24, 1261/23.

3. člen

Nadzor nad izvrševanjem tega odloka opravlja urbanistična inšpekcija občine Kočevje.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 351-4/78-3/4

Kočevje, dne 31. marca 1980.

Predsednik

Skupščine občine

Kočevje

Savo Vovk, dipl. inž. l. r.

LJUBLJANA MOSTE-POLJE

740.

Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje izdaja na podlagi 9. člena odloka o Izvršnem svetu Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje ter občinskih upravnih organov in strokovnih službah (Uradni list SRS, št. 15/79), 1. odstavka 8. točke 37. člena in 2. odstavka 38. člena zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 18/77)

ODREDBO

o obvezni prijavi in popisu čebeljih družin na območju občine Ljubljana Moste-Polje

1. člen

S to odredbo se ureja popis vseh čebelarstev in čebeljih družin na območju občine Ljubljana Moste-Polje zaradi odkrivanja, zatiranja in izkoreninjenja kužnih boleznih čebel.

2. člen

Posestniki čebel morajo obvezno prijaviti vsa organizirana in neorganizirana čebelarstva, čebelarstva in čebele na paši ter prezimovanju. Čebelarje je prijaviti pri Komiteju za družbeno planiranje in družbeno ekonomski razvoj Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje v roku 30 dni po uveljavitvi te odredbe. V roku 8 dni je treba prijaviti vsako spremembo v zvezi s čebelarjenjem (nabavo, odtujitev ali pogin čebel ter spremembo lokacije čebelarjenja).

3. člen

Prijava mora vsebovati naslednje podatke:

- ime in naslov posestnika čebel,
- naslov lokacije čebelnjaka,
- vrsto panjev,
- število čebeljih družin,
- naslov prejšnjega lastnika čebel (če so bile čebele nabavljene po nastopu veljavnosti te odredbe).

4. člen

Za prijavo in odjavo čebelarjenja se po 49. členu zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 18/77) upravna taksa ne plača

5. člen

Kršitev določb 2. in 3. člena te odredbe se kaznuje kot gospodarski prestopki in prekršek po določilih 1. točke 62. člena, 1. in 5. točke prvega odstavka 64. člena ter 65. člena zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi.

6. člen

Nadzor nad izvajanjem te odredbe opravlja pristojna veterinarska inšpekcija.

7. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010/1-80/IS

Ljubljana, dne 16. aprila 1980.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Ljubljana Moste-Polje
Jože Kavčič l. r.

741.

Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje je na podlagi 11. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) in 178. člena statuta občine Ljubljana Moste-Polje (Uradni list SRS, št. 2/78) na 87. seji 8. aprila 1980 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi predloga zazidalnega načrta za stanovanjsko sosesko MS 3/1 Selo

1

Predlog zazidalnega načrta za MS 3/1 Selo je pod šifro projekta 2395/78 v septembru 1979 izdelal Zavod za družbeni razvoj Ljubljane TOZD Urbanizem. Predlog se v skladu z določilom prvega odstavka 11. člena zakona o urbanističnem planiranju javno razgrne.

2

Predlog urbanistične dokumentacije iz prve točke tega sklepa bo javno razgrnjen zaradi zbiranja pripomb občanov, delovnih in drugih organizacij ter ustanov v prostorih Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje, Proletarska cesta 1 in v prostorih Krajevne skupnosti Moste, Zaloška 48 v času od 30. aprila 1980 do 30. maja 1980.

3

Sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-1/80-06

Ljubljana, dne 11. aprila 1980.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Ljubljana Moste-Polje
Jože Kavčič l. r.

LJUBLJANA ŠIŠKA

742.

Na podlagi 186. člena in 195. člena statuta občine Ljubljana Šiška (Uradni list SRS, št. 2/78) je zbor krajevnih skupnosti Skupščine občine Ljubljana Šiška na svoji seji dne 26. marca 1980 sprejel

ODLOK

o spremembi odloka o delegiranju delegatov v zbor krajevnih skupnosti Skupščine občine Ljubljana Šiška

1. člen

V 2. odstavku 3. člena odloka o delegiranju delegatov v zbor krajevnih skupnosti Skupščine občine Ljubljana Šiška (Uradni list SRS, št. 8/78) se kot enajsto alinejo doda KS Dravljice, kot dvanaajsto alinejo KS Dolomitskega odreda in kot trinajsto alinejo KS Bratov Babnik. Enaindvajseta alineja drugega odstavka se črta.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od dneva, ko prične mandat članov delegacij in delegatov z njihovo izvolitvijo.

Št. 1-06-01/80

Ljubljana, dne 26. marca 1980.

Predsednica
zbor krajevnih skupnosti
Skupščine občine
Ljubljana Šiška
Maruška Letnar l. r.

LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

743.

Na podlagi 1. odstavka 8. točke 37. člena in 2. odstavka 38. člena zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 18/77) in statuta občine Ljubljana Vič-Rudnik, členov 209, 246 in 248 je Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik na svoji seji dne 16. aprila 1980 sprejel

ODREDBO

o obvezni prijavi in popisu čebeljih družin na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik

1. člen

S to odredbo se ureja popis vseh čebelarstev in čebeljih družin na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik, zaradi odkrivanja, zatiranja in izkoreninjenja kužnih bolezni čebel.

2. člen

Posestniki čebel morajo obvezno prijaviti vsa organizirana in neorganizirana čebelarstva, čebelarstva in čebele na paši ter prezimovanju. Čebelarjenje je treba prijaviti pri občinskem upravnem organu pristojnem za veterinarstvo v roku 30 dni po uveljavitvi te odredbe. V roku 8 dni je treba prijaviti vsako spremembo v zvezi s čebelarjenjem (nabavo, odtujitev ali pogin čebel ter spremembo lokacije čebelarjenja).

3. člen

Prijava mora vsebovati naslednje podatke:

- ime in naslov posestnika čebel,
- naslov lokacije čebelnjaka,
- vrsto panjev,
- število čebeljih družin,
- naslov prejšnjega lastnika čebel (če so bile čebele nabavljene po nastopu veljavnosti te odredbe).

4. člen

Za prijavo in odjavo čebelarjenja se po 49. členu zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 18/77) upravna taksa ne plača.

5. člen

Kršitev določb 2. in 3. člena te odredbe se kaznuje kot prekršek po določilih 1. točke 62. člena, 1. in 5. točke 1. odstavka 64. člena ter 65. člena zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi.

6. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 322-4/80

Ljubljana, dne 16. aprila 1980.

Podpredsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Ljubljana Vič-Rudnik
Franc Krumberger l. r.

VRHNIKA

744.

Na podlagi 10. člena zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 18/77 in 2/78) ter 2. člena odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1980 (Uradni list SRS, št. 1/80) in 3. člena odloka o Izvršnem svetu Skupščine občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 4/75) izdaja Izvršni svet Skupščine občine Vrhnika

ODREDBO

o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1980 na območju SO Vrhnika

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Da se preprečijo oziroma ugotovijo v tej odredbi ugotovljene živalske kužne bolezni mora veterinarska organizacija, ki je po predpisih verificirana za preprečevanje in zatiranje kužnih bolezni: Veterinarski zavod »Krim« Grosuplje, DE Vrhnika, opraviti v letu 1980 ukrepe zaradi ugotavljanja, odkrivanja, preprečevanja in zatiranja kužnih bolezni.

Posestniki živali so dolžni izvajati ukrepe iz te odredbe.

2. člen

Veterinarski zavod »Krim« Grosuplje DE Vrhnika je dolžan pred vsakim začetkom izvajanja ukrepov iz te odredbe o tem obvestiti občinski organ veterinarske inšpekcije. O opravljenem delu mora poročati pristojnemu organu na predpisanih obrazcih.

3. člen

Preventivna cepljenja se morajo opraviti tolikokrat, kolikorkrat je potrebno, da so živali stalno zaščitene.

4. člen

Veterinarski zavod »Krim« Grosuplje DE Vrhnika, ki opravlja preventivna cepljenja ali diagnostične preiskave, mora voditi evidenco oziroma datum cepljenja oziroma preiskave, o imenu in bivališču posestnika živali, o opisu živali, o proizvajalcu, o serijski in kontrolni številki cepiva, ter o rezultatih cepljenja in preiskav.

5. člen

Veterinarski zavod »Krim« Grosuplje, DE Vrhnika mora spremljati zdravstveno stanje živali po uporabi biološkega preparata in o tem obveščati pristojni občinski organ veterinarske inšpekcije.

II. PREVENTIVNI UKREPI

6. člen

Preventivno cepljenje psov starih več kot štiri mesece proti steklini se mora opraviti do 30. aprila 1980.

Psi poleženi do 31. avgusta 1980 morajo biti cepljeni proti steklini v decembru 1980.

7. člen

Proti prašičji kugi je potrebno preventivno cepiti prašiče v večjih aglomeracijah (10 plemenskih svinj oziroma 50 pitancev) in prašiče, ki se hranijo s pometi ali z odpadki živalskega izvora.

8. člen

Proti slinavki in parkljevki je treba zaščitno cepiti osnovno govejo čredo OZD s polivalentno vakcino (AOC).

9. člen

V letu 1980 je treba dokončati splošno tuberkulinizacijo in sicer do 30. junija 1980, ter opraviti sanacijo okuženih dvorišč do 31. decembra 1980.

Prav tako je potrebno opraviti tuberkulinizacijo osnovne goveje črede OZD.

10. člen

Glede na brucelozo je treba preiskati:

— z mlečno obročasto preizkušnjo krave v hlevih individualnih proizvajalcev mleka in sicer enkrat letno,

— z enkratnim serološkim pregledom krvi osnovne črede govedi OZD.

11. člen

Na kužno malokrvnost konj je treba preiskati plemenskega žrebca in vse plemenske kobile.

Preiskavo krvi opravi Zavod za mikrobiologijo in kužne bolezni Veterinarske fakultete v Zagrebu.

12. člen

Na pršičavost in nosemavost je treba preiskati čebelje družine, ki se vozijo na pašo.

Čebelje družine, ki so bile na paši v letu 1979 v drugih republikah je treba pregledati tudi na varroozo.

Preiskave morajo biti opravljene do 30. aprila 1980.

13. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odredba, se neha uporabljati odredba objavljena v Uradnem listu SRS, št. 10/79.

14. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 3/3-322-02/78

Vrhnika, dne 1. aprila 1980.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Vrhnika

Franc Krašovec l. r.

POPRAVEK

V sklepu o prispevkih za zdravstveno varstvo v občinski zdravstveni skupnosti od 1. marca 1980 dalje, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 7-484/80 z dne 29. marca 1980

je v 2. členu pomotoma vpisana prispevna stopnja iz dohodka za občinsko zdravstveno skupnost Trbovlje 1,33 namesto pravilne, ki znaša 1,85;

sta v zadnji vrstici drugega in predzadnji vrstici tretjega odstavka 4. člena pomotoma izpadli besedi »v gospodarstvu«, tako, da se ta dela odstavka pravilno glasita: »poprečnega mesečnega osebnega dohodka v gospodarstvu v SR Sloveniji«.

Ljubljana, dne 8. aprila 1980.

Regionalna zdravstvena
skupnost Ljubljana
strokovna služba

POPRAVEK

V sklepu o prispevkih za zdravstveno varstvo v občinski zdravstveni skupnosti od 1. marca 1980 dalje, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 7-485/80 z dne 29. marca 1980 sta v zadnji vrstici drugega in predzadnji vrstici tretjega odstavka 4. člena pomotoma izpadli besedi »v gospodarstvu«, tako da se ta dela odstavka pravilno glasita: »poprečnega mesečnega osebnega dohodka v gospodarstvu v SR Sloveniji«.

Ljubljana, dne 2. aprila 1980.

Regionalna zdravstvena
skupnost Ljubljana
strokovna služba

POPRAVEK

V odloku o proračunu občine Ljubljana Siška za leto 1980, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 7-526/80 s dne 29. marca 1980 se na koncu 3. člena besede »vendar največ do zneska 42.460.000 dinarjev« začnejo z novim odstavkom; na koncu 4. člena pa se znesek »38.613 din« pravilno glasi »38.613.000 din«.

Uredništvo

POPRAVEK

V sklepu o ustanovitvi stalne arbitraže pri Gospodarski zbornici Slovenije, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 8-568/80 z dne 7. 4. 1980 je v 10. točki pod III. v drugem odstavku namesto besede sekretariat pravilno sekretar; v 11. točki pod IV. pa v tretji vrsti drugega odstavka namesto besede določbo pravilno določbe.

Uredništvo

VSEBINA

SKUPŠČINA SR SLOVENIJE

	Stran
716. Zakon o usmerjenem izobraževanju	715
717. Zakon o dodatnem prispevku solidarnosti v letih 1980 in 1981	745
718. Odlok o sestavi republiških komitejev	746
719. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o določitvi in o razdelitvi in dopolnitvah odloka o določitvi in o razdelitvi skupnega zneska deviz za potrebe republiških organov in organizacij, družbenopolitičnih organizacij in ožjih družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji za leto 1980	750

PRESEDSTVO SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

720. Odlok o pomilostitvi obsojene osebe	754
--	-----

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE SR SLOVENIJE

721. Družbeni dogovor o štipendijah politiki v SR Sloveniji	754
722. Odlok o spremembi odloka o vrednosti znamke solidarnosti	757

REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI

	Stran
723. Pravilnik o določanju imen naselij in ulic ter o označevanju naselij, ulic in stavb	757
724. Navodilo o evidentiranju območij teritorialnih enot in hišnih števil	762
725. Odredba o pisavi zemljepisnih imen v načrtih in kartah na narodnostno mešanih območjih v SR Sloveniji	765

REGIONALNE ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI

726. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o uskladitvi preračuna vrednosti programa za leto 1980 iz realne vrednosti (po cenah leta 1978) na nominalno vrednost (Celje)	766
727. Ugotovitveni sklep o valorizaciji nadomestila osebnega dohodka (Celje)	767

OBMOČNE VODNE SKUPNOSTI

728. Sklep o povišanju tarif vodnega prispevka za leto 1980 za 15% glede na tarife, veljavne v letu 1979 (Savinja-Sotla)	767
--	-----

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

729. Sporazum o ceni za dobavljeno vodo iz vodovodov, ki jih upravlja temeljna organizacija Mestni vodovod Ljubljana	768
730. Sporazum o ceni za dobavljeno toplotno energijo, odjemalcem, iz omrežja, ki ga upravlja temeljna organizacija Komunalna energetika Ljubljana	768
731. Sporazum o ceni za odvedeno vodo po kanalizacijskem omrežju, ki ga upravlja temeljna organizacija Kanalizacija Ljubljana	769
732. Odlok o proračunu občine Cerknica za leto 1980	770
733. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o urbanističnem redu v občini Cerknica za območje naselja Grahovo (Cerknica)	771
734. Odlok o prenehanju veljavnosti odloka o ustanovitvi sklada skupnih rezerv občine Cerknica	771
735. Sklep o imenovanju volilne komisije občine Cerknica	772
736. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka za izgradnjo novega vodovodnega zajetja z električnim črpanjem in rekonstrukcijo obstoječega omrežja (Cerknica)	772
737. Sklep o soglasju k ceni oskrbnine v Domu učencev »Nikolaj Pirnat«, Idrija	773
738. Odlok o izvršenem svetu Skupščine občine Kočevje ter o občinskih upravnih organih	773
739. Odlok o sprejetju zazidalnega načrta »Ureditev dovozne ceste v naselju pri Šekovem domu ob Prešernovi cesti v Kočevju« (Kočevje)	783
740. Odredba o obvezni prijavi in popisu čebeljih družin na območju občine Ljubljana Moste-Polje	783
741. Sklep o javni razgrnitvi predloga zazidalnega načrta za stanovanjsko sosesko MS 3/1 Selo (Ljubljana Moste-Polje)	784
742. Odlok o spremembi odloka o delegiranju delegatov v zbor krajevnih skupnosti Skupščine občine Ljubljana Siška	784
743. Odredba o obvezni prijavi in popisu čebeljih družin na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik	784
744. Odredba o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1980 na območju SO Vrhnika	785
— Popravek sklepa o prispevkih za zdravstveno varstvo v občinski zdravstveni skupnosti od 1. marca 1980 dalje (Ljubljana)	785
— Popravek sklepa o prispevkih za zdravstveno varstvo v občinski zdravstveni skupnosti od 1. marca 1980 dalje (Ljubljana)	786
— Popravek odloka o proračunu občine Ljubljana Siška	786
— Popravek sklepa o ustanovitvi stalne arbitraže pri Gospodarski zbornici Slovenije	786